

กรอบความคิด
สำหรับผู้นำพรवास

แสดงออกถึง
อัตลักษณ์นาซารีน

Floyd T. Cunningham, PhD.

Rob A. Fringer, เรียบเรียง

พระคัมภีร์บอกเราว่าผู้เชื่อเป็น “ปุโรหิต
 หลวง” (1 เปโตร 2:9) สิ่งนี้หมายความว่าคริสเตียน
 ทุกคนได้รับการทรงเรียกให้เข้าสู่พันธกิจและการเป็น
 ผู้นำในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง นี่ไม่ใช่เป็นเพียงสิทธิ
 พิเศษอันยิ่งใหญ่เท่านั้นแต่ยังเป็นความรับผิดชอบ
 อันหนักหน่วงด้วยเช่นกัน ชายและหญิงที่ปรารถนา
 จะรับใช้ในการเป็นผู้นำคริสตจักรในหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง
 ต้องผ่านการอบรมขั้นพื้นฐานเพื่อให้แน่ใจว่าเขาเข้าใจ
 รากฐานแห่งความเชื่อของคริสตชนและเอกลักษณ์
 ของความเป็นนาซารีนของเรา สิ่งนี้รวมถึงการมีความ
 รู้และการเห็นคุณค่าอย่างลึกซึ้งของพระคริสตธรรม

คัมภีร์ หลักศาสนศาสตร์ งานรับใช้ พันธกิจ ประวัติศาสตร์ และความบริสุทธิ์ “กรอบความคิดสำหรับผู้นำ
 ฆราวาส” เป็นชุดบทเรียนที่ประกอบด้วยหนังสือหกเล่มซึ่งได้รับการออกแบบมาเพื่อให้ทำหน้าที่ดังกล่าวนั้นคือ
 การเตรียมผู้นำฆราวาสเพื่อพันธกิจในคริสตจักรไม่ว่าจะเป็นในระดับคริสตจักรท้องถิ่น ในระดับองค์การบริหาร
 หรือในระดับองค์การบริหารสากลก็ตาม หนังสือเล่มต่างๆ เหล่านี้จะมีผลกระทบสูงสุดเมื่อเราอ่าน ใคร่ครวญ
 ประยุกต์ใช้ และปรับให้เข้ากับบริบทด้วยการร่วมมือกับที่ปรึกษาผู้มีคุณสมบัติ

ยินดีต้อนรับเข้าสู่การเดินทางไปสู่การเปลี่ยนแปลงสภาพ

แสดงออกถึงอัตลักษณ์นาซารีน หนังสือเล่มนี้ให้ความสำคัญกับวิธีการที่คริสตจักรนาซารีนมองพันธกิจและ
 เป้าหมายของตนในโลกจากวันเริ่มต้นมาจนถึงปัจจุบัน หนังสือบรรยายถึงเหตุผลและคุณลักษณะพิเศษของ
 คริสตจักรโดยเฉพาะอย่างยิ่งในความสัมพันธ์กับโครงสร้างด้านการบริหาร ปริญญาการศึกษา และพันธกิจของ
 คริสตจักร หนังสือเล่มนี้อธิบายถึงแนวทางบางอย่างที่คริสตจักรใช้เพื่อพัฒนาหลักศาสนศาสตร์ของตนนับจาก
 ช่วงเวลาของจอห์น เวสเลย์ คณะเมธอดิสต์ และขบวนการความบริสุทธิ์ที่ไปจนถึงศตวรรษที่ยี่สิบและศตวรรษ
 ที่ยี่สิบเอ็ดและวิธีการที่คริสตจักรขยายพันธกิจเมตตาของตนออกไปทั่วโลก

Floyd T. Cunningham, PhD หัวหน้าฝ่ายวิชาการและศาสตราจารย์ด้านประวัติศาสตร์ของคริสต์ศาสนา
 แห่งสถาบันศาสนศาสตร์นาซารีนเอเชียแปซิฟิก (APNTS) และอาจารย์พิเศษแห่งวิทยาลัยศาสนศาสตร์นา
 ซารีน (NTC) ในเมืองบรีสเบน ท่านสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย Johns Hopkins
 และเป็นผู้เขียนหนังสือ *Holiness Abroad: Nazarene Missions in Asia* ผู้เขียนร่วมและบรรณาธิการ
 หนังสือเรื่อง *Our Watchword and Song* และเขียนหลักสูตรการสำรวจมรดกความเป็นคริสเตียน
 ของเราสำหรับหลักสูตรการศึกษาผู้รับใช้ในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา รวมทั้งเป็นผู้เขียนบทความและ
 บทความย่อจำนวนมากให้กับสิ่งตีพิมพ์อีกมากมาย

แสดงออกถึง
อัตลักษณ์นาซาเร็น

(Expressing A Nazarene Identity)

Rob A. Fringer, เรียบเรียง

แสดงออกถึง อัตลักษณ์นาซาเร็น

Floyd T. Cunningham

Global Nazarene Publications

อุทิศแด่

องค์การบริหารคริสตจักรนาซารีนประเทศเปรูภาคเหนือ
ที่กรุณาเชิญผมไปบรรยาย เรื่องอัตลักษณ์ของนาซารีน

แสดงออกถึงอัตลักษณ์ชาารีน

สงวนลิขสิทธิ์ 2019

ฟลอยด์ ที. คันนิงแฮม

ISBN 978-616-93394-1-0

จัดพิมพ์โดย : มูลนิธิชาารีนทอแสงธรรม

25 หมู่ 9 ตำบลสันมหาพน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

วรรณกรรมชาารีน เรียบเรียง

สุวิทย์ อมรกุลสวัสดิ์ รูปเล่ม

ห้ามจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ซ้ำ หรือเก็บไว้ในระบบเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ หรือถ่ายทอดด้วยรูปแบบอื่นใด เช่น ด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เครื่องกล การถ่ายสำเนา การบันทึกหรือด้วยวิธีการหนึ่งใดเหล่านี้โดยมิได้รับอนุญาตจากผู้จัดพิมพ์อย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นเฉพาะกับการอ้างอิงโดยย่อในบทความวิชาการที่มีการตีพิมพ์

ข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ทั้งหมดที่ใช้ในหนังสือเล่มนี้ นำมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ไทยฉบับ 1971 จัดพิมพ์โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทยสงวนลิขสิทธิ์ไว้โดยได้รับอนุญาตจากสมาคมพระคริสตธรรมไทย

พิมพ์ครั้งที่ 1, เชียงใหม่ : ฮากิโออส พับลิชชิง

จำนวน 300 เล่ม

ราคาเล่มละ 100 บาท

สารบัญ

แนะนำหนังสือชุด “กรอบความคิดสำหรับผู้นำพรവാาส”

คำปรารภ

บทที่ 1:

คำนำ

7

บทที่ 2:

ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของนาซารีน

9

บทที่ 3:

ความบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำ

31

บทที่ 4:

ผู้นำและพันธกิจในคริสตจักรนาซารีน

49

บทที่ 5:

การศึกษาในคริสตจักรนาซารีน

65

บทที่ 6:

ความสัมพันธ์สนิทกับพระคริสต์

73

ข้อแนะนำสำหรับการอ่านเพิ่มเติม

79

หมายเหตุ

81

อธิบายศัพท์เพิ่มเติม

89

พระคัมภีร์บอกเราว่าผู้เชื่อเป็น “บุโรहितหลวง” (1 เปโตร 2:9) สิ่งนี้หมายความว่าคริสเตียนทุกคนได้รับการทรงเรียกให้เข้าสู่พันธกิจและการเป็นผู้นำในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง นี่ไม่ใช่เป็นเพียงสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่เท่านั้น แต่ยังเป็นความรับผิดชอบอันหนักหน่วงด้วยเช่นกัน ชายและหญิงที่ปรารถนาจะรับใช้ในการเป็นผู้นำคริสตจักรในหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง ต้องผ่านการอบรมขั้นพื้นฐานเพื่อให้แน่ใจว่าเขาเข้าใจรากฐานแห่งความเชื่อของคริสตชนและเอกลักษณ์ของความ เป็นนาซารีนของเรา สิ่งนี้รวมถึงการมีความรู้และการเห็นคุณค่าอย่างลึกซึ้งของ พระคริสตธรรมคัมภีร์ หลักศาสนศาสตร์ งานรับใช้ พันธกิจ ประวัติศาสตร์ และ ความบริสุทธิ์ “กรอบความคิดสำหรับผู้นำฆราวาส” เป็นชุดบทเรียนที่ประกอบด้วย หนังสือหกเล่มซึ่งได้รับการออกแบบมาเพื่อให้ทำหน้าที่ดังกล่าว นั่นคือ การเตรียม ผู้นำฆราวาสเพื่อพันธกิจในคริสตจักรไม่ว่าจะเป็นในระดับคริสตจักรท้องถิ่น ในระดับ องค์การบริหาร หรือในระดับองค์การบริหารสากลก็ตาม หนังสือเล่มต่างๆ เหล่านี้ จะมีผลกระทบสูงสุดเมื่อเราอ่าน ไคร์ครวญ ประยุกต์ใช้ และปรับให้เข้าบริบท ในความร่วมมือกับที่ปรึกษาผู้มีคุณสมบัติ

ยินดีต้อนรับเข้าสู่การเดินทางไปสู่การเปลี่ยนแปลงสภาพ

มีส่วนในเรื่องราวของพระเจ้า

เจาะลึกหลักศาสนศาสตร์สายเวสเลียน

อธิบายหลักศาสนศาสตร์แห่งพันธกิจและการเป็นผู้นำ

เข้าสู่พันธกิจของพระเจ้า

สำแดงออกถึงอัตลักษณ์นาซารีน

เปิดรับหลักคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์

คำปรารภ

“กรอบความคิดสำหรับผู้นำฆราวาส” เป็นชุดบทเรียนของหนังสือหกเล่มซึ่งออกแบบไว้เพื่อเตรียมผู้คนที่เป็นฆราวาสในธรรมเนียมคริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ตามแนวเวสเลียนให้พร้อมสำหรับงานรับใช้และเพื่อเตรียมผู้นำให้กับคริสตจักรท้องถิ่น คริสตจักรนาซารีนให้คำนิยามของคำว่า “คริสตจักร” ไว้ดังนี้

คริสตจักรคือ...

กลุ่มคน

ที่พบปะกันเป็นประจำเพื่อการเลี้ยงดูฝ่ายวิญญาณ
การนมัสการ หรือการสั่งสอนในเวลาและสถานที่ซึ่งแจ้งให้ทราบ
และระบุผู้นำไว้อย่างชัดเจนและอยู่ในแนวเดียวกันกับพันธกิจ
และคำสอนของคริสตจักรนาซารีน คนกลุ่มนี้ได้รับการรับรองให้เป็น
คริสตจักรและอยู่ในรายงานด้านสถิติขององค์การบริหาร
และองค์การบริหารสากลของคริสตจักร

(หลักการสำคัญของนาซารีน - Nazarene Essentials)

คำนิยามนี้อยู่บนพื้นฐานของศาสนศาสตร์ตามหลักพระคัมภีร์รวมทั้งวิธีปฏิบัติของคริสตจักรในยุคแรก ความเป็นคริสตจักรไม่ควรถูกจำกัดอยู่กับตัวอาคารรูปแบบใดโดยเฉพาะ หรือไม่ควรเกี่ยวข้องกับตัวอาคารเลย คริสตจักรสามารถพบปะกันได้ทุกเวลาและทุกสถานที่ ในบริบทแห่งศตวรรษที่ 21 ของเราคำนิยามของคำว่า “คริสตจักร” คำนี้ควรหนุนใจ และปลดปล่อยให้ผู้คนที่เป็นฆราวาสสำแดงการทรงเรียก และของประทานของตนออกมา กล่าวคือ ผู้นำของคริสตจักรไม่ได้ถูกจำกัดอยู่กับผู้รับใช้สถาปนา นับจากปฐมกาลพระเจ้าทรงใช้ทั้งชายและหญิงคนหนุ่มและคนแก่ คนมีการศึกษาและไร้การศึกษา คนร่ำรวยและยากจนให้ทำพันธกิจของพระองค์ในโลก

คู่มือคริสตจักรนาซารีน (ย่อหน้า 503-503.9) กำหนดให้ผู้รับใช้ฆราวาสทั้งเพศหญิงและเพศชายรับใช้ในการเป็นผู้นำภายใต้การกำกับดูแลของศิษยาภิบาลและคณะกรรมการคริสตจักรหรือประธานองค์การบริหารและคณะกรรมการ

ที่ปรึกษาองค์การบริหาร อย่างไรก็ตาม ก่อนที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้น ผู้รับใช้ฆราวาสต้องเข้าใจอย่างชัดเจนว่าเราคือใคร เราเชื่ออะไร และวิธีปฏิบัติบางอย่างที่จะชี้นำการทำพันธกิจกับผู้คน

นับจากวันแรกมา คริสตจักรนาซารีนมีชื่อเสียงในเรื่องความใจกว้างด้านศาสนศาสตร์ คติพจน์สองข้อต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณดังกล่าวของเรานั้นคือ “ในสิ่งที่เป็นหัวใจสำคัญ จงรักษาความเป็นหนึ่งในสิ่งที่ไม่ใช่หัวใจสำคัญ จงให้เสรีภาพและในสิ่งสารพัด จงสำแดงความรัก” และ “ถ้าหัวใจของท่านเป็นเหมือนหัวใจของข้าพเจ้า จงยื่นมือของท่านมาให้กับข้าพเจ้าเถิด” ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้รับใช้ฆราวาสจะเข้าใจ ความเชื่อหลักและข้อแตกต่างของเรา (ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถถดถอยได้ อย่างเช่น ความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์ของเราเรื่องพระเจ้าและพระคริสตธรรมคัมภีร์ การเน้นหนักของเราเรื่องความบริสุทธิ์ตามแนวเวสเลียน และการสถาปนาผู้หญิงให้เป็นผู้รับใช้ เป็นต้น) ตลอดจนในด้านอื่นๆ ที่เราอาจเปิดรับการตีความและความเห็นที่หลากหลาย (เช่น รูปแบบของพิธีบัพติศมา ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับวิธีการที่พระเจ้าทรงสร้างจักรวาล การรักษาบาปัดของพระเจ้า ธรรมชาติ และช่วงเวลาแห่งการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ และโครงสร้างของคริสตจักร)

“กรอบความคิดสำหรับผู้นำฆราวาส” ได้รับการออกแบบไว้เพื่อชี้นำผู้คนที่เปี่ยมพรสวรรค์ผ่านหลักสูตรการศึกษาของผู้รับใช้ที่ได้รับการรับรองเพื่อนำพันธกิจด้านต่างๆ ในคริสตจักรนาซารีน บทเรียนชุดนี้มีประโยชน์เป็นพิเศษในบริบทที่ไม่มีผู้รับใช้สถาปนาที่จะก่อตั้งหรือนำคริสตจักรแห่งใหม่หรือกำกับดูแลคริสตจักรที่มีอยู่แล้ว เมื่อสำเร็จหลักสูตรการเรียนนี้แล้วคนเหล่านี้จะได้รับประกาศนียบัตรผู้รับใช้ฆราวาสจากคณะกรรมการคริสตจักร หรือคณะกรรมการที่ปรึกษาขององค์การบริหาร ภายใต้คำแนะนำของผู้รับใช้สถาปนาของคริสตจักรนาซารีน

จอห์น มัวร์

ผู้ประสานการพัฒนา/การศึกษาของผู้รับใช้ประจำภาคพื้นเอเชีย-แปซิฟิก

ผู้ประสานงานยุทธศาสตร์ประจำภูมิภาคออสเตรเลีย/นิวซีแลนด์

บทที่ 1

คำนำ

เรื่องราวการเดินทางไปเอมมาอูส (ลูกา 24:13-35) ให้ภาพเชิงอุปมาเกี่ยวกับวิธีการที่พระคริสต์ทรงเดินเคียงข้างและตรัสกับคริสตจักรของพระองค์มาเป็นเวลาสองพันปี ด้วยการชี้ให้สาวกของพระองค์มองไปที่พระองค์ผ่านพระคัมภีร์ และเราหวังว่าเราเห็นถึงแนวทางที่พระวิญญาณของพระคริสต์ทรงเดินเคียงข้างและตรัสกับคริสตจักรนาซารีนในช่วงเวลา 100 ปีกว่าของการเดินทางของคริสตจักร พระคริสต์ทรงร่วมเดินทางกับเราผู้เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรของพระองค์ด้วยการทรงสอนเราเกี่ยวกับแผ่นดินของพระองค์และทรงทำให้เรารับรู้ถึงพระคำและการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์

ในขณะที่เราเดินไปเราก็เติบโตขึ้นในความเข้าใจของเราเรื่องพระคริสต์ พระคำของพระองค์ แผ่นดินของพระองค์ และในความหมายของการดำเนินชีวิตของเราในโลกในฐานะคริสเตียน เรายังคงฟังพระองค์อยู่ เหมือนที่ เอช. ออร์ธอน ไวลีย์ เขียนไว้ในหลักศาสนศาสตร์อย่างเป็นทางการของคริสตจักรในช่วงเวลามากกว่า 20 ปี (1919-1940) ท่านกล่าวว่าท่านกำลัง “ค้นพบความจริงใหม่อย่างต่อเนื่องและการค้นพบใหม่แต่ละครั้งต่างก็เรียกร้องให้มีพื้นที่สำหรับแผนการของการทำงาน”¹ ในทำนองเดียวกัน วิลเลียม เกรทเฮาส์ ประธานองค์การบริหารสากลของเราท่านหนึ่งเขียนไว้ว่าแม้ จอห์น เวสเลย์ จะเป็น “ผู้สร้างสรรค์หลักของหลักคำสอนเรื่องการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์” แต่เวสเลย์ก็ไม่ได้ให้ “การวางหลักเกณฑ์

สุดท้ายที่สมบูรณ์ของความจริงนี้” เกรทเฮาส์ กล่าวว่าศาสนศาสตร์คือ “กระบวนการอย่างต่อเนื่องที่พยายามจะตีความหมายความจริงในรูปแบบภาษาและความคิดที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับคนรุ่นหลังในแต่ละยุค”² พระคริสต์ทรงสั่งสอนมากขึ้นเรื่อยๆ เกี่ยวกับพระองค์เองและความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยการกระตุ้นให้คริสตจักรของพระองค์กลับไปสู่พระคัมภีร์อยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่กลับไปสู่ความสัมพันธ์ใหม่ แต่ให้กลับไปหาพระองค์เอง

กล่าวคือ คริสตจักรนาซารีนยังคงอยู่ในการเดินทาง ซึ่งเป็นการแสวงหาฝ่ายวิญญาณร่วมกัน เราไม่ได้มีความจริงทุกอย่างหรือมีทุกคำตอบที่ผู้คนแสวงหาในศตวรรษที่ 21 นั่นเป็นสิ่งที่ดี ผู้คนกำลังเสาะหาคริสตจักรที่กำลังอยู่ในการเดินทางกับพระคริสต์ ผู้คนกำลังแสวงหาคริสตจักรที่ฟังคำถามของเขาและเดินเคียงข้างไปกับเขาในการค้นหาคำตอบ³

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. พระคริสต์ทรงเดินเคียงข้างคุณในการเดินทางของคุณอย่างไร พระองค์ทรงเดินเคียงข้างคริสตจักรของคุณอย่างไร คุณจะแบ่งปันเรื่องราวเหล่านี้ได้อย่างไร
2. เหตุใด “การค้นพบความจริงใหม่อย่างต่อเนื่อง” จึงเป็นสิ่งสำคัญ คุณกำลังนำความจริงใหม่เหล่านี้เข้ามาอยู่ในความเข้าใจของคุณเกี่ยวกับพระเจ้าอย่างไร

บทที่ 2

ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ ของนาซารีน

เพื่อเข้าใจคริสตจักรนาซารีนเราต้องเริ่มต้นกับการมองดูประวัติศาสตร์ของเรา คริสตจักรเป็นผลผลิตแห่งการทำงานของพระวิญญาณของพระเจ้าที่เริ่มต้นกับการฟื้นฟูของ จอห์นและชาร์ลส์ เวสเลย์ ในประเทศอังกฤษในศตวรรษที่ 18 และดำเนินต่อไปทั่วโลก คนอเมริกันในศตวรรษที่ 19 ถือว่าความต่อเนื่องของการฟื้นฟูของเวสเลย์นี้เป็น “ขบวนการความบริสุทธิ์” ที่เคลื่อนไหวอยู่ในคริสตจักรต่างๆ เช่นเดียวกับ จอห์น เวสเลย์ ขบวนการความบริสุทธิ์ปรารถนาที่จะฟื้นฟูคริสตจักรด้วยการเน้นหนักเรื่องพระคุณแห่งการทรงชำระให้บริสุทธิ์ของพระเจ้าภายในเราและในท่ามกลางเราและนำมาซึ่งการปฏิรูปทางด้านศีลธรรมให้กับประเทศชาติด้วยวิธีนั้น

การรวมตัวกันของขบวนการความบริสุทธิ์ต่างๆ

คริสตจักรนาซารีนประกาศถึงการก่อตั้งตนเองเป็นคณะอย่างเป็นทางการในปี 1908 อย่างไรก็ตาม คริสตจักรมีรากเหง้าของตนมาเป็นเวลายาวนาน ก่อนหน้านั้นหลายปี คริสตจักรนาซารีนนำเอาสายใยทางด้านภูมิศาสตร์ของขบวนการความบริสุทธิ์หลายๆ เกลียว มารวมไว้ด้วยกัน การประชุมสมัชชาสากลครั้งแรกของคริสตจักรนาซารีน (ซึ่งจัดขึ้นที่เมืองชิคาโกในเดือนตุลาคมปี 1907) นำเอาคริสตจักรนาซารีนที่ก่อตั้งในเมืองลอสแอนเจลิส ในเดือนตุลาคมปี 1895 และสมาคมคริสตจักรเพนเตคอส แห่งอเมริกามารวมกัน ในปี 1907 คริสต

จักรนาชาารีนมีพันธกิจอยู่ในเมือง กัลกัตตา ประเทศอินเดีย รวมทั้งมีคริสตจักร
อีกหลายแห่งกระจายอยู่ระหว่างเมืองลอสแอนเจลิสกับเมืองชิคาโก

ก่อนการประชุมสมัชชาที่ชิคาโกในเดือนเมษายนปี 1907 เบรซีได้พบปะกับ
สมาชิกของสมาคมคริสตจักรเพนเตคอส แห่งอเมริกาที่คริสตจักร Utica Avenue
Church ในเขตบรูคลิน ส่วนใหญ่สมาคมประกอบด้วยคริสตจักรต่างๆ ในพื้นที่
นิวยอร์กและนิวยอร์กทางฝั่งตะวันออกของอเมริกาซึ่งคริสตจักรที่เก่าแก่ที่สุด
เริ่มก่อตั้งในปี 1887 ปีถัดมา คริสตจักรที่อยู่ทางฝั่งตะวันออกเหล่านี้ได้
ก่อตั้งพันธกิจขึ้นในประเทศอินเดียและในหมู่เกาะกาบูเวอร์ดี ที่คริสตจักรบรูคลิน
(ซึ่งถูกห้อมล้อมไว้ด้วยแหล่งเสื่อมโทรม ความสกปรก และความบาป) เบรซี กล่าวกับ
ผู้นำของสมาคมเกี่ยวกับ “ความสำคัญของการทำให้ศาสนาคริสต์ของอเมริกา
เป็นคริสเตียนเพื่อเป็นรากฐานสำหรับการประกาศกับผู้คนที่ไม่เชื่อในพระเจ้า
ในต่างแดน” เมื่อคณะกรรมการดำเนินการรวมตัวกันรายงานถึงข่าวดีที่เกิดขึ้น
ในรายงานการประชุมมีบันทึกถึงการโห่ร้อง การร้องเพลง การโบกผ้าเช็ดหน้า
และเสียงร้องไห้เพราะความยินดี ทั้งสองกลุ่มยืนยันถึงความเป็นหนึ่งเดียวของ
ตนในหลักคำสอน ในเรื่องรูปแบบการปกครองคริสตจักร คนเหล่านั้นเห็นพ้องกับ
การใช้ระบอบประชาธิปไตยโดยเริ่มต้นในระดับที่ประชุมคริสตจักรแต่ละแห่งและ
การควบคุมดูแลอย่างจำกัดโดยมีจุดประสงค์เพื่อช่วยในการจัดตั้งคริสตจักร
แห่งใหม่และการดูแลคริสตจักรที่มีอยู่ ที่ประชุมสมัชชาร้องเพลง “ฮาเลลูยา อาเมน”
และจากนั้นเดินขบวนฉลองชัยชนะไปรอบคริสตจักร⁴ ด้วยการรวมตัวกันและ
การเข้าครอบครอง คริสตจักรนาชาารีนได้รวบรวมคริสตจักรหนึ่งใน Ashton – under
- Lyne ประเทศอังกฤษซึ่งเริ่มต้นในฐานะ “พันธกิจทางเซนโบราณ” ในปี 1874
เอาไว้และงานนี้เริ่มต้นในปี 1877 โดยมีมิชชันนารีเมธอดิสต์ ในเมือง Washim
รัฐมหาราษฏระ ประเทศอินเดีย⁵

การรวบรวมนี้เป็นบารลถึงจุดสูงสุดของช่วงเวลาหลายปีแห่งการ
ถกเถียงและการอธิษฐานว่าเป็นสิ่งดีเลิศสำหรับผู้คนแห่งความบริสุทธิ์หรือไม่
ที่จะคงอยู่ในคณะเดิมหรือจะจัดตั้งคริสตจักรต่างๆ แยกกันออกไป ตอนนั้นมีทาง
เลือกอื่น ทั้งคริสตจักรเมธอดิสต์ตามแนวเวสเลียน และคริสตจักรฟรีเมธอดิสต์
ต่างก่อตั้งขึ้นก่อนสงครามกลางเมืองอเมริกันเพื่อคัดค้านการยอมให้มีการเป็น

เจ้าของทาสในคริสตจักรเอพิสโคปอลเมธอดิสต์ ทั้งสองคณะเป็นส่วนหนึ่งของ ขบวนการความบริสุทธิ์เดียวกัน ซึ่งมีชื่ออีกว่า “ขบวนการความบริสุทธิ์ตามแนว เวสเลียน” คนเหล่านั้นมั่นใจในการทรงชำระให้บริสุทธิ์ของพระวิญญาณโดย ฉับพลันทั้งในด้านส่วนตัวและด้านสังคม อย่างไรก็ตามในความคิดของหลายคน ผู้ที่เป็นเมธอดิสต์ตามแนวเวสเลียนและผู้ที่เป็นพรีเมธอดิสต์เห็นพ้องมากเกินไป กับกลุ่มที่อยู่ทางภาคตะวันออกของอเมริกาและกับพรรครีพับลิกัน (ซึ่งเป็น หนึ่งในสองพรรคการเมืองใหญ่ในอเมริกา) นอกจากนี้ในเวลานี้ผู้คนที่กำลังเข้ามา เป็นนาซารีนมองว่าการจัดระบบประธานองค์การบริหารของพี่น้องชายหญิงแห่ง ความบริสุทธิ์ที่มีจิตใจตงามเหล่านี้เข้มงวดเกินกว่าที่จะเปิดรับเอาการเปลี่ยนแปลง ทั้งหมดของขบวนการแห่งชาติที่ยังไม่ลงตัว นอกจากนี้ ผู้คนแห่งความบริสุทธิ์ บางส่วนไม่ยอมมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับ “พวกเมธอดิสต์” แม้กระทั่งกับผู้คนที่เป็น เวสเลียนหรือเป็นพรีเมธอดิสต์ ในเวลานั้นกลุ่มพรีเมธอดิสต์ห้ามไม่ให้มีการใช้ เครื่องดนตรีในการนมัสการและสิ่งนี้ทำให้คนกลุ่มนี้ไม่ได้รับความชื่นชมมากนัก จากผู้คนแห่งความบริสุทธิ์หลายกลุ่ม⁶

คริสตจักรของพระเจ้า (Church of God Reformation Movement) นำเสนออีกทางเลือกหนึ่ง ในช่วงทศวรรษ 1870s ดี.เอส. วอร์เรนเนอร์ ส่งสัญญาณ เรียกผู้คนแห่งความบริสุทธิ์ที่มีความคิดเหมือนกันให้ “ออกมาจาก” คณะของตน ซึ่งท่านกล่าวว่าโดยธรรมชาติคณะเหล่านี้แสดงถึงการแตกแยกกันของคริสตจักร ท่านเรียกร้องให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของผู้เชื่อในคริสตจักรที่ประกอบด้วยผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่เท่านั้น คริสตจักรของพระเจ้าต้องการจะรื้อฟื้นวิถีปฏิบัติ แบบพระคัมภีร์ใหม่และปฏิเสศโครงสร้างด้านการบริหารองค์กรซึ่งรวมถึงการมี ประธานองค์การบริหาร วอร์เรนเนอร์ เขียนไว้ว่า “ผลอันงดงามของความบริสุทธิ์ ที่สมบูรณ์แบบ” คือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและในทางกลับกัน “ลักษณะ หนึ่งเดียวที่สำคัญที่สุดของคริสตจักรของพระเจ้า” คือความบริสุทธิ์⁷

อีกทางเลือกหนึ่งถูกจัดเตรียมไว้โดยอดีตศิษยาภิบาลคณะเพรสไบทีเรียน เอ.บี. ซิมสัน ผู้ที่ก่อตั้ง Christian Alliance และ Missionary Alliance ในปี 1887 (ซึ่งถูกรวมเข้าด้วยกันในปี 1897 เพื่อก่อตั้งเป็นคณะ Christian and Missionary Alliance) ซิมสันเน้นพระกิตติคุณสี่ด้าน นั่นคือ การประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรม

การทรงชำระให้บริสุทธิ์ การรักษาโรค และการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ ก่อนยุคพันปี ซิมสัน สอนว่าการทรงชำระให้บริสุทธิ์เป็นการทำงานของพระคุณ ภายหลังจากประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรม แต่ท่านสอนต่างจากขบวนการความบริสุทธิ์ ตรงที่ว่า การทรงชำระให้บริสุทธิ์เป็นการหยุดยั้งความบาปแทนที่จะเป็นการทรงชำระความบาป จุดเน้นของ ซิมสัน แพร์จะฉายออกไปอย่างกว้างขวาง พระกิตติคุณสี่ด้านมีอิทธิพลต่อมิชชันนารีกลุ่มความบริสุทธิ์หลายคน เช่น ชาร์ลส์ อี. คาวแมน และ เลตตี้ คาวแมน และจากจุดนั้นได้ส่งผลกระทบต่อ Oriental Missionary Society ที่ทั้งสองก่อตั้งขึ้น ต่อมาคณะเพนเทคอสต์ได้นำเอากรอบความคิดสี่ด้านนี้มาใช้ด้วยการเปลี่ยนแปลงแก้ไขประเด็นเรื่องการทรงชำระให้บริสุทธิ์เพื่อรวมเอาการพูดภาษาแปลกๆ ไว้ให้เป็นเครื่องหมายของการบัพติศมาของพระวิญญาณ⁸

การปฏิเสขทางเลือกเหล่านี้ของผู้ก่อตั้งนาชารีนทำให้อัตลักษณ์และนโยบายของคริสตจักรปรากฏเป็นรูปร่างขึ้นมา คริสตจักรทำตามสมาคมความบริสุทธิ์แห่งชาติซึ่งเริ่มต้นในปี 1867 ในฐานะสมาคมการประชุมค่ายแห่งชาติเพื่อการส่งเสริมความบริสุทธิ์ ซึ่งบรรดาผู้นำของสมาคมนี้ล้วนไม่มีความกลัวจุดเน้นเรื่องอื่นใดนอกเหนือจากจุดเน้นเรื่องความบริสุทธิ์ ผู้นำของสมาคมนี้ยังคงภักดีต่อคริสตจักรเมธอดิสต์เอพิสโคปอล ซึ่งเขาอธิษฐานเผื่อการฟื้นฟู ผู้คนที่เข้าร่วมในการประชุมแห่งความบริสุทธิ์ทั่วไปที่จัดขึ้นในชิคาโกในปี 1901 แสดงออกถึงความสนใจต่อความบริสุทธิ์เพียงเรื่องเดียว แทนที่จะสนใจต่อหลักคำสอนที่รองลงมาเรื่องอื่นๆ เช่น การรักษาโรคและการเสด็จมาครั้งที่สอง คนเหล่านั้นตักเตือนผู้คนแห่งความบริสุทธิ์ “ให้หลีกเลี่ยงระบบความเชื่อของการออกมาจากคณะเดิมพร้อมกับความชั่วร้ายของระบบความเชื่อนั้น” และ “ให้รวมตัวกันกับคริสตจักรอิวานเจลิคอลล อื่นๆ เท่าที่จะปฏิบัติได้และในจุดที่ไม่สามารถทำได้ ให้ปรับเปลี่ยนในด้านอื่นตามที่เห็นว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสมภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์”⁹

จอห์น เวสเลย์ เคยเขียนไว้ว่าพระเจ้าทรงทำให้มีเมธอดิสต์มากขึ้น “ไม่ใช่เพื่อให้สร้างนิกายใหม่ แต่เพื่อให้สร้างประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสตจักร และเพื่อให้เผยแพร่วรรณกรรมตามหลักพระคัมภีร์ไปทั่วแผ่นดิน”¹⁰ เราสามารถกล่าวแบบเดียวกันสำหรับผู้คนแห่งความบริสุทธิ์จำนวนมาก เหมือนดังที่เวสเลย์

ได้แนะนำให้ผู้ติดตามของท่านสนใจต่อศาสนพิธีของคริสตจักรอังกฤษเพื่อให้มีสิทธิทางด้านศีลธรรมในการปฏิรูปคริสตจักรนั้น ผู้นำของสมาคมความบริสุทธิ์แห่งชาติได้กำชับให้พวกผู้นำอยู่ภายในกรอบของคณะเดิมของตนเช่นกัน ถ้าผู้คนแห่งความบริสุทธิ์ยังคงอยู่ในคริสตจักรเดิมของตน เขาก็จะมีอิทธิพลอย่างถาวรภายในคริสตจักรเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ในปี 1901 ผู้นำแห่งความบริสุทธิ์บางคนถูกขับออกจากคริสตจักรเดิมของตนเพราะเขาเทศนาเรื่องความบริสุทธิ์ ผู้นำคนอื่น ๆ ตัดสินใจที่จะออกจากคริสตจักรด้วยตนเอง

ผู้นำแห่งความบริสุทธิ์เริ่มยอมแพ้กับแนวคิดที่ว่าเป็นการเหมาะสมที่สุดที่ผู้คนที่เชื่ออุทิศตนให้กับคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์จะคงอยู่ในคณะเดิมของตน คนเหล่านั้นมองว่าวิญญูณของการอยู่ฝ่ายโลก ความต้องการในเรื่องความทันสมัย และตำแหน่งทางสังคมเกิดขึ้นในคริสตจักรเดิม โรเบิร์ต ลี แฮร์ริส (ผู้นำแห่งความบริสุทธิ์ทางภาคใต้) โอดครวญว่าคริสตจักรเสื่อมถอยและตัดสินใจว่าเป็นการดีที่สุดที่จะออกไปจากคริสตจักร แฮร์ริสถามว่า “ไม่เป็นการดีที่สำหรับทุกฝ่ายหรือที่จะให้ผู้คนที่เชื่อและมีชีวิตเหมือนผู้เชื่อออกมาจากผู้ที่ต่อต้านเขาและเข้าร่วมกับคริสตจักรที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน”¹¹ คริสตจักรอิสระและสมาคมความบริสุทธิ์ระดับภาคพื้นผุดขึ้นมาเป็นจำนวนมาก ผู้คนแห่งความบริสุทธิ์มาประชุมร่วมกันที่ชิคาโกในปี 1907 และที่เมือง Pilot Point รัฐเท็กซัสในปี 1908 เพราะความคับข้องใจ คนเหล่านั้นมองว่าคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์กำลังถูกปราบปรามและในคริสตจักรเดิมไม่มีฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญูณ คนเหล่านั้นปรารถนาการอนุรักษ คำสอนและการรวมตัวกันที่แข็งแกร่งมากขึ้น หลังจากการเสียชีวิตของ แฮร์ริส แมร์รี่ ลี แฮร์ริส ภรรยาของท่านขึ้นเป็นผู้นำของกลุ่มคริสตจักรพระคัมภีร์ใหม่ของพระคริสต์ (New Testament Church of Christ) ที่ท่านเริ่มต้นเอาไว้ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคริสตจักรชนบทเพื่อกลายเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ของพระคริสต์ (Holiness Church of Christ) ซึ่งเป็นกลุ่มหนึ่งที่ก่อตั้งเป็นคริสตจักรนาซารีนในปี 1908

ไม่เหมือนกับกลุ่มคริสตจักรในพระคัมภีร์ของพระคริสต์ที่ส่วนใหญ่เป็นคริสตจักรในชนบท สมาคมคริสตจักรเพนเทคอสแห่งอเมริกาและคริสตจักรนาซารีนในลอสแอนเจลิส เป็นกลุ่มความเคลื่อนไหวที่มีรากฐานอยู่ในเขตเมือง

พีเอ็นเอส เบรซี (ผู้ก่อตั้งคริสตจักรนาซารีนในเมืองลอสแอนเจลิส) และผู้นำสมาคมอย่างเช่น วิลเลียม ฮูเปิล (ที่เริ่มต้นพันธกิจกับคนจรจัดใน เขตบรูคลิน นิวยอร์กในปี 1894) มองเห็นล่วงหน้าถึงความจำเป็นของการมี “ศูนย์กลางแห่งไฟบริสุทธิ์” ในเมืองต่างๆ ของอเมริกาซึ่งจากที่นั่นคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์จะแพร่กระจายออกไปทั่วโลก คริสตจักรนาซารีนของเบรซี (ที่ย้ายจากโครงสร้างอาคารไม้ขนาดใหญ่ในปี 1906 ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อของ “โรงนาแห่งสง่าราศี” เพื่อเข้าไปอยู่ในอาคารอิฐที่แข็งแรงพร้อมกับหน้าต่างคริสตจักรที่มีกระจกสีและมีที่นั่ง 1,500 ตัว) ทำพันธกิจในหมู่คนที่พูดภาษาสเปนและคนจีนในลอสแอนเจลิส คริสตจักรนาซารีนในเขตอัฟแลนด์ แคลิฟอร์เนียรวมทั้งการทำพันธกิจกับชาวต่างชาติด้วยเช่นกัน เบรซี เชื่อว่าคณะใหญ่ๆ ชาติความมุ่งมั่นที่จะประกาศ “กับมวลชนที่เป็นผู้คนพื้นเมืองและคนต่างชาติจำนวนมาก” ทำนปรารถนาที่จะจัดหาคริสตจักรไว้ให้สำหรับผู้ชายขอบของสังคม เบรซี กล่าวว่า “ข้าพเจ้าอยากได้คนจนนับพันมาอยู่รอบทางเขามากกว่าที่จะได้ทองคำของคนร่ำรวย”¹²

นับตั้งแต่เริ่มต้น เบรซี และกลุ่มความบริสุทธิ์อื่นที่ร่วมกันก่อตั้งคริสตจักรนาซารีน ยินยอมให้ผู้หญิงมีสิทธิอย่างสมบูรณ์ในการทำพันธกิจ สุโซดา บานาจี (ผู้หญิงชาวอินเดีย) เป็นผู้นำของคริสตจักร Hope School และ Hallelujah Village ในเมืองกัลกัตตา สำหรับ เบรซี พันธกิจในเขตเมืองและทางด้านสังคมใน กัลกัตตาเหมาะสมกับพันธกิจของคริสตจักรอย่างลงตัว

ผู้มาเยือนที่อยากรู้จักเห็นเดินทางมาเยี่ยมคริสตจักรของเบรซี ในลอสแอนเจลิสเพื่อจะได้ยินการพูดว่า “อาเมน” และ “ฮาลูลูยา” ด้วยเสียงดังและเป็นธรรมชาติ รวมทั้งเพื่อจะดูพี่น้องชายหญิงได้รับพระพรอย่างมากจนคนเหล่านั้นอดไม่ได้ที่จะส่งเสียงร้อง ลูกยืนขึ้น ยกมือของตนขึ้น โบกผ้าเช็ดหน้าของตน หัวเราะและร้องไห้เพราะความชื่นชมยินดี ปรากฏการณ์ฝ่ายวิญญาณที่เป็นธรรมชาติเช่นนี้เป็นสิ่งที่ค้นพบได้ยากในคริสตจักรที่เคร่งขรึมมั่นคงที่อยู่ในละแวกใกล้เคียง ผู้คนที่เป็นาซารีนมุ่งก่อตั้ง “ศูนย์กลางแห่งไฟบริสุทธิ์” เช่นกัน ซึ่งที่นั่นพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งเพนเตคอสที่ทรงชำระล้างและเสริมกำลังจะเสด็จลงมาเหนือประชากรของพระเจ้าในท่ามกลางสิ่งนี้เบรซีสั่งไว้ว่า “เราไม่ได้มุ่งที่จะเรียกความสนใจเราไม่ต้องการความสนใจ โดยพระคุณของพระเจ้าเราไม่มีความสนใจในเรื่องอื่นยกเว้น

เรื่องความรอดของพระเยซูคริสต์”¹³ ไม่มีการพูดภาษาแปลกๆ เพราะผู้คนที่เป็
นาซารีนรุ่นแรกถือว่าภาษาแปลกๆ เป็น “การสำแดงภายนอก” ที่ไม่สามารถให้
ความอึดใจกับวิญญาณจิต¹⁴ แต่กระนั้น สิ่งที่น่าซารีนมุ่งหาคือความเป็นเพนเทคอส
แต่ในความหมายของถ้อยคำที่เป็นของเขาเอง เบรซี กล่าวว่า “ผู้คนที่มิประสบการณ
อันล้ำค่าและนำอึดใจเรื่องพระคริสต์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เปิดเผยไว้ในจิตใจของเขา
จะไม่ปรารถนาไปประหลาดหรือวิ่งตามของประทานที่คาดเดาไว้ทุกชนิดหรือเขาจะ
ไม่ถูกพัดพาไปด้วยกระแสลมแห่งหลักคำสอนทุกรูปแบบ”¹⁵

ในการแสดงออกฝ่ายวิญญาณ ผู้คนที่เป็นาซารีนรุ่นแรกให้คุณค่ากับความ
เป็นระเบียบรวมทั้งความเป็นธรรมชาติ เมื่อ เลสลี เกย์ (ซึ่งเป็นสมาชิกคนหนึ่ง
ในคริสตจักรของเบรซี) คาดเดาจุดสำคัญของคำเทศนาและเริ่มร้องคำว่า “อาเมน” หรือ
“ฮาลลูยา” ออกมาก่อนที่จะมีการพูดถึงประเด็นสำคัญ เบรซี เตือนเขาว่า “อย่า
เพ็งนะคุณเกย์ อย่าเพ็งส่งเสียงร้องออกมาจนกว่าผมจะอธิบายคำสอนนี้ให้ชัดเจน”
จากนั้นหลังจากสองสามนาทีผ่านไปเมื่อท่านเสร็จสิ้นการอธิบายข้อความในพระ
คัมภีร์และพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมา เบรซี จึงอนุญาตโดยพูดว่า “ตอนนี้คุณ
ส่งเสียงร้องได้แล้วคุณเกย์” ผนังของคริสตจักรสันตะเทือนด้วยเสียงร้องยืนยันถึง
ความจริงของผู้คน¹⁶ สิ่งนั้นเป็นมากกว่าอารมณ์ ผู้ชาย ผู้หญิง และคนหนุ่มสาวกลับ
ใจและพบว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่และผู้ทรงชำระให้บริสุทธิ์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้
เปลี่ยนแปลงชีวิต ผู้ทรงเป็นช่างที่ซ่อมแซมชีวิตและครัวเรือนที่แตกสลาย ธรรมิกชน
ก้าวหน้าไปสู่ความสมบูรณ์แบบ ไม่ใช่เป็นเพราะสิ่งหนึ่งสิ่งใดแต่เป็นเพราะการสถิต
อยู่ด้วยอย่างประหลาดและอัศจรรย์ของพระเจ้าที่ลงมาเหนือประชากรของพระองค์
คนเหล่านั้นออกไปเป็นพยานกับเพื่อนบ้านของตนโดยไม่มีความอาย ในการเชิญ
ชวนสมาชิกให้เข้าสู่ประสบการณ์แห่งการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เบรซี
เทศนาว่า “หัวใจที่หลอมละลายด้วยความรักอย่างเข้มข้น หัวใจที่ร้อนรุ่มไปด้วย
ไฟของพระเจ้าในเตาไฟแห่งความรักอันบริสุทธิ์ที่สุดเท่านั้นที่อยู่ในสภาพที่จะเป็น
ช่องทางแห่งความรักที่บริสุทธิ์และเต็มล้นที่สุดต่อมนุษย์ [ทั้งหญิงและชาย]”¹⁷

ผู้คนที่เป็นาซารีนมุ่งเป้าไปที่ความสมดุลระหว่างหลักคำสอนและ
ประสบการณ์ คริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์คือคริสตจักรที่สมาชิกของตนสำแดง
หลักศาสนศาสตร์ของตนออกมาในการดำเนินชีวิต เบรซี กล่าวว่า “คริสตจักรนาซารีน

ไม่ได้มีจุดเริ่มต้นมากมายนักในความพยายามที่จะกำหนดความจริงทางด้านหลักคำสอนเหมือนกับในประสบการณ์แห่งความจริงซึ่งเป็นที่รู้จักอยู่แล้ว”¹⁸ ท่านเทศนาว่า “การเลี้ยงอาหารคนยากจน การให้เสื้อผ้ากับคนที่เปลือยเปล่าและการรักษาคนที่เจ็บป่วยมีความเป็นศาสนามากกว่าความเดือดพล่านของอารมณ์หรือมากกว่าความรู้สึกทั้งสิ้นในจักรวาลเมื่อการทำสิ่งนั้นต้องเสียสละเวลาและเงินทอง”¹⁹ ความบริสุทธิ์ต่อสู้กับพิธีรีตองและการอยู่ฝ่ายโลกในคริสตจักรและต่อสู้กับความยากจนและความไม่เป็นธรรมที่อยู่นอกคริสตจักร “ชายและหญิงที่มีตำแหน่งและความหยิ่งโสซึ่งดูถูกคนขี่เฒ่าและเก็บรวบรวมเสื้อผ้าของคุณในที่ที่มีหญิงแพศยา ความหยิ่งของคุณ การอยู่ฝ่ายโลกของคุณ ความเกลียดชังของคุณต่อความบริสุทธิ์ล้วนเป็นสิ่งที่ทำลายวิญญาณจิตของคุณพอๆ กับความบาปของพี่น้องชายหญิงของคุณที่คุณคิดว่าชั่วร้ายกว่า” เบเรซี ตักเตือนว่า “จากความสูงของความหยิ่งโสของคุณและตำแหน่งทางสังคมและความเป็นไปได้ที่ใหญ่โตกว่าคุณจมลึกลงไปมากขึ้นในความพินาศ”²⁰ นั่นเป็นการกล่าวถ้อยคำเชิงพยากรณ์ถึงคนร่ำรวยและถึงความรักที่มีอำนาจซึ่งทำลายการเสแสร้งต่างๆ ทั้งของการปลีกตัวจากสังคมและความใจแคบทางศีลธรรม ซึ่งทั้งสองอย่าง สำหรับ เบเรซี น่าจะเป็นหลักฐานของความบาปแทนที่จะเป็นหลักฐานของความบริสุทธิ์ นั่นหมายความว่าสำหรับนาซารีนในยุคแรกผู้คนที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะแยกย้ายกันออกไปจากคริสตจักรเหมือนที่พวกเขาทำในวันเพนเทคอสพร้อมกับข่าวสารเรื่องความรอดอยู่บนริมฝีปากของเขาและเครื่องหมายของความรักที่ชำระล้างอยู่ในชีวิตของเขาด้วยการสำแดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงภายในผ่านความเมตตาที่ปรากฏออกมาภายนอก คริสตจักรที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณจะไปหาเพื่อนบ้านที่ยากจนที่สุด เขาจะไปตามซอกมุมของถนนและตามแหล่งเสื่อมโทรม เขาจะไปตาม “ถนนสายหลักและถนนสายรอง”

งานของสมาคมคริสตจักรเพนเทคอสในอินเดีย (ซึ่งเริ่มที่รัฐมหาราษฏระในปี 1898) สะท้อนถึงอุดมคติเรื่องความบริสุทธิ์และแนวคิดแบบองค์รวมที่คล้ายคลึงกันของพันธกิจในยุคหนึ่ง มิชชันนารีปรารถนาที่จะยกระดับชีวิตของชายและหญิงในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ คนเหล่านั้นมุ่งเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติต่างๆ ที่ทำลายชื่อเสียงของผู้หญิงและจัดหาการให้บริการทางการแพทย์ การศึกษา และ

การบรรเทาทุกข์สำหรับเด็กและครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากการกีดกันอาหารในเวลาเดียวกัน ในอเมริกา สมาคมของผู้นำ และนักคริสตจักรต่างๆ “ให้เพาะบ่มวิญญาณของมิชชันนารีเอาไว้” และให้จัดการประชุมขึ้น “เพื่อเผยแพร่ความบริสุทธิ์ตามหลักพระคัมภีร์ในสถานที่ต่างๆ ที่ถูกละเลยโดยระลึกว่าการส่งเสริมพันธกิจในประเทศหมายถึงการเลี้ยงดูพันธกิจในต่างแดน”²¹ สมาคมประกอบไปด้วยคริสตจักรท้องถิ่นและศิษยาภิบาลที่แข็งแกร่งและไม่มีประธานองค์การบริหารในภาพรวม อย่างไรก็ตามเพื่อเห็นแก่การขยายงานออกไป เอช. เอฟ. เรย์โนลด์ (อดีตผู้รับใช้เมธอดิสต์คนหนึ่งที่มีความกระตือรือร้น) ได้จัดการชุมนุมและระดมการสนับสนุนสำหรับพันธกิจในประเทศและในต่างแดน เหตุผลสำคัญที่สมาคมมุ่งรวมตัวกันกับกลุ่มความบริสุทธิ์กลุ่มอื่นก็เพราะว่าการรวมตัวนั้นอาจ “ช่วยงานมิชชันนารีของเราในด้านวัตถุ”²² นั่นคือฉันทามติหรือความรู้สึกร่วมกันของสมาคมและของกลุ่มความบริสุทธิ์กลุ่มอื่นทั่วประเทศ ความเชื่อมโยงของคริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ (ในการมีเมตตาต่อผู้หลงหายและความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะนำคนเหล่านั้นมาถึงพระคริสต์) สามารถทำให้ร่วมกันทำงานได้มากกว่ากลุ่มหรือคริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ขนาดเล็กที่ทำโดยแยกกัน คริสตจักรต่างๆ ที่มารวมตัวกันที่ชิคาโกในปี 1907 มีแรงกระตุ้นเดียวกันต่อความบริสุทธิ์ภาคปฏิบัติที่ออกไปถึงผู้คนจรจัดในสังคมเมืองและข้ามน้ำข้ามทะเลไปสู่ผู้คนที่ไม่ใช่คริสเตียนและผู้คนที่ขัดสน คนเหล่านั้นไม่มุ่งหาความแตกแยก แต่เขามายู่ร่วมกัน “เพื่อจุดประสงค์ของการรวบรวมผู้คนที่รักความบริสุทธิ์ไว้ด้วยกันอย่างมั่นคงมากขึ้นในความผูกพันของความรักที่สมบูรณ์แบบ”²³

การประนีประนอมและการผ่อนผันเพื่อเห็นแก่ความเป็นเอกภาพ

การรวมตัวกันในปี 1907 ส่งผลให้เกิดความสมมูลระหว่างระบบการปกครองที่ให้อำนาจกับคริสตจักรแบบตะวันออก ซึ่งศูนย์กลางของอำนาจอยู่ในคริสตจักรท้องถิ่นกับระบบการปกครองที่มีประธานองค์การบริหาร เหมือนเมธอดิสต์แบบตะวันตกซึ่งศูนย์กลางของอำนาจอยู่กับลำดับชั้นของคณะ การบริหารการปกครองด้วยบิชอปของเมธอดิสต์คือเหตุผลขั้นต้นที่ทำให้คณะนี้ล้าหน้ากว่าคณะอื่นในสหรัฐอเมริกา แต่ก็มีข้อจำกัดในการเทศนาแบบความบริสุทธิ์ ผู้คนที่อยู่

ในสมาคมของคริสตจักรเพนเทคอสต์ซึ่งรวมถึงผู้คนที่เคยอยู่ในคณะแบปติสและคองกรีเกชันนอลลิสต์ ต่างก็คุ้นเคยกับการปกครองตนเองของคริสตจักรท้องถิ่น เบรซี ดัดแปลงระบบเมธอดิสต์และอนุญาตให้คริสตจักรท้องถิ่นเลือกผู้รับใช้ของตนด้วยการปรึกษาหารือกับประธานองค์การบริหารเพียงแต่ว่าองค์กรคือเจ้าของทรัพย์สินของคริสตจักร สมาคมชอบเก็บรักษาทรัพย์สินไว้ในมือของคริสตจักรท้องถิ่น แต่เปลี่ยนความคิดไปสู่การมีประธานองค์การบริหารฯ เพื่อเห็นแก่การควบคุมดูแลโรงเรียน วิทยาลัยเพนเทคอสต์ และการดำเนินพันธกิจในประเทศและในต่างแดนของตน

ระบบการปกครองที่เกิดขึ้นสร้างความสมดุลให้กับการมีประธานองค์การบริหารฯ กับขั้นตอนแบบประชาธิปไตยและก่อให้เกิดความเท่าเทียมของระบบการปกครองคริสตจักรในโลกเพื่อทำให้พันธกิจของคริสตจักรสำเร็จลุล่วง ระบบการปกครองของนาซารีนนำเอาองค์ประกอบการปกครองคริสตจักรของคณะเอพิสโคปอล เพรสไบทีเรียน และคองกรีเกชันนอลมาผสมเข้าด้วยกัน เบรซี เชื่อว่าโครงสร้างของนาซารีนรับประกัน “เสถียรภาพของคริสตจักรแต่ละแห่ง” และในเวลาเดียวกันก็ “ปกป้องดูแลทั้งคริสตจักรอย่างพิถีพิถัน เพื่อคงเสถียรภาพอันยิ่งใหญ่ นั้นเอาไว้และกระนั้นก็มี การเตรียมการเพื่อระดมผู้คนทั้งพระกายสำหรับการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ” ประธานองค์การบริหารฯ “มีข้อจำกัดในตัวเองและกระนั้นก็มีประสิทธิภาพในความเป็นไปได้ในการลดทอนอันตรายและให้ความเป็นเอกภาพและจุดแข็งกับทุกส่วนของงาน”²⁴ จุดเน้นสำคัญอยู่กับสิ่งใดก็ตามที่จะเผยแพร่คำสอนเรื่องความบริสุทธิ์ได้ดีที่สุดในการสะท้อนถึงระบบการปกครองแบบตัวแทนคริสตจักรเลือกคณะกรรมการคริสตจักรท้องถิ่นรวมทั้งตัวแทนเข้าร่วมประชุมสมัชชาที่ประชุมสมัชชาขององค์การบริหารเลือกคณะกรรมการองค์การบริหารและประธานองค์การบริหารของตนรวมทั้งเลือกตัวแทนเพื่อไปในการประชุมสมัชชาสากลซึ่งจะมีการเลือกคณะกรรมการองค์การบริหารสากลเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการองค์การบริหารตามกฎของคริสตจักร ที่ประชุมสมัชชาสากลยังเลือก “ประธานองค์การบริหารสากล” ด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นตำแหน่งที่เข้ากันได้กับผู้คนที่เคยถูกลงโทษจาก “พวกบิชอป” หนังสือ “คู่มือ” ของคริสตจักรนาซารีน (ซึ่งถอดแบบมาจากหนังสือ Discipline ของเมธอดิสต์) วางโครงสร้างการบริหารคริสตจักรเอาไว้และ

สามารถปรับเปลี่ยนได้โดยที่ประชุมสมัชชาสากล การเปลี่ยนแปลงธรรมนูญของคริสตจักร (ซึ่งรวมถึงหลักข้อเชื่อ) ต้องได้รับเสียงอนุมัติสองในสามส่วนขององค์การบริหารต่างๆ การปรับเปลี่ยนหลักข้อเชื่อของคริสตจักรมีมาโดยตลอดและจะมีอยู่ต่อไป แต่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นหลังจากการไตร่ตรองอย่างถี่ถ้วนและฉันทามติของคริสตจักรแล้วเท่านั้น ประธานองค์การบริหารสากลของคริสตจักรทำหน้าที่คล้ายกับบิชอปในคริสตจักรกลุ่มอื่น คู่มือของคริสตจักรฉบับปัจจุบันบอกถึงบทบาทของคนหนึ่งเหล่านี้ไว้ว่า “เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณที่มีนิมิตตามแบบอัครทูตด้วยการอธิบายถึงพันธกิจอย่างชัดเจน การแบ่งปันนิมิต การสถาปนาสมาชิกของกลุ่มบรรพชิต การเผยแพร่ถึงความเชื่อโยงกันทางด้านศาสนศาสตร์ การให้การควบคุมดูแลด้านการบริหารทั่วไปและที่เกี่ยวข้องเขตอำนาจสำหรับคริสตจักรสากล” ในเวลานั้น บรรพชิตรวมถึงบรรดาผู้ปกครองและมัคนายิกา มัคนายิกาคือผู้หญิงที่ช่วยเหลือคริสตจักรในพันธกิจเมตตาต่างต่างๆ และผู้ปกครองคือผู้ที่ยืนยันถึงการทรงเรียกให้เทศนา สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรผู้รับใช้ตามที่กำหนดไว้ และรับใช้ในคริสตจักรในฐานะศิษยาภิบาล นักการศึกษา ผู้บริหาร และมิชชันนารี²⁵

ผู้คนที่เป็นาซารีนมองว่าพันธกิจของตนคือการช่วยเหลือผู้คนที่ถูกทอดทิ้ง แต่คนเหล่านั้นหลายคนที่มาจากภาคตะวันออกและภาคตะวันตกซึ่งมาชุมนุมกันในปี 1907 ที่ชิคาโกเป็นคนชั้นกลาง ผู้สังเกตการณ์จากชนบททางภาคใต้ของอเมริกาสงสัยว่าผู้คนที่บริสุทธิ์อย่างแท้จริงจะสามารถพูดด้วยสำเนียงแบบนิวอิงแลนด์หรือแต่งตัวดูดีเท่ากับผู้คนที่เป็นาซารีนได้หรือไม่ ผู้คนที่มาจากทางใต้ (ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบด้วยผู้เช่าที่ทำกินที่ยากจนและมีเจ้าของที่ดินเพียงไม่กี่คน) ต้องเสียสละ “เครื่องแต่งตัวราคาแพง” แม้กระทั่งแหวนแต่งงานของตนเพื่อจะมีชีวิตอย่างเรียบง่ายและเพื่อบริจาครายได้ของตนที่ไม่พอกับรายจ่ายให้กับโรงเรียนและพันธกิจของกลุ่มความบริสุทธิ์มากนัก คนเหล่านั้นนมัสการในอาคารเล็กๆ ที่ทำด้วยแผ่นไม้กระดาน เขาอุทิศตนให้กับการทำสวนของเขาไม่ว่าจะเล็กน้อยเพียงใดก็ตามในการประกาศพระกิตติคุณกับโลก นิมิตและการอุทิศตนของเขาใหญ่โตมากกว่ายี่สิบเปอร์เซ็นต์ของทุนที่เขาระดมมาเพื่อจุดประสงค์ต่างๆ เขาถวายให้กับพันธกิจในต่างแดน คริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ของพระคริสต์ส่งมิชชันนารีไปอินเดีย ญี่ปุ่น และเม็กซิโก คริสตจักรในมหาวิทยาลัยแห่งความบริสุทธิ์เท็กซัส

ใกล้เมืองกรีนวิลล์รัฐเท็กซัส (ซึ่งเข้าร่วมกับคริสตจักรนาชาารีนในปี 1908 สองสามเดือนก่อนการประชุมสมัชชาที่ Pilot Point) ส่งมิชชันนารีหนุ่มคนหนึ่งชื่อ ฮาร์มอน ซเมลเซนบัก ไปประเทศอัฟริกาใต้ สิ่งที่ทำให้ผู้คนภาคใต้ประหลาดใจก็คือผู้คนที่เป็นาชาารีนในเขตเมืองซึ่งประชุมกันที่ซิดคาโก (ซึ่งรวมถึงผู้คนจากลอสแอนเจลิส ซีแอตเติล บอสตัน และบรูคลิน) ต่างก็เทศนา อธิษฐาน ร้องเสีียงดัง และเป็นพยานถึงหัวใจแห่งความบริสุทธิ์อย่างยิ่งใหญ่และจริงใจเหมือนผู้คนจากทางใต้และมีสำนึกแบบเดียวกันในเรื่องพันธกิจต่อโลก²⁶

ในที่สุด การแสวงหาความเป็นระเบียบรวมทั้งความต้องการแบบเดียวกันที่จะประดับประดาพันธกิจเอาไว้ สิ่งนี้ได้ชักนำผู้คนทางภาคใต้ให้รวมตัวกันเหมือนกับผู้คนทางภาคตะวันออกและภาคตะวันตก ในปลายศตวรรษที่ 19 ผู้ประกาศในกลุ่มความบริสุทธิ์บางคนเทศนาเกี่ยวกับรักษาโรคหรือเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองในการประชุมค่ายและการประชุมฟื้นฟูแทนที่จะมุ่งไปที่การทรงชำระให้บริสุทธิ์ ผู้มีความคิดสุดโต่งบางคนสอนว่าหลังจากการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ผู้เชื่ออาจค้นพบพระพรอย่างสามที่เรียกว่า “การบำบัดสมาดด้วยไฟ” บางคนอ้างถึงนิมิต คนกลุ่มเล็ก ๆ สอนว่าผู้คนแห่งความบริสุทธิ์ต้องไม่เพียงแต่ละเว้นจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ปเท่านั้น แต่เขาต้องงดเว้นจากน้ำชา กาแฟ และแม้กระทั่งการมีความสัมพันธ์ในการสมรสกับภรรยาหรือสามีของตนด้วยเช่นกัน ผู้นำของสมาคมแห่งความบริสุทธิ์แห่งชาติรังเกียจและการแอบแนวดคิดหัวรุนแรงแบบนั้น เช่นเดียวกับกับผู้คนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมในการประชุมค่ายและการประชุมฟื้นฟู²⁷ คนเหล่านี้ (ที่มักจะพบกับความเจ็บปวดในการออกมาจากคณะเมธอดิสต์และคณะอื่นโดยทิ้งเพื่อนฝูงและครอบครัวไว้ข้างหลัง) เป็นส่วนหนึ่งของผู้คนที่เป็นาชาารีนในยุคแรกโดยมุ่งความสนใจไปที่ความบริสุทธิ์ เบรซีเขียนขึ้นก่อนที่จะมีการรวมกันกับสมาคมคริสตจักรเพนเทคอสแห่งอเมริกาประมาณสองสามเดือนว่า “ด้วยเสรีภาพอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่ไม่สำคัญอย่างยิ่งยวดต่อความบริสุทธิ์ สิ่งที่คุณเห็นพ้องกันคือความจริงอันยิ่งใหญ่เรื่องฤทธิ์อำนาจของพระโลหิตที่ชำระล้างผ่านการบำบัดสมาดด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งนี้ช่วยให้ปลอดภัยจากการแตกแยก รวมทั้งจากการอยู่ฝ่ายโลกและความบ้าคลั่ง” แม้ผู้คนที่เป็นาชาารีนในยุคแรกเชื่อในการบำบัดรักษาของพระเจ้า แต่คนเหล่านั้นก็กลัวว่าการเน้นหนักในเรื่องนี้จะทำให้

เขาไขว่ไขว่ไปจากพระกิตติคุณ แม้นคนเหล่านั้นเชื่อในการเสด็จมาครั้งที่สอง แต่เขาก็ไม่ตื่นตระหนกพอที่จะอ้างถึงการสนับสนุนของพระคัมภีร์ต่อแนวคิดก่อนยุคพันธสัญญาใหม่หรือทัศนะอื่นใดโดยเฉพาะเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สอง

ผู้คนที่สัตย์ซื่อมั่นคงในขบวนการความบริสุทธิ์และในประวัติศาสตร์ยุคแรกของคริสตจักรนาซารีนไม่ได้ประกอบด้วยผู้คนที่เปี่ยมเมฆอดิสต์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้คนที่มาจากพื้นเพต่างๆ เช่น แบ็บติสและเพรสไบทีเรียน ด้วยเช่นกัน คนเหล่านั้นมาจาก Society of Friends และ Salvation Army เช่นกัน ซึ่งคนทั้งสองกลุ่มนี้ไม่ให้ความสนใจกับพิธีกรรม คณะเมฆอดิสต์ให้พดิดมากกับทารก แต่คณะอื่นไม่ได้ทำ หลักศาสนศาสตร์และวิถีปฏิบัติเรื่องการบัพติศมา (ซึ่งสร้างความแตกแยกมายาวนานในประวัติศาสตร์ของโปรเตสแตนต์) ไม่ได้สร้างปัญหาให้กับผู้คนที่เปี่ยมนาซารีนในยุคแรกมากนัก เหมือนที่เบรซี เขียนไว้ว่า “นาซารีนคนหนึ่งอาจได้รับการรักษาด้วยความเชื่อหรืออาจล้มป่วยจนเสียชีวิต (ซึ่งอาจเป็นคนที่ยึดถือแนวคิดแบบก่อนหรือหลังยุคพันธสัญญา) และรู้จักฤทธิ์อำนาจของพระโลหิตในพระวิญญูณบัพติศมา และส่งเสียงร้องอย่างผู้ชนะเข้าสู่สรวงสวรรค์นิรันดร์ของแผ่นดินที่มีคฤหาสน์มากมาย แต่สิ่งหนึ่งที่พบเห็นอยู่ทั่วไปและเหนือกว่าเสมอก็คือว่า ‘พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นพระบุตรทรงชำระล้างเราให้พ้นจากความบาปทั้งสิ้น’”²⁸

เหมือนที่เวสเลย์มุ่งหมายไว้กับผู้คนที่เปี่ยมเมฆอดิสต์ จุดประสงค์ก็เพื่อ “ทำให้คริสต์ศาสนาเป็นคริสเตียน” ด้วยการเป็น “เชื้อขนม” หรือ “ผงฟู” ภายในโลกคริสตชน นาซารีนต้องเป็นคริสตจักรภายในคริสตจักรทั้งหมดพร้อมกับความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่องต่อคริสตจักรทั้งหมด ไม่นานหลังจากการเสียชีวิตของเวสเลย์ ผู้คนที่เปี่ยมเมฆอดิสต์ในอังกฤษได้จัดตั้งตนเองเป็นเหมือนกลุ่มคนภายนอกที่ไม่เห็นด้วยกับคริสตจักรอังกฤษ ในทำนองเดียวกัน เวลานั้นผู้คนที่เปี่ยมเมฆอดิสต์ในอเมริกา มุ่งหาความเป็นปึกแผ่นเพื่อประคับประคองพลังของความบริสุทธิ์เอาไว้ แทนที่จะอยู่ในสภาพของกลุ่มคนชายขอบภายในคณะเมฆอดิสต์ ผู้คนที่เปี่ยมเมฆอดิสต์เชื่อว่าวิธีการที่ดีที่สุดที่จะเผยแพร่ความบริสุทธิ์ภายในคริสตศาสนา (และตอบโต้กับแนวคิดแบบสุดโต่งในเวลาเดียวกัน) คือการจัดตั้งเป็นองค์กร แม้ผู้คนที่เปี่ยมเมฆอดิสต์ที่เข้ามาเป็นนาซารีนแล้วแนวคิดแบบเจ้าระเบียบพิถีและการเน้นพิธีรีตองในการนมัสการ แต่คนเหล่านั้นก็กลับแนวคิดแบบบ้าคลั่งพอๆ กัน หลังจากย่างเข้าสู่

ศตวรรษที่ 20 การคุกคามของลัทธิเพนเทคอสต์ได้เร่งเร้าให้ผู้คนแห่งความบริสุทธิ์จัดระเบียบตนเองในรูปของคณะมากขึ้น²⁹

ผู้คนแห่งความบริสุทธิ์เหล่านั้นซึ่งมาประชุมร่วมกันที่ชิคาโกในปี 1907 และที่ Pilot Point ในปี 1908 ตั้งเป้าที่จะให้คริสตจักรนาชาลินเป็นคริสตจักรที่เป็นร่มเงาขนาดใหญ่ไม่ใช่คณะที่มีความคิดคับแคบแต่เป็นคริสตจักรที่สามารถโอบอุ้มผู้คนและสถานที่ที่หลากหลายที่สุดได้โดยมีความเป็นหนึ่งเดียวกันในเรื่องที่เป็นสาระสำคัญ เบริซีไม่ได้เพียงแค่ออกตั้งพันธกิจกับคนยากจนที่ถูกทอดทิ้งแม้คนยากจนจะมีความสำคัญกับ เบริซี มากก็ตาม เบริซีมีความเชื่อมั่นอย่างมากเกี่ยวกับการห้ามดื่มสุราและเรียกร้องให้สมาชิกลงคะแนนเสียงให้เฉพาะกับนักการเมืองที่สนับสนุนการปราบปรามร้านจำหน่ายสุรา แต่ เบริซี ไม่ได้มีเจตนาที่จะให้คริสตจักรเป็นตัวแทนแห่งจุดยืนของกลุ่มทางการเมือง คริสตจักรนาชาลินเป็น “คริสตจักรของผู้เชื่อ” ในธรรมเนียมเมธอดิสต์ กล่าวคือ ผู้คนที่ออกมาจากคณะแก้ต้องการสมาชิกภาพที่ประกอบไปด้วยผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่เท่านั้น การเกิดในครอบครัวคริสเตียนหรือการเติบโตขึ้นในคริสตจักรที่ดียังไม่เพียงพอ เพื่อเข้าเป็นสมาชิกนาชาลินบุคคลนั้นต้องผ่านการกลับใจอย่างชัดเจน นาชาลินคือเมธอดิสต์ที่ “เปล่งเสียงร้อง” แต่นาชาลินเป็นอะไรที่มากกว่านั้น การเปล่งเสียงร้องไม่ใช่เหตุผลพอเพียงที่จะแยกตนเองออกมา นาชาลินคือผู้คนที่อุทิศตนให้กับประสบการณ์และหลักคำสอนเรื่องการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ นั่นคือเหตุผลของการเป็นนาชาลินของคนเหล่านั้น³⁰ ผู้คนจากภาคตะวันออกและภาคตะวันตกปรารถนาอย่างมากที่จะให้ผู้คนจากภาคใต้ซึ่งนั่งอยู่บนระเบียบห้องประชุมเพื่อการรวมตัวกันที่ชิคาโกในปี 1907 เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งจนที่ประชุมสมัชชาเพิ่มเติมหลักข้อเชื่อเข้ามาหนึ่งข้อซึ่งยืนยันถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญมากในภาคใต้ที่มีความอาลัยในเรื่องนี้และเพิ่มเติมข้อความไว้ได้ “คำแนะนำพิเศษ” ที่ยืนยันถึงการบำบัดรักษาของพระเจ้า ทั้งสองข้อความไม่ได้หนักแน่นมากเท่าที่ผู้คนจากภาคใต้ต้องการ หลักข้อเชื่อเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองระบุอย่างชัดเจนว่าคริสตจักรถือว่า “ทฤษฎีจำนวนมาก” เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองไม่ใช่ “สาระสำคัญของความรอด” และดังนั้นจึงอนุญาตให้สมาชิกมี “เสรีภาพเรื่องความเชื่ออย่างเต็มเปี่ยม” เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองคริสตจักรเปิดกว้างมากในเรื่องการเสด็จมา

ครั้งที่สองจนทำให้บุคคลที่ยึดมั่นในแนวคิดยุคหลังพันปีอย่าง เอ.เอช. ฮิลล์ และบุคคลที่แน่วแน่ในแนวคิดที่ไม่มียุคพันปีอย่าง โอลิฟ วินเชสเตอร์ สามารถสอนเคียงคู่ไปกับผู้คนที่เชื่อในแนวคิดก่อนยุคพันปีเป็นเวลาหลายทศวรรษในแผนกศาสนศาสตร์ของมหาวิทยาลัยของคริสตจักร

ประเด็นเรื่องการเพิ่มเติมระเบียบการให้กับคู่มือคริสตจักรนาซารีนเป็นเรื่องที่โดดเด่นในการประชุมสมัชชาประจำปี 1908 ที่ Pilot Point คริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ของพระคริสต์เชิญชวนให้คริสตจักรนาซารีนจัดการประชุมสมัชชาของคริสตจักรขึ้นที่นั่นเพียงหนึ่งปีหลังจากการประชุมสมัชชาที่ชิคาโกด้วยความคาดหวังในเรื่องการรวมตัวกัน คริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ของพระคริสต์เองคือผลผลิตของการควมรวมกันในปี 1904 ของคริสตจักรพระคัมภีร์ใหม่ของพระคริสต์ ซึ่งนำโดย มาร์รี่ ลี แฮร์ริส กับคริสตจักรของพระคริสต์อิสระ ซึ่งนำโดย ซี.บี. เจอร์นิแกน เพื่อเอาใจผู้คนจากภาคใต้ ที่ประชุมสมัชชาลงคะแนนเสียงให้มีการเพิ่ม “คำแนะนำพิเศษ” ในเรื่องยาสูบเข้าไปโดยยื่นกรานว่า “ผู้คนที่เรามีสามัคคีธรรมกันในฐานะสมาชิกของคริสตจักรต้องปลอดจากความชั่วนี้ ทั้งในการใช้และการจำหน่าย” การที่ผู้คนจากภาคใต้ต้องการให้มีกฎหมายห้ามเรื่องยาสูบ (ซึ่งเป็นพืชผลสำคัญของรัฐทางภาคใต้) ไม่ได้แสดงถึงความเข้าใจของเขาในเรื่องความบริสุทธิ์เท่านั้น แต่ยังบ่งบอกถึงความเป็นผู้คนชายขอบของเขาภายในวัฒนธรรมที่มีการปลูกใบยาสูบด้วยเช่นกัน ผู้คนจากภาคใต้ถกเถียงเพื่อเพิ่มข้อความที่ว่าสมาชิกต้อง “ละเว้นจากการเป็นสมาชิกในหรือมีสามัคคีธรรมกับสมาคมและองค์กรลับฝ่ายโลกหรือที่ผูกมัดด้วยคำสาบาน” เข้าไปด้วยเช่นกัน จุดยืนที่ต่อต้านสมาคมลับมีเป้าหมายเพื่อต่อสู้กับ “องค์กรฟรีเมสัน” (องค์กรภราดรภาพอันลึกลับ) เนื่องจากมีเมธอดิสต์ที่โดดเด่นหลายคน (ซึ่งรวมถึงประธานาธิบดี วิลเลียม แม็คคินลีย์ ของอเมริกา) เข้าร่วมกับองค์กรนี้ โดยส่วนตัว เบรซี เชื่อว่าประเด็นเหล่านั้น (แม้จะมีความสำคัญ) สามารถเป็นเรื่องที่เจรจากันภายในระหว่างผู้เชื่อคนหนึ่งกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงทำให้เห็นบาป แต่เพื่อเห็นแก่การหล่อหลอมให้เป็นกลุ่มคริสตจักรแห่งชาติอย่างแท้จริง ท่านจึงพร้อมที่จะประนีประนอมและแทรกข้อความเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้เข้าไปในคู่มือ เมื่อผู้คนจากทางใต้ยื่นกรานมากขึ้นเพื่อให้มีกฎหมายเรื่องอัญมณี ซึ่งรวมถึงแหวนแต่งงาน เอช.ดี. บราวน์ อดีตเมธอดิสต์จากซีแอตเทิล

เริ่มทนมไม่ไหว ความหยาบคายในตัวบทกฎหมายไม่คุ้มค่ากับการรวมตัวกัน บรรานันท์กล่าวว่า “ท่านประธานที่เคารพ ปล่อยคนเหล่านั้นไปเถอะ” อีกครั้งหนึ่งเมื่อการโต้เถียงเรื่องกฎดำเนินต่อไป เขาพูดว่า “ท่านประธานที่เคารพ ปล่อยเขาไปเถอะ” ในที่สุด เบรซี ซึ่งเป็นประธานของที่ประชุมสมัชชากล่าวว่า “เราไม่สามารถปล่อยคนเหล่านั้นไปได้หรอกเพราะเขาเป็นคนในครอบครัวของเรา” คุ่มือเพิ่มข้อความต่อต้าน “การปล่อยตัวเรื่องความหยิ่งในการแต่งตัวหรือพฤติกรรม” เข้าไปและนำเอาแหวนออกไปจากพีธีแต่งงานอย่างเงิบงๆ ที่ประชุมฯ มีคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ให้รวมตัวกัน ในช่วงเวลาที่ทางตอนเหนือและตอนใต้ยังคงแยกกันเป็นคณะเมฆอดิสต์เพรสไบทีเรียน และแบปติสต์ ในคริสตจักรนาซารีนผู้คนจากทางเหนือ ทางใต้ ทางตะวันออก และทางตะวันตกกลับมาอยู่ร่วมกัน³¹

ในหลายๆ แนวทางผู้คนที่เป็มนาซารีนจัดวางตำแหน่งตนเองแตกต่างจากบรรทัดฐานของวัฒนธรรมที่มีอยู่ทั่วไป อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับชาวอเมริกันโดยรวม ผู้คนที่อยู่ในการประชุมสมัชชาปี 1908 ไม่ได้รวมชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกันเอาไว้ด้วย กระนั้นในปีก่อนเมื่อมีการใช้กฎหมายเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ (กฎหมายเหยียดผิว) อย่างเข้มงวดในทางตอนใต้ของอเมริกาซึ่งแบ่งแยกและปราบปรามชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน สมาคมความบริสุทธิ์แห่งรัฐเท็กซัสได้ผ่านมติเรื่อง “ปัญหาเรื่องเชื้อชาติ” ระบุว่า “ด้วยความอภัยศอดสู เราสารภาพว่าพวกเราและบรรพบุรุษของเราซึ่งเป็นชนผิวขาวของประเทศนี้ยังไม่ได้ดำเนินการใดมากมายนักอย่างที่เราควรทำเพื่อความอยู่ดีกินดีและความเจริญก้าวหน้าของผู้คนผิวสีและพวกเราพร้อมที่จะรับการดำเนินคดีในส่วนของเราสำหรับความรู้สึกที่ไร้ความเป็นเพื่อนบ้านและไม่ใช้ฉันทน์พี่น้องที่ได้เกิดขึ้นและดูเหมือนว่าจะแพร่ขยายขึ้นทุกวัน” สมาคมเท็กซัสระบุว่าคนผิวขาวควรเป็นผู้ริเริ่ม “ในการแก้ไขสิ่งที่ผิดและการทำให้เกิดความปรองดองและถ้าเรามีวิญญูณของพระคริสต์ เพื่อให้บรรลุในเรื่องนี้ เราต้องพร้อมที่จะยอมสละแม้กระทั่งสิทธิและสิทธิพิเศษของเรา การที่เราต้องทนทุกข์ทรมานยอมตึกว่าการสร้างความทุกข์ทรมานให้กับคนอื่น” สมาคมเท็กซัสให้สัญญาที่จะสนับสนุนทุกคนที่รู้สึกถึงการทรงเรียกเป็นพิเศษให้ทำงานหนักในท่ามกลางผู้คนที่ “ผิวสี” ถึงกระนั้นก็ตาม สิ่งที่น่าเศร้าก็คือการรวมตัวกันที่ Pilot Point ของผู้คนที่มีความคิดเรื่องความบริสุทธิ์เหมือนกันให้ความสนใจกับเรื่องกฎมากกว่าเรื่องเชื้อชาติ

แปดสิบกว่าปีต่อมา ผู้คนที่เป็มนาซารีนแห่งลอสแอนเจลิสได้เลือก โรเจอร์ บาวแมน ชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน เป็นประธานองค์การบริหาร³²

การประชุมสมัชชาที่ Pilot Point มีมาก่อนการโต้เถียงที่แบ่งแยกคณะเพรสไบทีเรียนและคณะแบปติสออกเป็นกลุ่มผู้นิยมแนวคิดสมัยใหม่และกลุ่มที่ยึดถือแนวคิดแบบเดิมเป็นเวลามากกว่าหนึ่งทศวรรษ การต่อสู้เรื่องความไม่ผิตพลาดของพระคัมภีร์และการวิวัฒนาการไม่ใช่การต่อสู้ของพวกเขา สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ประเด็นที่นาซารีนโต้เถียงกัน คู่มือของคริสตจักรอิวานเจลิกอลของประชาชน (ซึ่งเป็นคริสตจักรแม่ในแถบตะวันออก) ระบุว่า “เราเชื่อว่าพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งบรรจุพระคัมภีร์เล่มต่าง ๆ ของพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่เป็นการเปิดเผยเรื่องความจริงของพระเจ้าและเป็นบันทึกแห่งพระประสงค์ของพระเจ้าซึ่งเป็นแหล่งที่เราได้รับความรู้ที่ถูกต้องทั้งหมดเกี่ยวกับความจริงและหน้าที่ทางด้านศาสนาและเชื่อว่าพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เป็นข้อบังคับเดียวเรื่องความเชื่อและการปฏิบัติของคริสเตียน” เช่นเดียวกัน ธรรมนูญฉบับปี 1897 ของสมาคมคริสตจักรเพนเทคอสแห่งอเมริกา กล่าวว่าพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เป็น “พระวจนะที่ได้รับการดลใจของพระองค์และเป็นข้อบังคับเดียวของความเชื่อและการปฏิบัติ” คู่มือนาซารีนกล่าวอย่างตรงไปตรงมาว่าพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เป็นสิ่งที่เรา “ได้รับมาด้วยการดลใจของพระเจ้าซึ่งเปิดเผยถึงพระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับเราในสิ่งสารพัดที่จำเป็นต่อความรอดของเรา เพื่อว่าสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้บรรจุอยู่ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์นี้ (และเช่นนั้นจึงไม่สามารถพิสูจน์ได้) ต้องไม่ถูกกำหนดให้เป็นหลักข้อเชื่อ” นาซารีนนำเอาแถลงการณ์นี้มาจากคริสตจักรอังกฤษเกือบจะเป็นแบบคำต่อคำ ข้อความนี้เน้นถึงจุดประสงค์ของพระคัมภีร์ในการแสดงให้ชายและหญิงเห็นถึงเส้นทางแห่งความรอด³³

การแพร่ขยายและการเจริญเติบโตของคณะนาซารีน

ผู้คนแห่งความบริสุทธิ์เชื่อว่าชีวิตที่ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ที่มีความรักเป็นเครื่องหมายและความรักนั้นกระตุ้นให้เกิดการรับใช้ ในชนบททางภาคใต้ คริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ของพระคริสต์ให้การดูแลพันธกิจที่มีชื่อเรียกว่า “เรือนหลบภัย” ผู้หญิงที่ตั้งครรภ์จะมากลอดลูกของตนในบ้านเหล่านี้ซึ่งอยู่ห่างไกลจากสายตาที่สอดรู้สอดเห็นและปากที่ติฉินนินทาของผู้คน และถ้าเป็นความต้องการ

ผู้หญิงเหล่านี้สามารถมอบลูกของเขาไว้ในการดูแลของคนงานที่เอาใจใส่ซึ่งจะมองหาบ้านหลังใหม่ให้กับเด็กทารกเหล่านี้จากท่ามกลางครอบครัวคริสเตียน³⁴

เมื่อหลายทศวรรษผ่านไป การประชุมฟื้นฟูและการประชุมค่ายยังคงเป็นส่วนสำคัญของคริสตจักรทั่วโลก รวมทั้งในแถบอเมริกาเหนือ ผู้คนที่ได้รับสืบทอดคริสตจักรมาจากพ่อแม่ของตนกลัวการเสื่อมลงจากจุดประสงค์และการปฏิบัติของผู้ก่อตั้งและปรารถนาที่จะรักษามรดกที่ยำเกรงพระเจ้าของพ่อแม่ของตนเอาไว้ เช่นเดียวกันกับคนรุ่นที่สองของขบวนการที่คล้ายคลึงกัน คนนาซารีนเกิดความกังวลว่าเขาอาจทำให้ “สง่าราศีลดลง” นอกจากการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพแล้วคนรุ่นที่สองพยายามที่จะรักษา “ท่วงทำนอง” เอาไว้ดังเดิม³⁵ คนเหล่านั้นเทศนาและร้องเพลงเสียงดังและยาวนาน ท่องศัพท์แห่งความบริสุทธิ์และกวดขันกฎระเบียบ ในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่คนนาซารีนเสียสละในหลายๆ ด้านเพื่อให้โรงเรียนของนาซารีนเปิดทำการและสนับสนุนมิชชันนารีให้ทำงานในพื้นที่ของตน คนเหล่านั้นขายเครื่องเพชรพลอยและทรัพย์สิน เขาอธิษฐานและอดอาหาร ถ้าเทียบแบบหัวต่อหัวคนนาซารีนถวายมากกว่าสมาชิกของคณะอื่นที่มีขนาดใหญ่มากกว่า ในด้านสมาชิกภาพ ในระหว่างปี 1930s คริสตจักรนาซารีนเป็นคณะที่เติบโตเร็วที่สุดในอเมริกา เมื่อประธานองค์การบริหารสากล รอย ที. วิลเลียม จอห์น กู๊ดวิน และเจมส์ บี. แชนแมนกล่าวคำปราศรัยสมัยที่สองของตนในที่ประชุมสมัชชาสากลปี 1940 (หลังจากทศวรรษแห่งการเจริญเติบโตอย่างยิ่งใหญ่ของคริสตจักร) ทั้งสามคนอธิบายว่าคริสตจักรนาซารีนเป็น “ศาสนาที่ผสมผสานสมองและหัวใจ เหตุผลและอารมณ์เข้าด้วยกัน” ประธานองค์การบริหารสากลเหล่านั้นเป็นห่วงว่าคริสตจักรอาจทำให้มาตรฐานของตนต่ำลง คนเหล่านั้นกล่าวว่า “การล้มเหลวในจุดนี้คือการทำให้หลักคำสอน การปกครอง นโยบาย จุดประสงค์ และมาตรฐานด้านจริยธรรมสำหรับการเป็นประชากรที่ถูกเรียกออกมาของเราตกอยู่ในอันตราย” ในเวลาเดียวกัน ประธานองค์การบริหารสากลเหล่านั้นเตือนว่าความหยุ่มหยิมในดับทกฏหมายซึ่งท่านเหล่านั้นอธิบายว่าเป็น “พระบัญญัติที่ปราศจากความรัก” จะดึงคริสตจักรให้ออกห่างไปจากพระคุณ ท่านเหล่านั้นมองเห็นอันตรายของความเป็นมืออาชีพในอนาคตซึ่งจะทำให้มีการนำเอาหลักข้อเชื่อและโครงการต่างๆ มาแทนที่การสถิตอยู่ด้วยและฤทธิ์อำนาจของ

พระวิญญูณบรสิฐ³⁶

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ผู้อำนวยการมิชชัน ซี. ดับเบิลยู. โจนส์ เผ่ารอคอยสันติภาพให้เกิดขึ้นก่อนที่จะส่งมิชชันนารีกลุ่มใหม่ที่รอคอยอยู่อย่างกระตือรือร้นออกไป คริสตจักรรวบรวมทรัพยากรทางการเงินเอาไว้เพื่อการขยายตัว การถวายให้กับโครงการพันธกิจในต่างแดนของคริสตจักรเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า ในช่วงสงครามซึ่งทำให้มียอดเงินถวายมากกว่าครึ่งล้านดอลลาร์ในปี 1944 เจ.บี. แชนแมนเรียกร้องให้มีการถวายและการระดมผลเพิ่มมากขึ้น ความเป็นไปได้ของการเข้าไปทำงานในพื้นที่ใหม่ๆ สร้างความตื่นเต้นให้กับผู้นำคริสตจักรและฆราวาส จำนวนของมิชชันนารีที่เคยมีอยู่ 78 คนในปี 1944 ได้เพิ่มขึ้นเกินกว่า 200 คนในปี 1948 และเพิ่มขึ้นเป็น 300 คนเมื่อสิ้นสุดการฉลองครบรอบ 4 ปี ต่อมาในปี 1952 และเพิ่มขึ้นเป็น 400 คนในปี 1960 เมื่อถึงปี 1976 มิชชันนารีนาซารีนมีจำนวน 550 คน ความมั่งคั่งทำให้คนนาซารีนไม่จำเป็นต้องใช้ชีวิตที่เรียบง่ายเพื่อให้ทุนสนับสนุนมหาวิทยาลัยและโครงการพันธกิจของตน คนเหล่านั้นย้ายจากพื้นที่เพาะปลูกและตัวเมืองชั้นในเพื่อไปอาศัยอยู่ตามชานเมืองพร้อมกับคนอื่น³⁷

คนอีกรุ่นหนึ่งซึ่งบรรลุนิติภาวะในระหว่างความยุ่งเหยิงทางสังคมในช่วงปี 1960s และปี 1970s เรียกร้องกลับไปหาความทรงจำร่วมกันเกี่ยวกับ จอห์น เวสเลย์ ทั้งในฐานะนักศาสนศาสตร์และนักปฏิรูป งานเขียนและจิตวิญญาณของจอห์น เวสเลย์ กลายเป็นช่องทางของการอธิบายและการกำหนดจุดยืนใหม่ของคริสตจักร เมื่อภัยพิบัติโจมตีทั่วเทมาลาในปี 1976 คริสตจักรนาซารีนเริ่มต้นพันธกิจเมตตาขึ้นด้วยการระลึกถึงขบวนการความบริสุทธิ์แห่งศตวรรษที่ 19 รวมทั้งความปรารถนาอย่างแรงกล้าของ เบรซี ที่มีต่อคนยากจนในเขตเมือง นั่นเป็นการเริ่มต้นใหม่ของการตอบสนองของคริสตจักรในระดับท้องถิ่นต่อความเสียหายอย่างรุนแรง ความหิวโหย และความยากจน นาซารีนเริ่มมุ่งรื้อฟื้นเมืองที่เสื่อมโทรมขึ้นมาใหม่เช่นกันด้วยการมองย้อนกลับไปประวัติศาสตร์ในเขตเมืองและการเข้าข้างคนยากจนของตน คนเหล่านั้นประกาศกับชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์และต้อนรับผู้อพยพจากพื้นที่พันธกิจของตน คริสตจักรที่พูดภาษาครีโอลเฮติและภาษาสเปน เริ่มต้นขึ้น นาซารีนค้นพบขั้นตอนที่สมเหตุสมผลของการสร้างความเป็นสากล

ให้กับคริสตจักรซึ่งเปิดโอกาสให้นาชาารีนทุกคนมีตัวแทนอย่างสมบูรณ์จากทั่วโลก หลักฐานของความเป็นคริสตจักรของพระเจ้าเชิงปฏิบัติเหล่านี้ไม่ได้เปลี่ยนค่านิยมอันสูงส่งที่คริสตจักรให้การจัดระเบียบองค์กรหรือเป็นการทดลองของนาชาารีนท้องถิ่น (ซึ่งตอนนี้ได้ขจัดลักษณะของการแต่งกายและพฤติกรรมที่น่าอับอายและข้อบังคับที่กีดขวางทิ้งไปแล้ว) เพื่อปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมและเพื่อทำให้ตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของกระแสลมทางด้านการเมืองและสังคมที่มีอยู่ แม้แนวคิดแบบสถาบันนิยมจะครอบงำคริสตจักร แต่พระวิญญูณของพระเจ้าก็ครอบงำได้กว้างไกลมากกว่าและเอาชนะด้วยแนวทางใหม่และด้วยถ้อยคำใหม่ แม้ในท่ามกลางโครงสร้าง นั่นคือความเชื่อของนาชาารีนที่ว่าพระเจ้าทรงสามารถชำระมนุษยชาติให้บริสุทธิ์และทรงสามารถใช้มนุษย์ได้ ซึ่งไม่ได้หมายความว่าถึงบุคคลเท่านั้น แต่หมายถึงโครงสร้าง (แม้กระทั่งโครงสร้างที่ศักดิ์สิทธิ์) ด้วยเช่นกัน นักประวัติศาสตร์นาชาารีน เมเนเดล เทเลอร์ กล่าวไว้เมื่อหลายปีก่อนว่าเมื่อใดก็ตามที่โครงสร้างของคณะนิกายเป็นอุปสรรคขัดขวางการเคลื่อนไหวของพระวิญญูณ ซึ่งเป็นเหมือนแม่น้ำที่ทรงพลัง พระเจ้าจะทรงประดิษฐ์อีกช่องทางหนึ่ง พระเจ้าทรงเรียกผู้คนเข้ามาอย่างต่อเนื่องเพื่อพระองค์จะสามารถเทพระวิญญูณของพระองค์มาเหนือเขา³⁸ เบรซี กล่าวว่า “ถ้าช่องทางถูกเปิดไว้ตลอดเวลาพระองค์ของพระเจ้าก็จะไหลผ่านเราไปสู่ผู้คน (ทั้งชายและหญิง) จำนวนมากอย่างต่อเนื่อง”³⁹

เราจะยังคงเป็นผู้คนที่พระเจ้าจะทรงเทพระวิญญูณของพระองค์มาเหนือเราอยู่หรือเปล่า เราจะเป็นผู้ที่ฟังพระสุระเสียงของพระองค์และทำตามพระประสงค์ของพระองค์อยู่หรือเปล่า⁴⁰ เรากำลังเดินเคียงข้างและพูดคุยกับพระคริสต์ผู้ทรงเปิดเผยพระองค์เองกับเรามากขึ้นเรื่อยๆ และผู้ทรงชี้้นำทางเดินของเราเพื่อให้เรามุ่งไปสู่จุดหมายปลายทางของเรา เราไม่ได้เดินกันเพียงสองคน แต่เดินกับผู้คนที่มากกว่าสองล้านครั้ง เราสามารถเป็นผู้คนที่ฟังและตอบสนองต่อการเคลื่อนไหวของพระวิญญูณของพระเจ้าอย่างสร้างสรรค์ เรายังคงอยู่ในขั้นตอนของการเป็นผู้คนที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็น เรายังไปไม่ถึงที่นั่นเราเป็นผู้คนที่ยังคงอยู่ในการเดินทางเป็นผู้คนที่มีความพันธกิจ

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. คริสตจักรนาซาเร็นก่อตั้งขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ใด คริสตจักรท้องถิ่นของคุณ อยู่ในแนวเดียวกันกับจุดประสงค์นี้ในลักษณะใดบ้าง
2. คุณมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องการ “ทำให้คริสตศาสนาเป็น คริสเตียน” เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประกาศกับคนที่ไม่เชื่อ แนวคิดนี้ น่าจะมีรูปร่างหน้าตาอย่างไรในโลกปัจจุบันและในคริสตจักรของคุณ
3. มีสิ่งใดบ้างที่ทำให้คริสตจักรนาซาเร็นแตกต่างจากคณะอื่น คุณคิดว่าความ แตกต่างเหล่านี้ยังมีอยู่หรือไม่ในปัจจุบัน คุณคิดว่าความแตกต่างเหล่านี้ จำเป็นหรือไม่
4. คริสตจักรท้องถิ่นของคุณมีหัวใจและให้ความสำคัญกับคนยากจนและคน ขายขอบหรือไม่ สิ่งนี้เป็นจุดเน้นสำคัญสำหรับคนที่เป็นนาซาเร็นหรือไม่ เพราะอะไร
5. การประนีประนอมเพื่อรวมตัวกันในประเด็นใดบ้างที่ทำให้คุณประหลาด ใจ ประเด็นเดียวกันเหล่านี้ยังก่อให้เกิดความแตกแยกในคริสตจักรท้องถิ่น ของคุณหรือไม่ เราเรียนรู้อะไรบ้างจาก เบรซี และคนอื่นๆ เกี่ยวกับการ ประนีประนอมและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในท่ามกลางความแตกต่าง
6. อะไรคือระบบการปกครองของคริสตจักรนาซาเร็น โปรดค้นหาข้อมูลจากคู่มือคริสตจักรนาซาเร็นปี 2017-2021 (<http://nazarene.org/organization/general-secretary/manual>) ส่วนไหนที่เข้าใจยาก

บทที่ 3

ความบริสุทธิ์ ในความคิด คำพูด และการกระทำ

เมื่อนาซารีนเดินมากับพระคริสต์เป็นเวลามากกว่าหนึ่งร้อยปี ความปรารถนาเบื้องต้นของเราไม่ได้อยู่ที่การถ่ายทอดหลักคำสอน แต่เรารู้สึกท้อแท้ไปด้วยความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าในพระคริสต์โดยพระวิญญาณของพระองค์ การมีและการส่งต่อหลักคำสอนที่ผู้คนไม่ได้รับประสบการณ์คือการยึดมั่นกับหลักคำสอนตามธรรมเนียม (Scholasticism) แต่กระนั้น ในเวลาเดียวกันหลักคำสอนได้ให้โครงสร้างทางสติปัญญาซึ่งพระวิญญาณทรงกระทำการผ่านโครงสร้างนี้ การทรงเรียกสู่ความบริสุทธิ์ได้กระตุ้นให้เกิดการสื่อสารอย่างชัดเจนในคนทุกรุ่นและทุกวัฒนธรรม

เวสเลย์กับคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์

นาซารีนเชื่อว่าคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์แทรกซึมอยู่ในพระคัมภีร์และไหลผ่านประวัติศาสตร์ของคริสตจักร นักบวชผู้มีความคิดอันลึกซึ้งอย่าง Bernard of Clairvaux และผู้เลื่อมใสชาวคาทอลิกอย่าง Teresa of Avila ต่างก็อาศัยธรรมเนียมของบิดาจารย์ชาวกรีก อย่างเช่น Irenaeus และ Gregory of Nyssa เช่นเดียวกัน ความเข้าใจของเวสเลย์ในเรื่องการทรงชำระให้บริสุทธิ์ได้รับอิทธิพลจากบิดาจารย์ชาวกรีก (รวมทั้งบิดาจารย์ชาวลาติน) อย่างมากจนอาจพูดได้ว่า เวสเลย์ พุดถึงการทรงชำระให้บริสุทธิ์ด้วยสำเนียงกรีก ในทางกลับกัน มรดกของ เวสเลย์ ให้

สำเนียงอังกฤษกับคริสตจักรนาซารีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อบทเพลงนมัสการของชาร์ลส์ เวสเลย์ (น้องชายของจอห์น) แทรกซึมเข้าไปในชีวิตของขบวนการยกตัวอย่างเพลง “ความรักประหลาดของพระเยซู” ร้องว่า “ปวดร้าวพระกายวายชนม์เพื่อข้าพระองค์ยอมตายไถ่บาปประชา” “ความรักประหลาด เป็นได้อย่างไร ที่ผู้ไถ่วายพระชนม์เพื่อข้า” และอีกข้อหนึ่งร้องว่า “วิญญานของข้าเคยถูกซาตานผูกมัดอยู่นานทำบาปหลายปี” แต่จากนั้นพระเจ้า “ทรงแก้ความบาปหลุดเป็นเสรี โชติรวนหลุดหายความบาปหมดไป ใจข้ายินดีเป็นสุขเปรมปรีดิ์” บทเพลงเหล่านี้ยึดเหนี่ยวขบวนการเมธอดิสต์ไว้ด้วยกันทั้งในความคิดและวิญญาน พระคัมภีร์เติมเต็มอยู่ในทุกบรรทัด บทเพลงเป็นคำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์ บทเพลงนำหลักศาสนศาสตร์ไปสู่ผู้คน หนังสือของเวสเลย์ เรื่อง Collection of Hymns for the Use of the People Called Methodists ที่จัดพิมพ์ในปี 1780 (โดยการประเมินของเวสเลย์) ให้ “เรื่องราวของคริสต์ศาสนาตามหลักพระคัมภีร์...ที่แตกต่างและครบถ้วน”⁴¹

คริสตจักรนาซารีนถือว่าตนเองเป็น “ทายาทเชิงประวัติศาสตร์และถูกต้องตามกฎหมาย” ของ จอห์น เวสเลย์ เหมือนที่ บี. เอฟ. เฮนส์ (บรรณาธิการคนแรกของ Herald of Holiness) เขียนว่า “ในประเด็นของหลักคำสอน ของประสบการณ์ของกิจกรรมการประกาศและความเชื่อและความพยายามเรื่องมิชชันนารี” คริสตจักรนาซารีนเป็น “ผู้สืบสานโดยตรงของขบวนการเวสเลียน ไม่มีความจริงใดเลยที่เราเชื่อซึ่งเวสเลย์ไม่ได้ให้ความสำคัญไว้”⁴² เบรซีเห็นด้วยว่าคริสตจักรนาซารีนได้รับการทรงเรียกให้ฟื้นฟูหลักคำสอนของเวสเลย์ขึ้นมาใหม่ ไม่ใช่เพื่อให้สร้างสิ่งใดขึ้นมาใหม่ เบรซี กล่าวว่า “คริสตจักรนาซารีนไม่ได้มีจุดเริ่มต้นมากมายนักในความพยายามที่จะกำหนดความจริงทางด้านหลักคำสอนเหมือนกับในประสบการณ์แห่งความจริงซึ่งเป็นที่รู้จักอยู่แล้ว”

นาซารีนต้องการจะรื้อฟื้นคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์ของพระคัมภีร์ใหม่ขึ้นมาใหม่ตามอย่างเวสเลย์ โดยไม่ปฏิเสธคำสอนของคริสตจักรที่สอดคล้องในหลายศตวรรษ เบรซี อธิบายว่าความเชื่อของคริสตจักรคือ “หลักคำสอนดั้งเดิมทั่วไปของคริสตจักร”⁴³ นาซารีนเรียนรู้จากข้อสรุปทางศาสนศาสตร์ของสภาคริสตจักรต่างๆ ในยุคแรกตามที่ฝังตัวอยู่ในหลักข้อเชื่อของคริสตจักรอังกฤษและคริสตจักรเมธอดิสต์ ยกตัวอย่าง ภาษาของหลักข้อเชื่อแห่งไนซีน แทรกซึมอยู่ในแถลงการณ์แห่ง

ความเชื่อของนาซารีนเรื่องพระเจ้า ตรีเอกานุภาพ คริสตจักรยืนยันถึง “พระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว ผู้ทรงดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์และทรงครอบครองอยู่เหนือจักรวาล พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างพระผู้ปกครองดูแล พระลักษณะและพระประสงค์ของพระองค์นั้นบริสุทธิ์และทรงเป็นพระเจ้า ตรีเอกานุภาพ ที่ปรากฏพระองค์เองในสามพระภาค คือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” เช่นเดียวกัน คริสตจักรนาซารีนเป็นพยานยืนยันถึงพระเยซูคริสต์ว่า “ทรงเป็นพระภาคที่สองของ ตรีเอกานุภาพ พระองค์ทรงดำรงอยู่นิรันดร์กับพระบิดา ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์โดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงถือกำเนิดจากมารีย์สาวพรหมจารี ดังนั้นพระองค์จึงทรงเป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์และทรงเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ด้วย”

อิทธิพลของขบวนการแห่งความบริสุทธิ์ต่อหลักศาสนศาสตร์นาซารีน

การฟื้นฟูของกลุ่มความบริสุทธิ์ประยุกต์คำสอนของเวสเลย์ให้เข้ากับแถบอเมริกาเหนือในศตวรรษที่ 19 และส่งผลกระทบกลับไปยังหมู่เกาะอังกฤษภารกิจของการตีความคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์ใหม่อยู่ในหัวใจของนักศาสนศาสตร์เมธอดิสต์ ปีปี ปาล์มเมอร์ เชอจัด “การประชุมบ่ายวันอังคารเพื่อการส่งเสริมความบริสุทธิ์” ขึ้นในบ้านของเธอในนครนิวยอร์ก ปาล์มเมอร์ เชื่อมโยงการบังเกิดใหม่ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ากับช่วงเวลาของการทรงชำระให้บริสุทธิ์ วันเพนเทคอส นำทั้งความบริสุทธิ์และฤทธิ์อำนาจที่จะเป็นพยานอย่างกล้าหาญมาสู่พวกสาวก ถ้าผู้เชื่อถวายตนเองอย่างสมบูรณ์ด้วยการทำส่วนของเขา พระเจ้าจะทรงตอบสนองด้วยการทำส่วนของพระองค์และชำระเขาให้บริสุทธิ์อย่างถ่องแท้ เธอบอกให้ผู้คนที่ใช้ความเชื่อของตนเพื่อการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เชื่อคำสัญญาของพระคัมภีร์ หนึ่งในคำสัญญาเหล่านั้น (จาก อพยพ 29:37 และมัทธิว 23:19) ก็คือ แทนบูชาทำให้เครื่องตั้งถวายบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ สิ่งนี้มีความหมายมากกว่าคำอุปมา นักเทศน์ฟื้นฟูหนุนใจให้ผู้เชื่อก้มศีรษะลงที่แท่นคุกเข่าเพื่อรับเอาพระคุณแห่งการทรงชำระให้บริสุทธิ์ที่นั่น “เส้นทางที่สั้นกว่า” ของปาล์มเมอร์ ในการไปสู่ความบริสุทธิ์ตรงกับลักษณะในทางปฏิบัติที่ถือเอาประโยชน์เป็นสำคัญของวิธีคิดแบบคนอเมริกัน ในขณะที่เวสเลย์บอกผู้คนที่เป็นสาวกของท่านซึ่งคิดว่าตนอาจได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์แล้วให้รอคอยไปจนกระทั่งเขามี

ความมั่นใจภายในและมีผลของพระวิญญาณ ปาล์มเมอร์ หนุนใจให้บุคคลเป็นพยานอย่างกล้าหาญถึงพระพรที่สอง⁴⁴

การเบี่ยงเบนอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวข้องกับการตีความของขบวนการความบริสุทธิ์ในเรื่องการเดินทางของคนอิสราเอลออกจากอียิปต์เพื่อมุ่งสู่แผ่นดินแห่งพันธสัญญา ผู้ประกาศกลุ่มความบริสุทธิ์เห็นว่าการบังเกิดใหม่ของผู้เชื่อคล้ายคลึงกับการปลดปล่อยคนอิสราเอลออกจากความเป็นทาสในอียิปต์ เหตุการณ์นั้นเป็นการปลดปล่อยจากความบาปของเขา สี่สิบปีของการหลงทางในถิ่นทุรกันดารสอดคล้องกับชีวิตคริสเตียนหลังจากการบังเกิดใหม่ที่เต็มด้วยความมืดหวัง การไม่เชื่อฟังและความพ่ายแพ้ การข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าสู่คานาอันเป็นสัญลักษณ์ของชัยชนะที่รอคอยผู้เชื่อเมื่อเขาได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้เบี่ยงเบนไปจากอุปมาอื่นของคริสเตียนที่เทียบว่า “การข้ามแม่น้ำจอร์แดน” ของคนหนึ่งคือการเสียชีวิต

ความน่าสนใจของความบริสุทธิ์สัมพันธ์กับการรับรู้ถึงการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกมาในปัจจุบัน – ไม่ใช่ลงมาเหนือแต่ละบุคคลเท่านั้น แต่มาเหนือสังคมด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเทศน์ฟื้นฟูกลุ่มคองกรีเกชันนอลลิสต์ ชาร์ลส์ ฟินเนย์ มุ่งจัดระบบทาสและในฐานะผู้อำนวยการวิทยาลัยโอเบอร์ลินท่านให้การศึกษากับผู้หญิงและชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน ฟินเนย์ เน้นถึงการอุทิศตนอย่างเหนียวแน่นต่อพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับท่าน การทรงชำระให้บริสุทธิ์ “อย่างสมบูรณ์” คือการที่ผู้เชื่อฟังฟังพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง การที่ฟินเนย์ อ่านงานเขียนของเวสเลย์และของนักศาสนศาสตร์เมธอดิสต์คนอื่นๆ รวมทั้งการศึกษาของท่านเองทำให้ท่านเชื่อมั่นว่าการบังเกิดมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เกิดขึ้นหลังจากการบังเกิดใหม่และเหตุการณ์วันเพนเทคอสต์ทำให้พระสัญญาของพระคัมภีร์เดิมเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์สำเร็จเป็นจริง⁴⁵

การนมัสการของนาซารีนเป็นผลผลิตของการฟื้นฟู เราไม่มีพิธีกรรมหรือพิธีสวดมากมายนัก แต่เรามีบทเพลงนมัสการและเพลงสรรเสริญที่ร้องได้อย่างมีชีวิตชีวาซึ่งถ่ายทอดคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์ เมธอดิสต์คนหนึ่งชื่อแฟนนีย์ ครอสมบี เขียนหนังสือเรื่อง “ช่วยกู้ผู้ที่กำลังพินาศ” ในปี 1869 หลังจากเดินทางไปเยี่ยมพันธกิจเขตเมืองชั้นในของนครนิวยอร์ก คำขอร้องของบทเพลงไม่ใช่เพื่อให้พิกษา

หรือกล่าวโทษ แต่เพื่อให้ประกาศกับคนเหล่านั้นด้วยความเมตตา เพื่อ “ร้องให้ คร่ำครวญให้กับคนที่หลงผิด” เมื่อสัมผัสถึงความอ่อนโยน เด็กและคนหนุ่มสาว ได้เข้าร่วมกับผู้ใหญ่ในการนมัสการ คำพยาน ดนตรี และภาพประกอบคำเทศนา เป็นที่สนใจของเด็กๆ สิ่งเหล่านี้ชี้้นำผู้ฟังไปยังการยอมจำนนต่อพระวาทะ⁴⁶

ในขณะที่เพลงนมัสการของเวสเลย์หลายเพลงเป็นคำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์ ขบวนการความบริสุทธิ์ยืนยันอย่างกล้าหาญของการบรรลุถึงพระคุณแห่ง การทรงชำระให้บริสุทธิ์ “บริสุทธิ์แต่พระเจ้า” (ที่เขียนขึ้นในปี 1900 โดยเมธอดิสต์ คนหนึ่งชื่อ เลเลีย มอร์ริส) ได้กลายเป็นธงสัญลักษณ์หรือ “คำขวัญและบทเพลง” อย่างไม่เป็นทางการของคริสตจักรนาซารีน พระเจ้าทรงเรียกคริสตจักรออกมาจาก โลก พระเจ้าทรงช่วยให้ประชากรของพระองค์เป็น “บุตรแห่งความสว่าง” และให้เดิน ไปกับพระเยซู “ด้วยเสื้อผ้าสีขาว” โดยไม่มีมลทินหรือสิ่งปนเปื้อนในขณะที่รอบข้าง นั้นเต็มไปด้วยความมืดและความบาป จุดเน้นของเวสเลย์นก็คือว่าความบริสุทธิ์ไม่ใช่ “ความชอบธรรมของเราเอง” แต่เป็น “พระคริสต์ที่สถิตอยู่ภายใน” ที่มีชีวิต ที่ครอบ ครอง และที่ช่วยให้รอดจากบาป ธรรมเนียมการฟื้นฟูเน้นหนักถึงช่วงเวลาแตกหัก ทั้งของการกลับใจและการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ คนบาปที่ใจแข็งกระด้าง ที่สุดอาจเข้ามาในการประชุมฟื้นฟูและได้ยินพระกิตติคุณ เขาอาจมีความกล้า ที่จะเดินมาข้างหน้าในช่วงการ “เรียกให้กลับใจ” เขาอาจคุกเข่า เขาอาจกลับใจด้วยความกระตือรือร้นที่นั่นและเขาอาจพบกับการยกโทษของพระคริสต์ การหยุดพัก และสันติสุขในทันที

การกลับใจเป็นพิธีกรรมการเริ่มต้นสำหรับเด็กและวัยรุ่นของคริสตจักร รวมทั้งเป็นช่องทางของการทำให้ผู้ใหญ่เป็นคริสเตียน เด็กและวัยรุ่นเห็นชีวิตของ พ่อแม่ของเขา มีส่วนร่วมในการนมัสการของครอบครัว เข้าร่วมชั้นเรียนรวีฯ อ่าน พระคัมภีร์เท่าที่เขาอ่านได้ ฟังคำพยาน เห็นการเรียกให้กลับใจที่หน้าธรรมาสน์ ด้วยตาตัวเอง และตอบสนองต่อพระคำใน “คริสตจักรของผู้เชื่อ” เด็กและวัยรุ่น จำเป็นต้องกลับใจและแสวงหาการอภัยโทษของพระคริสต์ด้วยตนเอง ในทำนอง เดียวกัน ผู้คนที่ “รอดแล้ว” มองหาความบาปที่เหลืออยู่ นักเทศน์อธิบายถึง ความบาปว่าเป็นความบาปดั้งเดิม “ของอาดัม” ซึ่งประกอบด้วยการอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง การทะนงตน การไหว้รูปเคารพ และการยึดเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง ความบาป

ที่เหลืออยู่เหล่านี้สามารถรับการชำระล้างได้ด้วย “การทำงานแห่งพระคุณครั้งที่สอง” และนั่นเป็นความคาดหวังของผู้คนที่เติบโตขึ้นในคริสตจักร

เรื่องราวในลักษณะนี้กระจายอยู่ทั่วไปในคำพยานของผู้คนจำนวนมาก เรื่องราวที่เล่าขานอยู่บ่อยครั้งได้แก่เรื่องราวของรูเบน “บัต” โรบินสัน – โคบาลหนุ่มที่พูดติดอ่างอ่านหนังสือไม่ออกและจมปลักอยู่ในความขี้ เมื่อเขาเข้าร่วมในการประชุมฟื้นฟูโดยบังเอิญตอนอายุ 20 ปีและได้รับความรอด จากจุดนั้นเขาได้รับการทรงเรียกให้เทศนา หลังจากเขาได้รับใบอนุญาตอย่างไม่ค่อยเต็มใจเพื่อให้เทศนาจากกลุ่มเมธอดิสต์ โรบินสัน นำผู้คนหลายร้อยคนมาถึงพระคริสต์ ในขณะที่เขาเทศนาพร้อมกับนักเทศน์ฟื้นฟูกลุ่มความบริสุทธิ์เขาได้ยื่นคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์ซ้ำแล้วซ้ำอีก เขาแสวงหาการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เป็นเวลาสิบปี ในที่สุดไม่ว่าไร้วอด หลังจาก ทะเลาะกับลาหวัต้อร์อันอยู่พักหนึ่ง เขาก็ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ “ความโกรธเดือดพล่านขึ้นและพระเจ้าทรงตักมันออกไป ความเยอหยิ่งเดือดพล่านขึ้นและพระเจ้าทรงตักมันออกไป ความอิจฉาเดือดพล่านขึ้นและพระเจ้าทรงตักมันออกไป จนกระทั่งดูเหมือนว่าจิตใจของผมว่างเปล่าอย่างสมบูรณ์ ผมทูลว่า ‘ข้าแต่พระเจ้าไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่ในข้าพระองค์อีกแล้ว’ พระเจ้าดูเหมือนจะตรัสว่า ‘ไม่มีอะไรเหลืออยู่มากนัก แต่สิ่งที่เหลืออยู่น้อยนิดนั้นก็จะถูกล้างออกไป’”⁴⁷ พันธกิจของโรบินสัน เริ่มเกิดผลมากขึ้น นาซารีนรุ่นแรกอีกคนหนึ่งชื่อ เจมส์ แชนแมน เป็นพยานถึงเย็นวันหนึ่งในเดือนกันยายนปี 1899 เมื่อเขาอายุ 15 ปีเขาเริ่มเชื่อมั่นว่าพระคริสต์ “ทรงยกโทษบาปของผมและทำให้ผมเป็นบุตรของพระองค์” และ “ในเย็นของวันต่อมาพระองค์ทรงชำระผมให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์”⁴⁸

อิทธิพลการฟื้นฟูของกลุ่มความบริสุทธิ์ที่มีต่อคริสตจักรนาซารีนเกิดขึ้นผ่านหลายช่องทาง เอ.เอ็ม. ฮิลล์ (จากกลุ่มคองกรีเกชันนอลลิสต์) เข้าร่วมกับคริสตจักรในปี 1912 ในตอนที่เป็นหนุ่มฮิลล์ เป็นลูกศิษย์ของฟินเนย์ หลังจากสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย โอเบอร์ลิน ฮิลล์ ก็เข้าศึกษาต่อที่ Yale Divinity School ซึ่งท่านเรียนอยู่ภายใต้อาจารย์หลายคนที่กำลังสละพิเศษส่วนที่เหลืออยู่ของลัทธิคาวิล ให้หมดไปหลังจากนั้น ฮิลล์เป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักรต่างๆ ในรัฐโอไฮโอ และรัฐเพนซิลวาเนีย และต่อมาท่านเข้าสู่การประกาศพระกิตติคุณ ในปี 1895

ท่านประกาศถึงการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และเริ่มมีชื่อเสียงอย่างรวดเร็ว ในหมู่ผู้ประกาศของกลุ่มความบริสุทธิ์ หนังสือของท่านเรื่อง Holiness and Power (1897) รวบรวมเรื่องราวในประวัติศาสตร์และร่วมสมัยเอาไว้ ฮิลล์ เป็นอธิการบดีผู้ก่อตั้งของมหาวิทยาลัย Texas Holiness University และเป็นที่ยอมรับในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ในฐานะผู้บริหารและอาจารย์ซึ่งรวมถึงที่ Star Hall Mission ในแมนเชสเตอร์ ประเทศอังกฤษ ภายหลังจากที่ท่านสอนที่วิทยาลัยพาซาเดนาหนังสือของท่านเรื่อง Fundamental Christian Theology (1931) สองเล่ม (ซึ่งรวบรวมงานเขียนก่อนหน้าของท่านเอาไว้) เต็มไปด้วยการวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงต่อลัทธิคาวัน⁴⁹

ฮิลล์ ปกป้องการบังพิศมาเด็กทารก ทศนะหลังยุคพันธสัญญาใหม่ และเสรีภาพในการตัดสินใจว่าเป็นความสามารถตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ล้มลงในความบาป ฮิลล์ รู้ว่าประเด็นหลังสุดนี้แตกต่างจากเวสเลย์ สำหรับเวสเลย์ เมื่ออาดัมล้มลงในความบาปมนุษย์สูญเสียความสามารถที่จะเลือกสิ่งที่ดี เสรีภาพในการตัดสินใจเป็นประโยชน์สากลของการไถ่ พระคุณช่วยมนุษย์ให้เลือกสิ่งที่ดี นาซารีนสอนว่า: นับจากความบาปและการล้มลงของอาดัม ทุกคนไม่มีชีวิตฝ่ายวิญญาณและโดยแรงกระตุ้นและนิสัยใจคอตามธรรมชาติจะเกลียดชังพระเจ้าและความบริสุทธิ์และโน้มเอียงไปหาบาป ไม่มีคนใดหันไปหาความเชื่อและเตรียมตัวเองด้วยความสามารถตามธรรมชาติของเขาเองและร้องทูลพระเจ้าหรือทำการดีอันเป็นที่ยอมรับและพอพระทัยพระองค์โดยปราศจากการเสริมกำลังของพระวิญญาณและพระคุณของพระเจ้าที่มอบให้กับมนุษย์ทุกคนเปล่าๆ ผ่านทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา⁵⁰ ฮิลล์ คิดว่าข้อความนี้ใกล้เคียงเกินไปกับลัทธิคาวันที่อาจารย์ของท่านทั้งที่โอเบอร์ลินและเยลได้สอนท่านให้ปฏิเสธ ในตอนปลายศตวรรษที่ 19 นักศาสนศาสตร์เมธอดิสต์หลายคนเห็นต่างจากเวสเลย์ในประเด็นนี้และสอนเรื่องเสรีภาพในการตัดสินใจนอกเหนือไปจากพระคุณที่ได้เปล่า หนังสือของฮิลล์ เรื่อง Fundamental Christian Theology อยู่ในหลักสูตรผู้รับใช้ของนาซารีนเพียงสองสมัย (1932-1940) แต่คำสอนของท่านมีอิทธิพลยาวนาน⁵¹

ลักษณะของหลักศาสนศาสตร์นาซารีน

ที่ประชุมสมัชชาสากลปี 1919 แต่งตั้งให้ เอช. ออร์ธอน ไวลีย์ เขียนหลักศาสนศาสตร์ระบบอย่างเป็นทางการของคริสตจักร สามเล่มแรกปรากฏออกมาในปี 1940 ในช่วงเวลา 20 ปีที่ไวลีย์ เขียน Christian Theology ท่านรับใช้ในฐานะผู้อำนวยการ Northwest Nazarene College และ Pasadena College (ครั้งที่สอง) เป็นเวลาสิบปี ไวลีย์ (ผู้อยู่ในอุปถัมภ์ของเบอร์ซี) รับหน้าที่ทางด้านการศึกษาศนศาสตร์ที่ Pacific School of Theology และอ่านงานเขียนของนักศาสนศาสตร์เมธอดิสต์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จอห์น ไมลีย์

ในขณะที่ไวลีย์ กำลังเขียน ท่านเจาะลึกเข้าไปในพระคัมภีร์ก่อนเป็นอันดับแรกในการเข้าหาคำสอนหนึ่งใดโดยเฉพาะ จากนั้นท่านอธิบายพัฒนาการของหลักคำสอนในคริสตจักร สิ่งนี้นำท่านไปพบนักเขียนสมัยโบราณซึ่งท่านอ่านงานเขียนของคนเหล่านี้ในภาษากรีกหรือภาษาลาตินดั้งเดิมและนักศาสนศาสตร์ยุคกลางและยุครีฟอร์มหลายคน ไวลีย์ ได้รักษาคริสตจักรนาซารีนให้เชื่อสัตย์ต่อจุดยืนดั้งเดิมของความเชื่อคริสตชน คำสอนสำคัญเรื่องการประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อวางนาซารีนไว้ในจุดที่ตรงกับโปรเตสแตนต์กลุ่มอื่นๆ ในเวลาเดียวกัน ไวลีย์ ได้ส่งวนคริสตจักรจากลัทธิยึดถือความเชื่อแบบตายตัว (Fundamentalism) ด้วยการไม่คิดว่าคำสอนของคริสตจักรอยู่ในแนวเดียวกันกับทัศนะก่อนยุคฟื้นฟูและด้วยการยืนยันว่าลัทธิอำนาจของพระคัมภีร์อยู่ในสิ่งที่พระเจ้าทรงตั้งพระทัยเอาไว้ ตัวอย่าง เช่น ไวลีย์ ยืนยันว่า “บทเพลงแห่งการทรงสร้าง” ของปฐมกาลตอบคำถามว่าพระเจ้าคือใคร ไม่ใช่ตอบคำถามว่าพระองค์ทรงสร้างจักรวาลอย่างไรหรือเมื่อใด⁵² เครื่องหมายอีกอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงระยะห่างของคริสตจักรนาซารีนจากลัทธิยึดถือความเชื่อแบบตายตัวคือการสนับสนุนอย่างแน่วแน่ของคริสตจักรต่อสิทธิของผู้หญิงให้มีส่วนร่วมในพันธกิจทุกด้านและให้รับการสถาปนา

บทเพลงนมัสการทำให้หลักศาสนศาสตร์ของนาซารีนเป็นที่นิยม ฮัลเดอร์ ลิลเลนัส เป็นผู้แต่งเพลงนมัสการให้กับนาซารีนเหมือนที่ ชาลส์ เวสเลย์ เป็นผู้แต่งเพลงให้กับกลุ่มเมธอดิสต์ เพลง “เสรีภาพอันรุ่งเรือง” โดย ลิลเลนัส พื้นภาพแห่ง “โซ่ตรวนหลุดหายความบาปหมดไป ใจข้ายินดีเป็นสุขเปรมปรีดิ์” ของ ชาลส์ เวสเลย์ ขึ้นมาใหม่ ผู้ปลดปล่อยที่ยิ่งใหญ่เท่านั้นที่สามารถทำลาย “โซ่ตรวนของความบาป”

และทำให้การต่อสู้กับความบาป ความอิจฉา ความเกลียดชัง ความขัดแย้ง ความเปล่าประโยชน์และความทะเยอทะยานฝ่ายโลก (โดยสรุปคือทุกสิ่งที่สร้างความเศร้าหมองให้กับชีวิต) ลึกลง พระคริสต์ทรงนำเสรีภาพมาจากความเยอหยิ่งและความรักเงินทอง จากอารมณ์ที่ชั่วร้ายและความโกรธ บทเพลงซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางที่สุดของ ลิลเลนัส ภายนอกคริสตจักรนาซารีนคือเพลง “พระคุณล้ำเลิศของพระเยซู” แต่งขึ้นในปี 1918 โดย “ฤทธิ์อำนาจแห่งการเปลี่ยนแปลง” ของพระคุณแม่แต่คนที่สกปรกที่สุดก็ถูกสร้างให้เป็น “บุตรที่รักของพระเจ้า” พระคุณยิ่งใหญ่กว่าบาปของเรา

ตลอดหนึ่งศตวรรษบทเพลงของนาซารีนส่งเสริมให้เกิดสำนักแห่งลักษณะพื้นฐานด้านสังคมและความภักดีที่ต่อคณะทั่วโลก ไฮโนราโต ที. เรซา แปลบทเพลงของ ลิลเลนัส รวมทั้งบทเพลงของ ชาลส์ เวสเลย์ และการฟื้นฟูของกลุ่มความบริสุทธิ์เป็นภาษาสเปน ในปี 1962 คริสตจักรนาซารีนจัดพิมพ์ *Gracia y Devoion: Himnario para el Uso De Las Iglesias Evangelica* เนื่องจากผู้คนที่เป็มนาซารีน ขบรังหลักศาสนาศาสตร์ของตน สิ่งนั้นจึงแทรกซึมเข้าไปในความคิดและจิตใจของเขา เช่นเดียวกับผู้คนที่เป็นมธอดิสต์ นาซารีนได้ก้าวเลย “ลัทธิเชื่อมั่นในแสนยานุภาพของความบริสุทธิ์” (Holiness triumphalism) ที่เสนอว่าปัญหาทุกอย่างเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณและสามารถแก้ไขได้ด้วยการประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรมหรือการทรงชำระให้บริสุทธิ์ อาจารย์สถาบันศาสนศาสตร์นาซารีน (NTS) หลุยส์ เอ. ริด ยอมรับในปี 1947 ว่า “เป็นไปได้อีกที่เดียวว่าบุคคลหนึ่งสามารถเป็นคริสเตียนที่ดีได้และกระนั้นเขาก็มีอาการผิดปกติทางจิต”⁵³ ผู้คนที่ “รอดแล้วและได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์” ไม่ควรคาดหวังว่าตนจะอยู่ในสถานะของความยินดีและความสุข เช่นนั้นไปตลอดกาล ลูอิส คอรัลด์ ให้ความเห็นในปี 1952 (ซึ่งเป็นปีเดียวกับที่ท่านเป็นผู้อำนวยการสถาบันศาสนศาสตร์นาซารีน) ว่าความบกพร่องทางร่างกายและด้านจิตใจและตัวสังคมสมัยใหม่เอง ทำให้เกิดโรคซึมเศร้า ไม่ใช่เกิดจากความบาปที่เหลืออยู่ ดี. เชลบี คอรัลด์ (พี่ชายของท่านเอง) จำเป็นต้องลาออกจกตำแหน่งบรรณาธิการของนิตยสาร *Herald of Holiness* ในปี 1948 ที่ตนทำมาเป็นเวลา 12 ปี เนื่องจากโรคซึมเศร้า ลูอิส คอรัลด์ เขียนไว้ว่า สาเหตุของโรคซึมเศร่าว่า “เป็นเรื่องฝ่ายร่างกายและฝ่ายจิตใจ มากกว่าที่จะเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ”⁵⁴

เคนเนธ กริดเดอร์ กล่าวว่าความเป็นมนุษย์ต้องแยกแยะออกจากการอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง กริดเดอร์ ตั้งข้อสังเกตว่าเปโตร ยังคงมือคติดกับคนต่างชาติและมีหลายสิ่งที่ต้องเรียนรู้แม้กระทั่งหลังจากวันเพนเทคอส แม้ไม่มีใครเกิดมาพร้อมกับอคติด้านเชื้อชาติ สิ่งนั้นอาจเป็นส่วนหนึ่งของการอบรมเลี้ยงดูของเขาและสิ่งนั้นจึงกลายเป็นส่วนที่ไม่ได้ตั้งใจของการคิดและการประพฤติของเขา ปกตินาซารีนถือว่า “ภาวะอารมณ์และความโกรธ” เป็นผลของความชั่ว กริดเดอร์ กล่าวว่าสิ่งนั้นอาจมาจากการอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่สิ่งนั้นอาจเป็นผลของบุคลิกภาพหรือการอบรมเลี้ยงดูของบุคคลก็ได้ บางคนอาจเป็นคนที่มียุทธธรรมอย่างรวดเร็วโดยธรรมชาติ นี่ไม่ใช่ข้อแก้ตัวที่จะไม่ควบคุมชีวิตของเขามากขึ้นในด้านนี้ บุคคลต้องเติบโตขึ้นในพระคุณถึงกระนั้น จุดนี้ก็ทำให้คนที่เป็มนาซารีนซึ่งยังมีปัญหาเรื่องการควบคุมอารมณ์ของตนอยู่เกิดความสบายใจหลังจากการคุกเข่าลงหน้าพระมาสน์หลายครั้ง ผลก็คือคำเทศนาของนาซารีน ในช่วงปี 1970s เป็นต้นมาเน้นความสำคัญไปที่วิฤติน้อยลงและให้ความสนใจกับความต้องการมากขึ้น การเทศนาทุกครั้งไม่จำเป็นต้องจบลงที่การเรียกให้ออกมาหน้าพระมาสน์ ไม่ใช่ปัญหาฝ่ายวิญญาณทุกปัญหาจะแก้ไขได้ด้วยวิธีนั้น ปัญหาด้านจิตใจยิ่งแก้ไขได้น้อยกว่า นาซารีนที่เป็นฆราวาสรวมทั้งศิษยาภิบาลและภรรยาของเขาเริ่มเปิดกว้างมากขึ้นเกี่ยวกับโรคซึมเศร้าและความยุ่งยากทางด้านอารมณ์⁵⁵

การฟื้นฟูของ จอห์น เวสเลย์ ในคริสตจักรนาซารีน

การประเมินว่าการทรงชำระให้บริสุทธิ์บรรลุผลหรือไม่บรรลุผลในชีวิตของบุคคลเชื่อมโยงกับการค้นพบใหม่ของคริสตจักรเกี่ยวกับ จอห์น เวสเลย์ นอกเหนือจากความเข้าใจของท่านในเรื่องพระคุณที่ให้เปล่าแล้ว เวสเลย์ยังเพิ่มเติมมิติของพระคุณล่วงหน้า พระคุณที่ “นำหน้า” มนุษย์ทุกคนในฐานะที่เป็นผลประโยชน์สากลของการไถ่เพื่อนำเขาไปถึงพระคริสต์ เวสเลย์ ได้จัดหาวิธีการแก้ไขที่จำเป็นให้การเน้นหนักน้อยเกินไปของขบวนการความบริสุทธิ์ ในเรื่องขั้นตอนของการเสริมสร้างชีวิตคริสเตียนและการเติบโตขึ้นในพระคุณ หนังสือของเวสเลย์ เรื่อง *A Plain Account of Christian Perfection* แสดงให้เห็นว่าความบริสุทธิ์ไม่ใช่สิ่งที่เด็ดขาด

หรือไม่มีข้อผิดพลาด หรือความบริสุทธิ์ไม่ได้หมายถึงเสรีภาพจากการทดลองหรือความบกพร่อง ความสมบูรณ์แบบของคริสเตียนเป็นสิ่งที่ “พัฒนาได้” และมีศูนย์กลางอยู่ในความรักเสมอ เวสเลย์ คงไม่ประหลาดใจที่ ไวลีย์ และคนอื่นๆ ค้นพบกระแสศาสนศาสตร์ที่กว้างกว่ากระแสศาสนศาสตร์ของขบวนการความบริสุทธิ์แห่งศตวรรษที่ 19 หรือแม้กระทั่งกว้างกว่าของ เวสเลย์ เอง เวสเลย์ เชื่อว่าคำสอนของท่านสอดคล้องกับพระคัมภีร์อย่างถ่องแท้และอยู่บนพื้นฐานของคำสอนของคริสตจักรที่มีมาหลายศตวรรษ⁵⁶

มิลเดรด แวงส์ วินคูป เป็นหนึ่งในท่ามกลางนักศาสนศาสตร์นาซารีนที่ได้รับอิทธิพลจากการค้นพบใหม่เกี่ยวกับ เวสเลย์ พ่อแม่ของเธอช่วยในการเริ่มต้นคริสตจักรนาซารีนใน ซีแอตเติล และในวัยเด็กเธอจำได้ว่าเคยได้ยินเบรซี เทนา วินคูป ศึกษาอยู่ภายใต้ไวลีย์ ทั้งที่วิทยาลัย Northwest Nazarene College และ Pasadena College โดยช่วยเหลือท่านเกี่ยวกับฉบับร่างแรกของหนังสือ *Christian Theology* ของท่าน เธอเริ่มศึกษาในระดับบัณฑิตวิทยาลัยในวัยสี่สิบกว่าปีและในปี 1955 ได้รับปริญญาเอกในด้านศาสนศาสตร์ เธอและสามีของเธอ (ราล์ฟ วินคูป) เป็นศิษยาภิบาลและท่องไปในฐานะผู้ประกาศและจากปี 1960 ถึง 1966 ทั้งสองท่านรับใช้ที่ใต้หวันและญี่ปุ่น ในประเทศญี่ปุ่นครอบครัววินคูปเรียนรู้ว่าเป็นการยากสำหรับคนญี่ปุ่นที่จะมีแนวคิดเรื่องความบาป สำหรับคนเหล่านี้ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องคือโครงสร้างของสังคม วินคูป เน้นว่าความบาปดั้งเดิมแสดงถึงความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่ถูกบิดเบือนไป ไม่ใช่ “สิ่ง” ที่ต้องถูกถอนรากถอนโคน เธอกล่าวว่า “ช่องว่างความน่าเชื่อถือ” จะเกิดขึ้นระหว่างสิ่งที่ผู้คนที่เป็นนาซารีนประกาศถึงและวิธีการดำเนินชีวิตของเขา และส่วนหนึ่งสิ่งนี้เกิดจากการมุ่งเน้นไปที่ “สภาพแวดล้อม” หรือ “วิกฤติ” ของความบริสุทธิ์มากกว่า “เนื้อหา” ของความบริสุทธิ์ซึ่งได้แก่ความรักและ “เป้าหมาย” ซึ่งได้แก่การเป็นเหมือนพระคริสต์ วินคูป กล่าวว่าคนหนึ่งรักษาความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าและกับคนอื่นเอาไว้ด้วยการดำเนินชีวิตอย่างสัตย์ซื่อจากช่วงเวลาหนึ่งไปสู่อีกช่วงเวลาหนึ่งในการสถิตอยู่ด้วยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ วินคูป สอนนักศึกษาของเธอให้มองข้ามพระคัมภีร์สองข้อแรกของโรมบทที่ 12 เพื่อดูว่าโรม 12 ทั้งบทอธิบายถึงความหมายของความบริสุทธิ์ที่สำคัญ

ออกมาในการดำเนินชีวิตในชุมชน หนังสือของวินคูป เรื่อง Theology of Love (1972) แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงสำคัญในหลักศาสนศาสตร์แห่งความบริสุทธิ์⁵⁷

ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ทางสังคม

จากเวสเลย์และวินคูป กระแสของหลักศาสนศาสตร์แห่งความบริสุทธิ์ ได้เน้นหนักไปที่ลักษณะทางสังคมส่วนรวมของความบริสุทธิ์ เวสเลย์ สนับสนุน การเชื่อฟังรัฐและคริสตจักรและยังคงเสนอสิ่งที่อาจเรียกว่าทางเลือกพิเศษสำหรับ คนยากจน เวสเลย์ กล่าวว่า “ขอให้ความยุติธรรม ความเมตตา และความจริง ควบคุมเหนือความคิดและการกระทำทั้งสิ้นของเรา ขอให้สิ่งฟุ่มเฟือยของเรา หลีกทางให้กับความสะดวกสบายของเพื่อนบ้านของเรา...ความสะดวกสบายของเรา ไปสู่ความจำเป็นของเพื่อนบ้านของเรา ความจำเป็นของเราไปสู่ความสูงสุด ของเขา (หรือของเธอ)”⁵⁸ ความรักของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงค่านิยมและวิถีชีวิต ของมนุษย์ คำเทศนาบนภูเขา (มัทธิว 5-7) ให้หลักจริยธรรมไว้สำหรับกาลและเทศะนี้ เวสเลย์ อธิบายถึงทั้งความบาปส่วนตัวและความบาปของระบบ การไถ่ส่วนตัว และการไถ่ทางสังคม⁵⁹ ในรุ่นที่สามและที่สี่ของขบวนการ การก่อกู้ที่ดีที่ถูกล้มกลับ คืบมาสร้าง ความชอบธรรมให้กับทิศทางใหม่ไปสู่อนาคต คนรุ่นเดียวกันที่บรรลุ นิติภาวะในช่วงความยุ่งเหยิงทางสังคมของปี 1960s และ 1970s ได้เรียกความ ทรงจำส่วนรวมของเวสเลย์ และขบวนการทางสังคมแห่งศตวรรษที่ 19 กลับคืนมา ทิโมธี สมิท เพื่อนคนรุ่นหนึ่งของนาซารีนให้ระลึกว่า “การค้นหาความบริสุทธิ์ แห่งศตวรรษที่ 19 ถูกเปลี่ยนสภาพเป็นถนนสายหลักของการรับใช้ แทนที่จะเป็น ถนนสายรองของการไคร่ครวญอันลึกลับ”⁶⁰ สมิท ให้ความเห็นว่า “หลักฐานมีอยู่ อย่างมากมายว่าการเทศนาตามแบบความบริสุทธิ์มาจาก ฟรานซิส แอสเบอร์รี่ และ ยุคต่อมากลายเป็นตัวเร่งสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของเมธอดิสต์ในการเคลื่อนไหว ของคนอเมริกันเพื่อความยุติธรรมทางสังคม”⁶¹ ทั้งคริสตจักรเวสเลียนและคริสตจักร ฟรีเมธอดิสต์แยกตัวออกมาจากคริสตจักรเมธอดิสต์เอพิสโคปอล เพราะคริสตจักรนี้ ยอมให้มีการเป็นเจ้าของทาสในหมู่สมาชิก การแสวงหาความบริสุทธิ์มาพร้อมกับการรณรงค์ต่อต้านการค้าทาส ความเคลื่อนไหวเพื่ออนุญาตให้ผู้หญิงมีสิทธิในการ เทศนาและการลงคะแนนเสียงรวมทั้งการห้ามดื่มเหล้าเนื่องจากเรื่องนี้เป็นประเด็น

ทางสังคม มีการระลึกเช่นกันว่าผู้คนแห่งความบริสุทธิ์ได้สร้างสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า และบ้านพักสำหรับมารดานอกสมรสและทำพันธกิจช่วยกู้หน้าร้านสำหรับคนจรจัดและคนยากจน ในประวัติศาสตร์ของนาซารีนเองคริสตจักรมีบันทึกอันยาวนานเกี่ยวกับความห่วงใยทางสังคม ในประเทศจีนพันธกิจของคริสตจักรนาซารีน รวมถึงโรงพยาบาล Bresee Memorial Hospital และโครงการต่างๆ เช่น การให้การบรรเทาทุกข์จากกาชาด ในช่วงของการกันดารอาหาร การช่วยสร้างเขื่อนเพื่อป้องกันไม่ให้แม่น้ำเหลืองไหลเข้าท่วมพื้นที่ทำการของนาซารีน การกำกับดูแล การก่อสร้างถนนลาดยางจากหานตานไปยังต้าหมิงและการริเริ่มอุตสาหกรรมการทำอิฐและการสานตะกร้า คริสตจักรสร้างโรงเรียนระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กหญิง รวมทั้งเด็กชาย มิซซันนารีคนหนึ่งสอนหญิงชราให้อ่านหนังสือ

ในขณะที่พันธกิจเหล่านี้แสดงถึงลักษณะของพื้นที่พันธกิจต่างๆ ทั่วโลก ในสหรัฐอเมริกาความเป็นเอกภาพของจริยธรรมทางสังคมและจริยธรรมส่วนบุคคลเสื่อมถอยลงในช่วงปี 1920s ในระหว่างที่มีการโต้เถียงกันของกลุ่มผู้นิยมแนวคิดสมัยใหม่กับกลุ่มที่ยึดถือนิยมแนวคิดแบบเดิม คณะแห่งความบริสุทธิ์เน้นการทรงชำระให้บริสุทธิ์ส่วนตัวและเมธอดิสต์เน้นการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ที่แถวหน้าของขบวนการพระกิตติคุณทางสังคมและขบวนการความร่วมมือของคริสเตียนทั่วโลกเมธอดิสต์เน้นอิทธิพลด้านการจัดองค์กรของผู้ก่อตั้งของตนและการเน้นหนักของผู้ก่อตั้งในเรื่องประสบการณ์ด้านศาสนา แต่ไม่ใช่ในเรื่องศาสนศาสตร์ของตน เมธอดิสต์ อ้างอิงคำพูดของ เวสเลย์ (ออกนอกบริบทจากคำเทศนาที่พูดเกี่ยวกับความสำคัญของความเชื่อดั้งเดิมของคริสเตียน) ที่ว่า “ถ้าจิตใจของท่านถูกต้อง จงยื่นมือของท่านมาหาข้าพเจ้า” ในขณะเดียวกัน กลุ่มความบริสุทธิ์ได้ถอนตัวออกไป คนเหล่านั้นไม่ยากได้อิทธิพลในสังคม⁶²

อย่างไรก็ตาม ในที่สุดนาซารีนก็ตระหนักว่าความรักที่เหมือนพระคริสต์นั้นทำให้จำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วมและแสวงหาการกลับมาผสมผสานกันของความบริสุทธิ์ส่วนตัวกับการอุทิศตนทางสังคม ผู้อำนวยการพันธกิจในประเทศ เรมอนด์ เฮิร์น เขียนไว้ว่าคริสตจักรต้องไม่คลานเข้าไปใน “ถ้าเล็กๆ ของตน ชัดเจนความเป็นธรรมิกชน ปฏิเสธการติดต่อกับคนภายนอก รักษาความเคร่งส่วนตัว และพลาดกับพันธกิจที่แท้จริงของพระคริสต์ในโลกไปอย่างสิ้นเชิง”⁶³

หนังสือเรื่อง *John Wesley: Christian Revolution* (1970) ของวินคูป เหมาะกับช่วงเวลาเมื่อการประท้วงและความรุนแรงทำให้สังคมจำนวนมากแตกสลายในอเมริกา ที่มาของการแบ่งแยกทางสังคมคือเรื่องของเชื้อชาติและเศรษฐกิจรวมทั้งเรื่อง รุนอายุ วินคูป เตือนนาซารีนให้ระลึกว่า “สิ่งสำคัญเดียวที่บรรพบุรุษ (แห่งความบริสุทธิ์) ของเรามีคือวิญญาณของการปฏิวัติ เขาไม่ใช่ผู้คนที่อยู่อย่างเยือกเย็น หนึ่งเฉยสบายใจ ไม่สะทกสะท้าน คนเหล่านั้นเดือดดาลด้วยความกระตือรือร้น เขาเห็นนิมิตที่ทำให้เขากลับมาทำงานกับอุปสรรคของความเป็นไปไม่ได้ เขามีความฝันและทำให้ฝันนั้นกลายเป็นความจริง” วินคูป บรรยายถึงแนวคิดแบบเวสเลียน ว่าเป็น “การปฏิวัติที่บริสุทธิ์” เธออ้างอิงออกมามากว่า “นี่คือศาสนาของคนหนุ่มสาวซึ่งมีชีวิตอยู่ในศาสนา”⁶⁴ การปฏิวัติที่บริสุทธิ์อยู่ในรูปของความเมตตา ในช่วงทศวรรษที่ 1970s ความเมตตากลายเป็นส่วนประกอบที่มีระบบมากขึ้นในคริสตจักรนาซารีนรวมทั้งในคริสตจักรอีแวนเจลิคอลลกลุ่มอื่น ตัวเร่งตัวหนึ่งสำหรับการปฏิบัติการของคณะได้แก่แผ่นดินไหวที่เขย่ากัวเตมาลาในปี 1975 ที่นาซารีนมีภารกิจอันโดดเด่น กองทุนฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหวในกัวเตมาลาได้รับเงินบริจาคเข้ามาถึง 300,000 ดอลลาร์ในเวลาเดียวกัน ในเฮติ คริสตจักรรับผิดชอบโครงการจัดหาอาหารให้กับผู้คนอย่างกว้างขวาง พร้อมกับโครงการก่อตั้งโรงเรียนระดับประถมและโครงการรณรงค์ให้รู้หนังสือ สถานการณ์ทางการเมืองในนิการากัว ทำให้ครอบครัวนาซารีนจำนวนมากแตกกระจัดกระจายแต่ในช่วงเวลาของความปรองดองทางการเมือง คริสตจักรนาซารีนได้เข้าร่วมกับโปรเตสแตนต์กลุ่มอื่นในการทำให้อัตลักษณ์กลับคืนมา⁶⁵

นอกเหนือจากการตอบสนองต่อความเสียหายอย่างรุนแรง ความหวาดโหยและความยากจนแล้วนาซารีนยังประกาศกับชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ในเมืองต่างๆ ที่มีความเสื่อมโทรม เช่น นิวยอร์ก วอชิงตัน ดี.ซี. ซานฟรานซิสโก อินเดียนาโพลิส และดัลลัส เป็นต้น พร้อมกับให้การต้อนรับผู้อพยพจากประเทศต่างๆ เช่น เวียดนาม และกัมพูชา รวมทั้งประเทศที่เป็นพื้นที่ทำพันธกิจของตนเช่นกัน คริสตจักรที่พูดภาษาครีโอลเฮติและภาษาสเปนเจริญเติบโตขึ้นในเมืองต่างๆ ของอเมริกา⁶⁶

ความเมตตาสามารถมีโครงสร้างของตนเองเช่นกัน ในปี 1984 คริสตจักรนาซารีนก่อตั้งสำนักพันธกิจเมตตา ในเดือนพฤศจิกายนปี 1985 คริสตจักรจัดการประชุม

นานาชาติเรื่องพันธกิจเมตตาขึ้นที่สถาบันศาสนศาสตร์นาซารีน (NTS) ในเมือง แคนซัส ซิตี้ ผู้คนที่เข้าร่วมต่างก็ร้องเพลงของ แฟนนีย์ ครอสบี “ช่วยกัผู้ที่กำลัง พินาศ ดูแลผู้ที่กำลังถึงฆาต” ด้วยความหมายที่สดใหม่ สำหรับหลายคน มีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดระหว่างการประกาศ ความเมตตา และความบริสุทธิ์⁶⁷

ในช่วงศตวรรษที่ 21 เพราะอิทธิพลจากผู้คนที่มาภายหลังความเป็นคณะ และมีความเป็นสากล นาซารีนจึงยอมรับบทสรรเสริญและรูปแบบการนมัสการร่วม สมัย กีตาร์ กลอง และคีย์บอร์ดเข้ามาแทนที่ออร์แกนและเปียโน จุดประสงค์ของ บทเพลงเปลี่ยนจากการยืนยันทางด้านศาสนศาสตร์และการเรียนรู้วัฒนธรรมและ ค่านิยมแห่งความเชื่อของคณะไปสู่การยกย่องสรรเสริญอย่างมีความสุข นาซารีน ร้องเพลงแบบเดียวกันกับที่ร้องในคริสตจักรอื่นๆ เมื่อเขาปรับตัวเข้ากับบริบท ทางวัฒนธรรมของผู้นมัสการ การนมัสการจึงสงวนเจตนากรณีในการทำพันธกิจ เพื่อประกาศกับผู้คนที่ยังหลงหายเอาไว้ คริสตจักรเติบโตขึ้นในด้านศาสนศาสตร์ เช่นกัน ในศตวรรษที่ 21 นักศาสนศาสตร์ในลาตินอเมริกา แอฟริกา และเอเชีย เริ่มตั้งคำถามใหม่ๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างพระวิญญูญาณกับโลกฝ่ายวิญญูญาณ และความสัมพันธ์ระหว่างความบริสุทธิ์กับความยากจนและการกดขี่หมิ่นเหม่ง การโยยหาศาสนศาสตร์ตามหลักพระคัมภีร์และการเทศนาด้วยความน่าเชื่อถือ ตามหลักพระคัมภีร์อย่างแท้จริงซึ่งมาพร้อมกับการจัดสรรเรื่องธรรมเนียมที่ กว้างขึ้น (ซึ่งในทางกลับกัน) ได้นำกลับไปสู่เรื่องตรีเอกานุภาพ พระลักษณะความเป็น ตรีเอกานุภาพของพระเจ้าแสดงถึงลักษณะด้านความสัมพันธ์ของพระเจ้าเอง การประชุมศาสนศาสตร์ระดับโลกที่จัดขึ้นในกัวเตมาลา (2002) เนเธอร์แลนด์ (2007) แอฟริกาใต้ (2014) และสหรัฐอเมริกา (2018) แสดงให้เห็นความ เป็นศูนย์กลางของความเมตตาและความยุติธรรมในความเข้าใจของคริสตจักร ในเรื่องความบริสุทธิ์ เช่นเดียวกันกับการประชุมครั้งสำคัญเรื่องพันธกิจเมตตา ที่มหาวิทยาลัย Olivet Nazarene University ในปี 2017 ในการประชุมเหล่านี้ แต่ละครั้ง นักศาสนศาสตร์และผู้นำจากทั่วโลกสอนว่าความบริสุทธิ์ไม่ใช่การ แสวงหาความเป็นสันโดษ เมื่อพระเจ้าทรงไถ่ พระเจ้าทรงไถ่ภายในชุมชนและ ผ่านทางชุมชนและตั้งผู้เชื่อไว้ในคริสตจักรของพระองค์ เนวิลล์ บาร์เทิล (มิชชันนารี ที่ทำงานในประเทศปาปัวนิวกินีและฟีจีเป็นเวลานาน) ตั้งข้อสังเกตว่า “เนื่องจาก

แนวคิดปัจเจกบุคคลนิยมอย่างรุนแรงของสังคมตะวันตก บ่อยครั้งจึงมีการคิดว่า ความบริสุทธิ์เป็นเรื่องภายใน เรื่องส่วนตัว และส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเรื่องส่วนบุคคล แนวคิดของการแยกตัวออกจากโลกส่งเสริมเรื่องความบริสุทธิ์ส่วนตัวต่างหาก เช่นกัน” รูปแบบนี้ไม่ตรงกันพระคัมภีร์ บาร์เทิล ให้ความเห็นว่า “แทนที่จะคิดเกี่ยวกับความหมายของการเป็น ‘บุตรของพระเจ้า’ เราต้องคิดเกี่ยวกับความหมายทางสังคมของการเป็น ‘ประชากรของพระเจ้า’ ในแง่ส่วนรวมมากขึ้น”⁶⁸ ผู้เชื่อต้องเป็นตัวอย่างของความบริสุทธิ์ที่อยู่บนพื้นฐานของชุมชนและทำงานร่วมกันเพื่อความยุติธรรมและการเปลี่ยนแปลงสังคม

บทสรุป

หลักศาสนศาสตร์นาซารีนมีศูนย์กลางอยู่ที่ความบริสุทธิ์แบบคริสเตียน สิ่งนี้เป็นมรดกของนาซารีน ผู้คนที่เป็มนาซารีนเรียกร้องให้นักศาสนศาสตร์ที่รอบรู้มากที่สุดของตนพูดกับประชากรของพระเจ้าอย่างเปิดเผย แสดงถึงความหมายและร่างเป็นแผนที่ออกมา นาซารีนไม่พอใจกับรายงานและแถลงการณ์ที่เป็นเพียงข้อเสนอ เรามีความรู้แล้วว่าเราต้องทำอะไร

ในขณะที่นาซารีนกำลังเดินสนทนาไปกับพระคริสต์ ดูเหมือนเขาจะได้ยินคำว่า “เป็นการดีที่จะเชื่ออย่างถูกต้อง แต่เมื่อเราเดินไปข้างหน้าอีกเล็กน้อยอย่าลืมทำสิ่งที่สำคัญที่นี่และในเวลานี้” และเมื่อเขาเดินต่อไปเขาได้ยินว่า “ในอดีตพวกเจ้าเคยหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่สำคัญน้อยกว่าในขณะที่เราถูกจองจำ เปลือยกาย และหิวโหย” คริสตจักรแห่งศตวรรษที่ 21 มีความถ่อมใจมากขึ้น มีการแสวงหามากขึ้นและมีความคิดที่ว่า “เราพบแล้ว” น้อยลง การยับยั้งชั่งใจที่มีมากขึ้นนี้เหมาะกับคนรุ่นนี้ที่ชอบตั้งคำถาม ไม่เพียงเท่านั้น สิ่งนี้เหมาะสมอย่างยิ่งที่สุดกับธรรมเนียมเวสเลียน

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. อะไรคือบทบาทของเพลงนมัสการในประวัติศาสตร์ของขบวนการความบริสุทธิ์และเวสเลียนและสิ่งนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในปัจจุบัน เวลาที่มีการสอนหลักศาสนศาสตร์ความบริสุทธิ์แบบเวสเลียนในคริสตจักรของคุณหรือไม่ บทเพลงที่ใช้ในคริสตจักรท้องถิ่นของคุณกำลังสอนหลักศาสนศาสตร์แบบใด
2. คริสตจักรนาซารีนมุ่งหาความบริสุทธิ์ด้วยวิธีการใดบ้าง อะไรคือผลบวกและผลลบเกี่ยวกับวิธีการเหล่านี้
3. คริสตจักรท้องถิ่นของคุณใช้วิธีการอะไรบ้างในการมุ่งหาความบริสุทธิ์
4. มีอันตรายของความหยุ่มหยุ้มในตวับทกฏหมายหรือการยึดถือความเชื่อแบบตายตัวอยู่ในวิธีการที่เรามุ่งหาความบริสุทธิ์หรือไม่ คุณกำลังทำสิ่งใดบ้างเพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นกับตัวคุณและในคริสตจักรท้องถิ่นของคุณ
5. อะไรคือความเข้าใจของคุณเกี่ยวกับมิติทางสังคมของความบริสุทธิ์
6. อะไรคือความเชื่อมโยงระหว่างความบริสุทธิ์ การประกาศ และความเมตตา จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเราเน้นหนักด้านหนึ่งด้านใดเหล่านี้มากเกินไปและละเลยด้านอื่น

แสดงออกถึงอัตลักษณ์ชาวจีน

บทที่ 4

ผู้นำและพันธกิจ ในคริสตจักรนาศาเร็น

เพื่อให้พระมหาบัญชาสำเร็จ คริสตจักรนาศาเร็นได้วางโครงสร้างหนึ่งที่เป็นสากล รวมศูนย์และแน่นอนหนารวมกับสายงานแห่งความรับผิดชอบที่มีการติดต่อสื่อสารกันเป็นอย่างดี พันธกิจซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการเทศนาการสอนและการบำบัดรักษาของพระเยซูสร้างสมดุลระหว่างการประกาศ การศึกษา และพันธกิจเมตตา พันธกิจทั้งสามด้านนี้ปรากฏอย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้น

การจัดตั้งพันธกิจให้เป็นระบบ

“คริสตจักรต้องการระเบียบวินัยของความเป็นอัครวินเพื่อจะทำให้ตัดขาดจากโลกอย่างสิ้นเชิงเหมือน เซนต์อิกเนเชียส หรือ เซนต์ฟรานซิส” เบเรซี กล่าว ท่านปรารถนาที่จะเห็นกลุ่มชายและหญิงที่ “อยู่ในโลกแต่ไม่ใช่ของโลก” ผู้คนที่ “ไม่มีความรักต่อทรัพย์สินของโลกหรือเกียรติหรือตำแหน่ง” เพื่อจะเป็นพยานถึงข่าวสารแห่งความรักของพระเจ้า⁶⁹ มิชชันนารีนาศาเร็นเป็นเหมือนนักเทศน์ในท้องถิ่นที่เวสเลย์ ได้แต่งตั้งในยุคของท่าน นักเทศน์ที่ท่องไปบนหลังม้าซึ่งแอสเบอร์รี่ได้ส่งไปตามแนวชายฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติกและทั่วเทือกเขาแอปพาเลเชียนเหมือนกับเวสเลย์กับแอสเบอร์รี่ ผู้นำพันธกิจนาศาเร็น (เรโนลด์และผู้สืบทอดงานของท่าน) รู้ว่าความต้องการของคริสตจักรอยู่ที่ไหน แต่คริสตจักรโดยรวม (ไม่ใช่คริสตจักรท้องถิ่น) เป็นผู้รับผิดชอบต่อการคัดเลือก การเตรียม และการส่งมิชชันนารี

นาซารีนสร้างคริสตจักรสากลบนพื้นฐานขององค์การบริหารต่างๆ ไม่ใช่ของคริสตจักรระดับชาติ เนื่องจากความแตกต่างของภาษารวมทั้งระยะห่างทางด้านภูมิศาสตร์ภายนอกอเมริกาเหนือ ประธานมิชชันนารีจึงทำหน้าที่แทนประธานองค์การบริหารสากลในพื้นที่ภายนอกอเมริกาเหนือ มีการพัฒนาระบบ “ภูมิภาค” (ซึ่งเคยพยายามใช้จากปี 1926 ถึงปี 1928 และจากนั้นนำมาใช้ใหม่ในปี 1976) ซึ่งผู้นำในระดับสากลแต่งตั้งผู้อำนวยการในระดับภูมิภาคและระดับภาคพื้น การจัดรูปแบบนี้เป็นการจำลองแบบระบบการบริหารการปกครองด้วย บิชอป ของเมธอดิสต์มากกว่าที่จะเป็นระบบประชาธิปไตย แต่ระบบนี้ตอบสนองความต้องการด้านการบริหารของคริสตจักรที่เติบโตอย่างรวดเร็ว

การจัดตั้งงบประมาณแบบทั่วไปและรวมกันในยุคแรกช่วยให้คริสตจักรขยายตัวออกไปอย่างมีกลยุทธ์ สิ่งที่น่าประทับใจสำหรับขนาดของคณะคือจำนวนของมิชชันนารีที่คริสตจักรส่งออกไป โรงเรียนที่คริสตจักรตั้งขึ้น และเงินที่คริสตจักรใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนพันธกิจทั่วโลกของตน ในปี 2017 คริสตจักรนาซารีนส่งมิชชันนารี 700 คนจาก 50 พื้นที่ต่างๆ ทั่วโลกออกไป สมาชิกภาพของคริสตจักรไปถึง 2.55 ล้านคน พร้อมกับคริสตจักร 30,875 แห่ง ใน 162 ประเทศ ในปัจจุบัน 75% ของผู้คนที่เป็มนาซารีนอาศัยอยู่ภายนอกสหรัฐอเมริกาและแคนาดา 30% อยู่ในแอฟริกา และอีก 30% อยู่ในอเมริกากลาง อเมริกาใต้ และแถบคาริเบียน ชายและหญิงนาซารีนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลของโลกเป็นส่วนหนึ่ง (และเขารู้ว่าตนเป็นส่วนหนึ่ง) ของบางสิ่งบางอย่างที่กว้างไกลกว่าเขา บางสิ่งบางอย่างที่เป็นสากล คณะกรรมการองค์การบริหารสากลประจำปี 2017-2021 ประกอบด้วย อูจิ้น นิโอ ตูอาร์เต ซึ่งเกิดในกาบูเวร์ดีและเคยทำหน้าที่ผู้อำนวยการภูมิภาคแอฟริกา ก่อนได้รับเลือกให้เป็นประธานองค์การบริหารสากลในปี 2009 ตูอาร์เต เป็นแอฟริกาคนแรกที่ได้เป็นประธานองค์การบริหารสากล เดวิด เกรฟส์ (ซึ่งเคยเป็นศิษยาภิบาลและผู้อำนวยการพันธกิจรวีวารศึกษา) ได้รับเลือกในปี 2009 เช่นกัน กุสตาโว ครอกเกอร์ (เกิดในกัวเตมาลา) ได้รับเลือกในปี 2013 ในขณะที่เป็นผู้ดำเนินการภูมิภาค ยูเรเชีย เดวิด บูลิก ได้รับเลือกในปี 2013 เช่นกันซึ่งในขณะนั้นท่านเป็นผู้ดำเนินการสถาบันศาสนศาสตร์นาซารีน (NTS) ในปี 2017 ที่ประชุมสมัชชาขององค์การบริหารสากลเลือก ฟิลีเมา แซมโบ (เกิดในโมซัมบิก) ซึ่งเคยเป็นผู้

อำนวยการภูมิภาคแอฟริกาและแคริบเบียนที่เด็บบีโตในเยอรมันนี่และเคยเป็นมิชชันนารีไปรัสเซียและในขณะนั้นเป็นผู้อำนวยการสถาบันศาสนศาสตร์นาซารีน (NTS) ซันเบอร์ก เป็นผู้หญิงคนที่สองที่ได้เป็นประธานองค์การบริหารสากลถัดจากนีนา กันเตอร์ ที่เคยเป็นจากปี 2005 ถึง 2009

คณะกรรมการองค์การบริหารสากลเป็นการดำเนินการแบบตัวแทนโดยขึ้นอยู่กับจำนวนของคริสตจักรสมาชิกในภูมิภาค คณะกรรมการบริหารบริหารสากลประจำปี 2017-2021 ประกอบด้วยสมาชิก 53 คน 48 คนเป็นสมาชิกระดับภูมิภาคบวกสมาชิกอีก 5 คนซึ่ง 2 คนเป็นตัวแทนสถาบันการศึกษาและมีตัวแทนจากพันธกิจนาซารีน พันธกิจเยาวชนนาซารีน และพันธกิจรวีวการศึกษาและการสร้างสาวกอีกด้านละ 1 คน คณะกรรมการบริหารสากลประกอบด้วยผู้รับใช้และฆราวาสในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน สมาชิกระดับภูมิภาค 28 คนเป็นตัวแทนพื้นที่ต่างๆ นอกสหรัฐอเมริกาและแคนาดา

อิทธิพลของ ไฮแรม เอฟ. เรโนลด์

เรโนลด์ มีอิทธิพลต่อรูปแบบการจัดองค์กรของคริสตจักรมากกว่า เบรซี เรโนลด์ (ประธานองค์การบริหารสากลจากปี 1908 ถึง 1922 และอีกครั้งหนึ่งจากปี 1925 ถึง 1927) คาดหวังความเคารพต่อสิทธิอำนาจและทุกซอกทุกใจเมื่อใดก็ตามที่มิชชันนารีเป็นอิสระเกินไป ท่านเน้นหนักการประกาศและในหลักคำสอนสำคัญของคริสตจักรเรื่องการประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรม ผู้นำส่งต่อการเน้นหนักเรื่องการเป็นประธานองค์การบริหารนี้ ไปยังศิษยาภิบาล มิชชันนารี นักการศึกษา และฆราวาสเพื่อทำให้พันธกิจสำเร็จลุล่วง เรโนลด์ มีที่ว่างเสมอสำหรับการร่วมมือกับคนอื่นเพื่อทำให้พระมหาบัญชาสำเร็จ คริสตจักรนาซารีนในอดีตทำงานในเขตแดนที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนในพื้นที่ชนบทของรัฐมิสซิปปีและมีการเชื่อมโยงแบบเดียวกันต่อข้อตกลงความเป็นหุ้นส่วนกันในประเทศจีน เปรู สวาซีแลนด์ และประเทศอื่นๆ⁷⁰

ตำแหน่งผู้อำนวยการพันธกิจของเรโนลด์เริ่มต้นในสมาคมคริสตจักรเพนเทคอสแห่งอเมริกา เมื่อมิชชันนารีกลุ่มแรกออกเดินทางไปยังเมือง บอมเบย์ เรโนลด์ และคณะกรรมการพันธกิจคนอื่นๆ ได้ร่างนโยบายสำหรับอินเดียขึ้นมาอย่างรีบเร่ง

เรโนลด์ เรียกร้องให้ เอ็ม.ดี. วูด (มิชชันนารีผู้บุกเบิก) รอคอยการอนุมัติก่อนตัดสินใจเรื่องที่สำคัญซึ่งเป็นการรอคอยที่ยาวนานมากเนื่องจากต้องใช้เวลามากหลายเดือนที่จะส่งและรับข่าวสารข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกและมหาสมุทรอินเดีย คริสตจักรจะไม่ประกอบด้วยคริสตจักรต่างๆ ในประเทศที่ปกครองตนเอง แต่จะประกอบด้วยคริสตจักรสากลที่อยู่ภายใต้การปกครองดูแลของส่วนกลาง เรโนลด์ (ซึ่งอยู่ในยุคก่อนที่จะมีการวิเคราะห์ของนักพันธุวิทยาเรื่องการประยุกต์ให้เข้ากับบริบท) เชื่อว่าจะมีการสำแดงออกถึงความบริสุทธิ์ที่เหมือนกันที่ปรากฏให้เห็นจากวิธีการเทศนา การสอน และการดำเนินชีวิตไม่ว่าจะอยู่ในสังคมใดก็ตาม ภายใต้การเทศนาของเรโนลด์ ในพื้นที่พันธกิจต่างๆ อย่างเช่นในญี่ปุ่น คนบาปได้รับความรอดและละทิ้งความชั่วของตนและผู้เชื่อเข้ามาสู่ “พระพรที่สอง” วิธีการฟื้นฟูได้ผลในทุกที่ ทุกแห่ง การฟื้นฟูมาสู่พื้นที่ทำพันธกิจของนาซารีนในประเทศจีนในปี 1927 พร้อมกับวิญญูณแห่งการกลับใจของมิชชันนารี อาโรน เจ. สมิท ที่มีต่อคนงานที่ต่ำต้อยคนหนึ่งในบริเวณบ้านพักใน ต้าหมิง มิชชันนารีอธิษฐานและอดอาหารในช่วงบ่าย นักศึกษาจากโรงเรียนพระคริสตธรรมขอทำแบบเดียวกัน มิชชันนารีชื่นชมยินดีเมื่อผู้กลับใจใหม่ชาวจีนอธิษฐาน ร้องฮาเลลูยาและอาเมน และสารภาพบาปของตนในแนวทางที่มิชชันนารีซึ่งทำงานอยู่ภายใต้โลกทัศน์ของตนเองสามารถบอกได้ว่าเป็นการเคลื่อนไหวอย่างแท้จริงของพระวิญญูณแห่งการทรงชำระให้บริสุทธิ์ “เมื่อพระวิญญูณบริสุทธิ์สวมทับชายคนหนึ่ง” สมิทกล่าว “ผมไม่สนใจเลยว่าเขาเป็นคนชาติใด เผ่าใด หรือภาษาใด การสำแดงของพระวิญญูณบริสุทธิ์จะแปลกประหลาดเหมือนกับที่ได้สำแดงต่อวิสุทธิชนทั้งปวงในทุกยุคทุกสมัย”⁷¹ มิชชันนารีอีกคนหนึ่งชื่อ แอล.ซี. ออสบอร์น เขานึกว่าเขาเข้าใจผิดมาโดยตลอดเกี่ยวกับวิธีการที่คนจีนตอบสนองเมื่อเขา “เทศน์จบ”⁷² ไม่นานพวกนักศึกษาได้เริ่มแพร่กระจายการฟื้นฟูไปยังคริสตจักรและหมู่บ้านของเขา หลายคน (ซึ่งรวมถึงมิชชันนารี) เริ่มเชื่อว่ามิชชันนารีไม่เป็นที่ต้องการ⁷³ นโยบายต่างๆ ที่ต่อต้านมายึดมั่นว่า “พระราชกิจและการสำแดงของพระวิญญูณบริสุทธิ์เป็นเหมือนกันในทุกประเทศ” คริสตจักรสูญเสียเสรีภาพระดับหนึ่งเพื่อทำให้ชาวประเสริฐมีความหมายในเชิงวัฒนธรรม แต่เผยแพร่ประสบการณ์ หลักคำสอน และภาษาของความบริสุทธิ์ซึ่งคริสตจักรดำรงอยู่ก็เพื่อสิ่งเหล่านี้⁷⁴

ภายใต้ เรโนลด์ มิซซันนารีให้การยอมรับเป้าหมายเกี่ยวกับ “ตนเองสามด้าน” ของคริสตจักร ได้แก่ การเผยแพร่ตนเอง การสนับสนุนตนเอง และการปกครองตนเอง สิ่งเหล่านี้กลมกลืนกับคุณสมบัติที่น่าชื่นชมตามแบบของอังกฤษและอเมริกันในเรื่องความเป็นอิสระ การทำงานหนัก และการตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อพื้นที่พันธกิจบรรลุเป้าหมายเกี่ยวกับ “ตนเองสามด้าน” ของคริสตจักร องค์การบริหารท้องถิ่นจะสามารถยืนอยู่ได้ด้วยตนเอง การสนับสนุนเป็นสิ่งที่ดีได้ แต่ด้วยองค์การบริหาร โรงเรียน โรงพยาบาล และการพัฒนาวรรณกรรมที่ขยายตัวจึงยากที่จะบรรลุเป้าหมายนี้ เรโนลด์ วาดภาพคริสตจักรสากลซึ่งประกอบด้วยองค์การบริหารที่สนับสนุนตนเองว่า วันหนึ่งองค์การเหล่านี้จะไม่ต้องการกำกับดูแลของมิซซันนารีโดยมีสิทธิ์สิทธิพิเศษและความรับผิดชอบเท่าเทียมกันในเรื่องการปกครองตนเอง เนื่องจากลักษณะแบบรวมศูนย์ของรูปแบบการปกครองของนาซารีน การอุทิศตนของคริสตจักรต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นคริสตจักรที่ปกครองตนเองอย่างสมบูรณ์จึงแตกต่างออกไป แตกต่างจากคณะแบปติสและคณะคองกรีเกชันนอลและกลุ่มพันธกิจแห่งความเชื่อ คริสตจักรนาซารีนผูกคริสตจักรของตนเข้าด้วยกันอย่างเหนียวแน่น การสร้างความเป็นสากลให้กับคริสตจักรเป็นการให้คำมั่นสัญญากับสมาชิกจากทั่วโลกว่าเราจะมีตัวแทนอย่างสมบูรณ์ ผู้คนที่ทำตามแนวคิดของเรโนลด์ เชื่อมโยงการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์กับวันเพนเทคอสและฤทธิ์อำนาจที่วันเพนเทคอสให้กับเหล่าสาวกเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ พระวิญญานบริสุทธิ์ประทานฤทธิ์อำนาจเพื่อให้ขับผีออกและเพื่อให้แปลพระกิตติคุณเป็นหลาย ๆ ภาษา และประทานความสามารถให้กับผู้เชื่อเพื่อจะเป็นพยานอย่างกล้าหาญ นี่คือคำพูดของนักศาสนศาสตร์ เจ. เกลน กูลด์ ในปี 1935 กูลด์ เขียนไว้ว่า “งานของนาซารีนคือขบวนการเพื่อการประกาศ อัจฉริยภาพของเราอยู่ในแนวทางนี้ เราได้รับการทรงเรียกมาเพื่อเป้าหมายนี้” ท่านเตือนว่านาซารีนต้องหลีกเลี่ยงการทำให้อาคาร โบสถ์ โรงเรียน วิทยาลัย โรงพยาบาล หรือสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ไม่ว่าในประเทศหรือต่างประเทศเป็นจุดหมายปลายทางในตัวของมันเอง กูลด์ ออกแบบความคิดของท่านภายในวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มอีแวนเจลิคอล โดยรู้สึกไม่สบายใจกับสิ่งใดก็ตามที่ดูเหมือนเป็นพระกิตติคุณ “ทางสังคม”⁷⁵ ทั้งการศึกษาและพันธกิจเมตตาตอบสนองเป้าหมายด้านการประกาศ ซี.

วอร์เรน เขียนไว้ในปี 1955 ว่า “นโยบายเบื้องต้นของเราไม่ใช่เพื่อการศึกษา แต่เพื่อความรอดของคนที่ไม่เชื่อ” และการประกาศ “ต้องอยู่เหนือการศึกษาอยู่เสมอในเรื่องความสำคัญ” โจนส์ เตือนว่าแม่คริสตจักรจะเชื่อใน “การยกระดับทางสังคม” แต่เป้าหมายเหล่านี้ “ต้องมาเป็นที่สองรองจากการเทศนาสั่งสอนเพื่อให้มีประสบการณ์คริสเตียนเป็นส่วนตัว” ในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการสุขภาพ โจนส์ กล่าวว่า “เราสนับสนุนพันธกิจด้านการแพทย์ แต่เพียงแค่นี้เป็นช่องทางไปสู่เป้าหมาย และเป้าหมายนั้นต้องเป็นความรอดของผู้หลงหาย”⁷⁶ มิซซันนารี โบรเนลล์ เกรียร์ (ที่เดินทางไปอินเดียและรับใช้อยู่ที่นั่นเป็นเวลา 46 ปี) ร้องเรียนว่าสถาบันการศึกษาและสถาบันทางการแพทย์กำลังจำกัดการประกาศพระกิตติคุณและกำลังขยายเวลาการฟื้นฟูให้ยาวไกลออกไป ท่านคัดค้านว่าพระมหาบัญชาของคริสตจักรไม่ใช่เพื่อรักษาผู้ป่วยหรือเพื่อปฏิรูปสังคม แต่เพื่อประกาศพระกิตติคุณ เกรียร์เห็นพ้องว่า “งานทุกอย่างของคริสตจักรล้วนมีความสำคัญเป็นของตนเอง แต่ไม่ใช่งานที่พระเจ้าทรงมอบไว้ทั้งหมดจะสำคัญเท่ากัน การประกาศมีลำดับความสำคัญสูงสุด”⁷⁷

อิทธิพลของ พีเนอัส เบริซี

สำหรับ เบริซี ความชอบธรรมของพันธกิจด้านการศึกษา ด้านการแพทย์ และพันธกิจเมตตาदानอื่นๆ ไม่จำเป็นต้องอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมต่อการประกาศของพันธกิจเหล่านี้ การกระทำแห่งความรักหลังไหลออกมาจากจิตใจที่ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างเป็นธรรมชาติสำหรับท่าน คริสเตียนกระทำด้วยความเมตตาเพราะเหตุความรักที่สมบูรณ์ซึ่งเต็มล้นอยู่ในจิตใจของเขา สิ่งนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการติดตามพระคริสต์ของเขา ถ้าการกระทำต้องเป็นช่องทางไปสู่เป้าหมายเพียงอย่างเดียว (ไม่ว่าการกระทำนั้นจะสูงส่งเพียงใดก็ตาม) เราก็ไม่อาจกล่าวว่ามันเป็นการกระทำที่บริสุทธิ์ การเอาใจใส่ดูแลผู้ที่ด้อยโอกาสคือการแสดงออกถึงความบริสุทธิ์ ซึ่งคริสตจักรนาซารีนเกิดขึ้นมาจากสิ่งนี้ ชื่อของคริสตจักรนาซารีนเป็นการนำเอาแนวคิดของการอยู่ในท่ามกลางผู้คนที่ถูกดูแลจนมาใช้ ชาวยิวคิดว่า “ไม่มีสิ่งดีอันใด” จะมาจากนาซาเรธ (ยอห์น 1:46) ด้วยการดูแลดูแลคนเปาโล ถูกเรียกว่าเป็น “ตัวการของพวกนาซาเรธ” (กิจการ 24:6)

นาซารีนจะไปหาผู้คนที่ถูกดูหมิ่นเหยียดหยามโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ หรือชนชั้นของเขาและจะโอบอุ้มคนเหล่านั้นเอาไว้ด้วยความรักของพระเยซูคริสต์

พระกิตติคุณที่กักตุนทรัพย์ากรและไม่หยิบบิ้นให้กับคนยากจนด้วยใจเมตตาจะเป็นพระกิตติคุณชนิดใด เมื่อสงครามโลกครั้งที่หนึ่งใกล้จะสิ้นสุดลง ซี.เจ. โคน์ (ฆราวาสและผู้จัดพิมพ์จากแคลิฟอร์เนียซึ่งในเวลาต่อมาได้เดินทางไปประเทศจีนเพื่อช่วยสร้างโรงพยาบาล Bresee Memorial Hospital) เขียนไว้ว่า “การรักเพื่อนบ้านของผมคือการทดสอบว่าผมรักพระเจ้าหรือไม่” โคน์ เชื่อว่าคริสเตียนควรมุ่งเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคม ไม่ใช่เพราะเป็นหน้าที่ แต่เป็นเพราะความรัก “คริสตจักรต้องการงานรับใช้รูปแบบนี้อย่างมากเพื่อจะพัฒนาและเพิ่มพูนของประทานและพระคุณซึ่งจะทำให้คริสตจักรเป็นเหมือนพระคริสต์ ถ้าเราจะเป็นเหมือนองค์พระผู้เป็นเจ้า เราจำเป็นต้องมีและใช้ความเมตตาและความรักแบบเดียวกันกับที่พระองค์ทรงมีสำหรับทุกคนที่อยู่ในความทุกข์ลำบาก” ท่านกล่าวว่า “ศาสนาที่ไม่ได้หลั่งไหลในรูปของกระแสแห่งพระพรออกมาจากหัวใจและชีวิตไปสู่ดวงวิญญาณที่ขัดสนเป็นสิ่งที่น่าสังเวช ที่จะทุ่มเทเวลาหรือเงินทองกับสิ่งนั้น”⁷⁸ เพราะฉะนั้น ในช่วงกลางทศวรรษที่ 1930s แพทย์หญิง ออร์ฟา สไปเซอร์ จึงได้สร้างโรงพยาบาล Reynolds Memorial Hospital ขึ้นใน Wasim รัฐมหาธาราษฎระ ประเทศอินเดีย ในช่วงแรกโรงพยาบาลนี้ให้บริการเฉพาะผู้หญิง ในช่วงเดินทางไปดูงานที่อินเดีย ในหลายปีต่อมา ประธานองค์การบริหารสากล กิเดโอน บี. วิลเลียมสัน เห็นด้วยว่าการฝึกอบรมในเรื่องความสะอาด สุขภาพอนามัย สุขากิจาบาล การรู้หนังสือ และศิลปะวิชาชีพควมคุม่มากกับพระกิตติคุณอย่างเห็นได้ชัด วิลเลียมสัน เห็นว่าเว้นแต่ความต้องการขั้นพื้นฐานจะได้รับการตอบสนอง ผู้เชื่อจะถูกทดลองให้คืนกลับไปสู่วิถีชีวิตเก่า “เราต้องส่งออกไปไม่ใช่เฉพาะพระกิตติคุณแห่งความรักและพระคุณของพระเจ้า แต่จริยธรรมคริสเตียนต้องถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกันเพื่อจะปกคลุมแผ่นดินโลกเหมือนที่น้ำปกคลุมทะเล”⁷⁹ “จุดประสงค์เบื้องต้น” ของคริสตจักรคือ “เรื่องการไถ่” แต่ในการทำพันธกิจนี้จะมีพื้นที่อันกว้างใหญ่สำหรับการเตรียมผู้นำ การรักษาผู้ป่วย การเลี้ยงดูผู้หิวโหย และการให้หน้ากับผู้ที่กระหาย “ประเด็นเรื่องจริยธรรมที่มีการเน้นหนักโดยนักเทศน์ในกลุ่มพระกิตติคุณทางสังคมได้ถูกรวมไว้มาโดยตลอดในคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์” วิลเลียมสัน เขียนไว้ในปี 1953⁸⁰

ในทำนองเดียวกัน เดวิด ไฮต์ (เกิดในสกอตแลนด์และเป็นมิชชันนารี และนายแพทย์ในสวาซีแลนด์อยู่หลายปี) เชื่อว่าโรงพยาบาลเป็นพยานถึง “ฤทธิ์อำนาจแห่งการสร้างขึ้นใหม่ของพระกิตติคุณพร้อมกับวิญญาณแห่งความเมตตาของพระเจ้า” แม้ไฮต์ สามารถรายงานถึงตัวอย่างจำนวนมากของการกลับใจเชื่อ ที่เกิดขึ้นในคริสตจักรประจำโรงพยาบาลในเมืองแมนซีนี้ แต่สำหรับท่านพันธกิจเมตตาคือ “การตีความเรื่องวิญญาณที่เป็นเหมือนพระคริสต์ที่มีประสิทธิภาพที่สุด”⁸¹ ไฮต์ ยังพูดต่อต้านระบบการแบ่งแยกสีผิวในแอฟริกาใต้ที่อยู่ข้างเคียงเช่นกัน

คริสตจักรหลังยุคสงครามได้ดูแลโรงพยาบาลในอินเดียและสวาซีแลนด์ต่อไป รับผิดชอบต่อโรงพยาบาลของพันธกิจแห่งความบริสุทธิ์สากลในแอฟริกา และเริ่มต้นโรงพยาบาลแห่งใหม่ในปาปัวนิวกินี ในอินเดียและปาปัวนิวกินี ภายใต้การเป็นผู้นำของพยาบาล แคโรลิน มายแอตต์ โครงการดูแลสุขภาพชุมชนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างกว้างขวางขึ้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรค บุคคลต้องจัดการกับพฤติกรรมชุมชนโดยรวม การดูแลสุขภาพชุมชนและความบริสุทธิ์ชุมชนจึงกลายเป็นส่วนสำคัญในขณะที่โรงพยาบาลและคลินิกนาชาารีนอยู่ในแนวหน้าของการรักษาโรคเอดส์ในประเทศเหล่านี้⁸² ในบังคลาเทศ งานของคริสตจักรเริ่มต้นในปี 1994 ด้วยพันธกิจเมตตาและโรงเรียนโดยบูรณาการเข้ากับรูปแบบอื่นๆ ของการประกาศในประเทศที่ประสบกับความหายนะอย่างต่อเนื่องจากน้ำท่วมและการกีดกันอาหาร คริสตจักรนาชาารีนเป็นโปรเตสแตนต์คณะใหญ่ที่สุดในบังคลาเทศ โดยมีคริสตจักร 3,000 แห่งในปี 2016 ในพันธกิจเมตตาเรามองเห็นการประสานกันระหว่างพันธกิจ “สำคัญ” ของคริสตจักรในการประกาศพระกิตติคุณและพันธกิจที่ “แตกต่าง” ของคริสตจักรในการประกาศ (และการเป็นตัวอย่าง) ความบริสุทธิ์

ผู้นำพื้นเมืองในพันธกิจ

แม้คริสตจักรจะเชื่อมโยงเข้าในการทำเรื่องนี้ในบางพื้นที่และในบางช่วงเวลา ในประวัติศาสตร์ แต่คริสตจักรก็ได้สร้างผู้นำท้องถิ่นที่เข้มแข็งขึ้นมา การศึกษาทั่วโลกมีบทบาทสำคัญในเรื่องนี้และมิชชันนารีมองว่าจุดประสงค์ของตนคือ “การสร้างและอบรมกลุ่มคนงานชาวพื้นเมืองที่จะสามารถทำงานของพระเจ้าในแผ่นดินนี้ และเพื่อช่วยเตรียมและตีพิมพ์วรรณกรรมแห่งความบริสุทธิ์ในภาษาพื้นเมือง”⁸³

เหมือนกับที่ วิลเลียม เอสเชลสไตน์ มิซชันนารีไปยังแอฟริกาได้กล่าวไว้ ความเห็นของ เอสเชลสไตน์ เผยให้เห็นถึงความปรารถนาของคริสตจักรไม่ใช่เพื่อแปลคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์เข้าไปในวัฒนธรรมต่างๆ แต่เพื่อทำให้แน่ใจเช่นกันว่าคำสอนเรื่องนี้เป็นที่เข้าใจ ทั้งเบรซีและเรโนลด์สสนับสนุนผู้คนจากประเทศของตนให้เป็นผู้นำหลักคริสตจักรอีแวนเจลิคอล ของประชาชนส่ง จอห์น ดีอัส กลับไปยังประเทศของเขาที่ กาบูเวร์ดี ในปี 1901 ดีอัส ทำงานอย่างอดทนในเมืองบราวา ในช่วงแรกๆ เขาพบกับ การข่มเหงอย่างดุเดือดไม่ใช่จากคริสตจักรโรมันคาทอลิกเท่านั้น แต่จากครอบครัวของเขาเองด้วยเช่นกัน ครั้งหนึ่งเขาถูกทุบตีจนเกือบเสียชีวิตและผู้ที่กลับใจเชื่อถูกจำคุก เมื่อดีอัส สร้างความสัมพันธ์อย่างจริงจังกับบาทหลวงคนหนึ่ง สถานการณ์ก็ดีขึ้น ในปี 1921 หลังจาก 20 ปีของการทำงาน ดีอัส มีผู้ที่กลับใจเชื่อถึง 100 คน เขาเปิดโรงเรียนและสร้างคริสตจักรที่มีที่นั่งสำหรับ 400 คน นายกเทศมนตรีเมืองบราวาและแม้กระทั่งบาทหลวงคริสตจักรโรมันคาทอลิกก็เข้าร่วมในคริสตจักรในบางโอกาส⁸⁴

ผู้นำแห่งอนาคตคนอื่นๆ เดินมาถึงธรณีประตูของคริสตจักรนาซารีน ในปี 1906 เบรซี แต่งตั้ง สุโซดา บานาร์จีและบี.พี. บิสวาส ไปเป็นมิซชันนารีในประเทศของเขาที่อินเดีย โรงเรียนโฮป หมู่บ้านฮาเลลูยาในเมืองกัลกัตตาและพันธกิจเพื่อเด็กกำพร้า (ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กหญิง) ของบานาร์จี ดึงดูดความสนใจของเบรซี อย่างมาก ผู้ชายสามคนที่บุกเบิกงานของนาซารีนในประเทศญี่ปุ่น คือ เจ.ไอ. นากามัทสึ อิโรชิ คิตากาวา และโนบุมิ อิสายามา เข้ามาในคริสตจักรในแคลิฟอร์เนียและทั้งนากามัทสึ และคิตากาวา สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย Pasadena ของคริสตจักร มิลเฮม ธาธา เบยาห์ (ชาวซีเรียที่เคยเป็นโรมันคาทอลิก) เป็นมิซชันนารีคนแรกของคริสตจักรไปยังประเทศของเขาในปี 1920 มิซชันนารีรุ่นแรกอีกคนหนึ่งคือซามูเอล คริโคเรียน (ชาวอาร์เมเนีย) นำคริสตจักรไปยังปาเลสไตน์ ในปี 1921 ซึ่งเขาทำงานในหมู่คนชาวอาร์เมเนียที่ย้ายถิ่นฐาน ไม่นานหลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง คริสตจักรได้แต่งตั้ง ชังนัม ชู ให้เป็นผู้นำในการทำงานในประเทศของเขาที่เกาหลี เอ.เอ.อี. เบิร์ก เป็นประธานองค์การบริหารในประเทศของคนที่ออสเตรเลียในปี 1948 สามปีหลังจากคริสตจักรเปิดงานขึ้นที่นั่น ในเวลาใกล้เคียงกัน ในอิตาลี อังเฟรโด เดล รอสโซ (อดีตผู้เชื่อในคณะวอลเดนเซียนและแบ็บติสต์) ให้การเลี้ยงดูคริสตจักรต่างๆ ที่เขา

นำมาเข้ากับคริสตจักรนาซารีน ผู้นำท้องถิ่นในเฮติและซามัวทำงานเกิดผลน้อยกว่าในระยะยาว แต่เขาได้เตรียมจุดเริ่มต้นให้กับคริสตจักรในประเทศเหล่านี้⁸⁵

ในขณะเดียวกัน การทำให้พันธกิจเป็นของคณพื้นเมืองในสถานที่อื่น ๆ (เช่น ในเม็กซิโก) เกิดขึ้นเนื่องจากการเมืองและเนื่องจากยุทธศาสตร์ คริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ของพระคริสต์ก่อตั้งพันธกิจขึ้นในรัฐเชียปัส ทางตอนใต้ของเม็กซิโกในปี 1903 มิซซันนารี คาร์ลอส มิลเลอร์ เปิดการทำงานในเมืองเม็กซิโก ซิตี สองสามปีต่อมา รัฐบาลบังคับให้มิซซันนารีออกนอกประเทศในปี 1912 โดยฝากคริสตจักรไว้ในมือของ วินเซนเต้ จี. แชนทิน หลังจากไดยินมิลเลอร์เทศนา แชนทิน (นักเทศน์ท้องถิ่นของเมธอดิสต์และเป็นนายแพทย์) รู้สึกถึงความต้องการของเขาที่จะได้รับการทำงานของพระคุณครั้งที่สอง เขาเป็นพยานถึงการได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์และเข้าร่วมกับพันธกิจนาซารีน แชนทิน เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรที่หนึ่งกรุงเม็กซิโก ซิตี การเริ่มต้นคริสตจักรใหม่เป็นสิ่งที่ยากลำบาก กฎหมายห้ามไม่ให้ผู้คนประชุมร่วมกันเพื่อนมัสการตามบ้าน ถึงกระนั้น ในช่วงปี 1918 แชนทิน ได้เทศนาถึง 159 ครั้ง มีผู้แสวงหาเข้าร่วม 350 คน ต้อนรับสมาชิกใหม่ 23 คน และในพันธกิจแบบองค์กรรวมของเขา แชนทิน ได้รับการผู้ป่วย 2,553 คน⁸⁶ ในปี 1919 คณะประธานองค์การบริหารสากลแต่งตั้งให้แชนทิน เป็นประธานองค์การบริหาร นอกจาก จอร์จ ชาร์ป (ชาวสกอตแลนด์ที่เป็นประธานองค์การบริหารของหมู่เกาะอังกฤษในปี 1915) แล้ว แชนทิน ถือเป็นผู้นำที่เป็นคนในประเทศคนแรกที่อยู่ตำแหน่งนี้ แชนทิน เปิดสถาบันศาสนศาสตร์ Seminario Nazareno de Mexico จากสถาบันแห่งนี้มีผู้นำคริสตจักรสำคัญหลายคนเกิดขึ้น เอช. ที. เรซา (ลูกเขยของแชนทิน) กล่าวว่า แชนทิน เป็นคนที่ “เข้มงวด ฉลาดในการให้คำปรึกษา รื้อร่นในการอธิษฐาน และเหนือสิ่งอื่นใด เป็นคนที่ช่วยเหลือเกื้อกูลไปจนถึงที่สุด”⁸⁷

นโยบายยืนยันเป้าหมายของการก่อตั้งคริสตจักรท้องถิ่นที่เข้มแข็ง “เราต้องป้องกันอันตรายของการทำให้คริสตจักรพื้นเมืองอยู่ในความครอบงำของทารกนานเกินไป สิ่งนี้จะขัดขวางพระวิมูถุณบริสุทธิ์ในเสรีภาพแห่งการทำงานของพระองค์ ในท่ามกลางผู้คน” ถึงกระนั้น นโยบายเดียวกันในปี 1923 ระบุว่าคงเป็นความผิดพลาดที่จะปล่อยให้ “การควบคุมของเรามีต่อคริสตจักรเหล่านั้นในฐานะพ่อแม่ก่อนที่จะเขาจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้โดยลำพัง” ผู้นำคริสตจักรกังวลเรื่อง

“ความสับสนด้านหลักข้อเชื่อและมาตรฐานที่ต่ำของประสบการณ์”⁸⁸ ผู้นำพันธกิจหลายคนคิดว่าถ้าหากคริสตจักรจะทำการผิดพลาด อาจเป็นการดีกว่าที่พวกเขาจะผิดพลาดในการ คงการควบคุมของมิชชันนารีเอาไว้ให้นานเกินไป มากกว่าที่จะผิดพลาดในการปล่อยคริสตจักรพื้นเมืองให้เป็นอิสระเร็วเกินไป การทำให้ผู้เชื่อได้ รับความรอดและการทรงชำระให้บริสุทธิ์และการเตรียมคนเหล่านี้ไว้เพื่อให้เป็นผู้นำ ต้องอาศัยโรงเรียนพระคริสตธรรมและนาซารีนได้ก่อตั้งสถาบันเหล่านี้ไว้ในเกือบทุกประเทศที่นาซารีนเข้าไป เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เชื่อเหล่านั้นจะเป็นนาซารีนที่มีคุณค่า นับเป็นเวลาหลายปีที่มีวิธีปฏิบัติในสวาซีแลนด์ที่กำหนดให้วันสุดท้ายของการประชุมเข้าค่ายเป็นวันสำหรับการถวายบุตรและการทดสอบผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกของคริสตจักร ผู้คนที่ปรารถนาจะเป็นสมาชิกต้องพิสูจน์ตนเองก่อนเป็นอันดับแรกว่าเขาเป็นคนสัตย์ซื่อในช่วงเวลาสองปีของการทดสอบ จากนั้นคณะกรรมการจะซักถามผู้ที่เข้ามาเป็นสมาชิกเพิ่มเติมเป็นชั่วโมงๆ เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตคริสเตียนของเขา เขาสามารถเป็นพยานถึงการกลับใจของตนได้หรือไม่ เขาถวายสิบลดหรือไม่ เขาเป็นสมาชิกของสมาคมมิชชันนารีหรือไม่ เขาอดอาหารและอธิษฐานหรือไม่ เขาเคยนำวิญญาณดวงอื่นมาถึงพระคริสต์หรือไม่ เขาดำเนินชีวิตอย่างสงบสุขกับสมาชิกในครอบครัวของตนหรือไม่ ถ้าคณะกรรมการพอใจ คนเหล่านี้ก็จะได้รับ บัพติศมาและการต้อนรับให้เป็นสมาชิก⁸⁹

หนังสือฉบับศึกษาที่เขียนขึ้นโดย แอมมีย์ อิมชอร์ เน้นถึงบทบาทของ “ผู้ถือคอปเปลิง” ท้องถิ่น ในเปรูและในประเทศอื่นๆ คนงานในประเทศมีโอกา สที่จะพบกับการข่มเหงและอันตรายมากกว่าที่พบในอังกฤษในศตวรรษที่ 18 หรือ ในอเมริกาเหนือในศตวรรษที่ 19 แต่กระนั้น ผู้นำก็คาดหวังที่จะมีความจงรักภักดีแบบเดียวกันกับการเสียสละของพระคริสต์ที่ เวสเลย์ เคยคาดหวังจากบรรดา นักเทศน์ท้องถิ่นของท่านและที่แอสเบอร์รี่ คาดหวังจากนักเทศน์ของท่านที่ท่องเที่ยวบนหลังม้า ยกตัวอย่าง วิคตอเรียโน คาสตาเนดา เดินทางไปประกาศในพื้นที่ต่างๆ บนภูเขาของเปรู ครั้งหนึ่งบ้านของเขาถูกเผาอดและตัวเขาหลบหนีเอาชีวิตรอดมาได้อย่างหวุดหวิด อีกครั้งหนึ่งในขณะที่กำลังจัดประกาศอยู่ตามถนน ผุ่งชนบุกเข้ามาทุบตีและบีบบอกเขาเกือบเสียชีวิต การจำหน่ายหนังสือแห่งความบริสุทธิ์สนับสนุนการเดินทางไปประกาศของนาซารีน ผู้คนมีแนวโน้มที่จะอ่านหนังสือที่เขาซื้อมา

มากกว่าที่จะอ่านหนังสือที่เขาได้รับมาฟรีๆ ผู้ประกาศที่เร่ขายหนังสือในยุคแรกในแปรูเป็นผู้หญิงชื่อนาติวิตต์ เฮอร์รารา ซึ่งเดินทางด้วยรถไฟและรถโดยสารจากเมืองหนึ่งไปสู่อีกเมืองหนึ่ง เธอทำอาหารกับพวกแม่บ้านในขณะที่บอกเล่าเรื่องราวของพระคริสต์ให้เขาฟัง แม้แต่ในสถานที่ที่เขาตั้งรกราก ศิษยาภิบาลในยุคแรกก็เผชิญกับฝูงชนที่เป็นศัตรูและการข่มเหง ดูเหมือนว่าเขตลามามี ความเป็นศัตรูมากเป็นพิเศษเมื่ออามาดีโอ ริเกติและซานติเอโก มอนโตยา พบกับการข่มขู่เอาชีวิตของเขาในขณะที่เป็นศิษยาภิบาลอยู่ที่นั่น⁹⁰

เหตุการณ์ทางการเมืองในประเทศอื่นๆ ทำให้จำเป็นต้องมีปฏิริยาโต้ตอบที่รุนแรงเหมือนในประเทศเม็กซิโก เมื่อทหารญี่ปุ่นบุกโจมตีภาคใต้ของประเทศจีนในปี 1937 ลำดับความสำคัญที่เร่งด่วนที่สุดของชาวจีนไม่ใช่การประกาศแต่เป็นการศึกษา สิบบีก่อนหน้านั้นมิชชันนารีต้องหลบหนีในระหว่างกระแสการต่อต้านคนต่างชาติ ดูเหมือนคนเหล่านี้อาจต้องหนีอีกครั้งหนึ่ง ชายหญิงหนุ่มสาวสี่สิบคนจบการศึกษาจากวิทยาลัยพระคริสตธรรมนาชาจีนในปี 1940 หลังจากเหตุการณ์ที่ อ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์ ทหารญี่ปุ่นจับมิชชันนารีที่เหลืออยู่ขังไว้ในค่ายกักกัน ศิษยาภิบาลชาวจีนขยายงานออกไปมาก เท่าที่เขาสามารถทำได้ภายใต้รัฐบาลญี่ปุ่นและรัฐบาลคอมมิวนิสต์ ในช่วงห้าสิบบปีต่อมาคริสตจักรนาชาจีนรับทราบข่าวเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น แต่ในที่สุดคริสตจักรตระหนักว่าตนต้องยื่นหยัดภายใต้ความยุ่งเหยิงและความยากลำบากและเจริญรุ่งเรืองขึ้นโดยเติบโตจากที่เคยมีสมาชิก 5,000 คนในปี 1940 มีผู้เชื่อมากกว่า 75,000 คนเมื่อมีคนถาม ชางซี ลุง (ผู้จบการศึกษาประจำปี 1940 ที่มีอายุน้อยที่สุด) ในปี 1989 ว่ามีอะไรบ้างที่คริสตจักรทำซึ่งเป็นการให้ความช่วยเหลือ เขากล่าวว่าคริสตจักรเผยแพร่ตัวเอง คริสตจักรเลี้ยงดูตนเอง และคริสตจักรปกครองตนเอง มิชชันนารีทำหน้าที่ของตนเป็นอย่างดี เขาควรภาคภูมิใจ ชายคนนี้เพียงแต่ต้องการโอกาสแบบเดียวกันในเรื่องการศึกษาสำหรับลูกหลานของเขาเหมือนที่เขาเคยได้รับ⁹¹

ความสำคัญของผู้นำเพศหญิง

ผู้หญิงมีบทบาทสำคัญในการก่อตั้งและการเลี้ยงดูคริสตจักรทั่วโลก ซึ่งสิ่งนี้รวมถึงในประเทศจีนที่มีผู้หญิงท่องเที่ยวตามที่แตกต่างกัน ในฐานะ “สตรีแห่งพระคัมภีร์” ผู้หญิงได้หลุดพ้นออกมาจากการถูกจำกัดอยู่ในครัวเรือน พร้อมกับกลุ่มเพื่อนร่วมงานที่เป็นผู้หญิง มารีย์ ลี แอริส เคเกล ก่อตั้งคริสตจักรจำนวนมากในพื้นที่ชนบทในแถบตะวันตกตอนใต้ของอเมริกา คริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ของพระคริสต์เข้าสู่การรวมตัวกันแห่งปี 1908 โดยมีผู้หญิงที่ได้รับการสถาปนา 31 คน ต่อมาพร้อมกับสามีคนที่สองของเธอซึ่งเป็นประธานองค์การบริหาร เคเกล ทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศประจำองค์การบริหารในนิวเม็กซิโก ในองค์การบริหารอื่นเช่นกัน มีการวางตัวในลักษณะเดียวกันที่สามีเป็นประธานองค์การบริหารและภรรยาทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศประจำองค์การบริหาร⁹²

เริ่มต้นในยุคของ เบรซี ในปี 1904 แม แมคเรโนลด์ เริ่มพันธกิจในหมู่คนที่พูดภาษาสเปนในลอสแอนเจลิส เธอได้รับการสถาปนาในปี 1906 และขยายพันธกิจของตนออกไปจากแคลิฟอร์เนียทางภาคใต้ไปจนถึงเท็กซัส เธอทำหน้าที่เป็นประธานองค์การบริหารในการประชุมสมัชชาสากล ผลแห่งพันธกิจอย่างหนึ่งของเธอก็คือ ซานโตส เอลิซอนโด ได้ก่อตั้งคริสตจักรหลายแห่งในบริเวณใกล้เคียงเมืองเอลปาโซ รัฐเท็กซัส และในเมืองฮิวเรส ประเทศเม็กซิโก ซึ่งเป็นสถานที่ที่เธอให้การดูแลสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าเช่นกัน ในอาร์เจนตินา ผู้นำที่โดดเด่นคนหนึ่งได้แก่ ลูเซีย คาร์เมน การ์เซีย เดอ คอสตา (ซึ่งเป็นผู้กลับใจรับเชื่อคนแรกๆของคริสตจักรในประเทศ) และในปี 1931 เป็นหนึ่งในผู้คนที่เป็นาซารีนที่ได้รับการสถาปนา เธอประกาศพระกิตติคุณ ก่อตั้งคริสตจักร และเป็นศิษยาภิบาล การ์เซียได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตในด้านภาษาศาสตร์และสอนในสถาบันพระคริสตธรรมนาซารีนในขณะที่แปลหนังสือแห่งความบริสุทธิ์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสเปน⁹³

บ่อยครั้งมิชชันนารีเพศหญิงจะมีจำนวนมากกว่าเพศชายในอัตราส่วนสองต่อหนึ่ง คริสตจักรส่งผู้หญิงโสดคนหนึ่งหรือสองคนออกไปพร้อมกับสามีและภรรยาคนหนึ่ง ผู้หญิงรับใช้ในบทบาทดั้งเดิมของการเป็นครูและพยาบาล แต่ในบทบาทที่ไม่ใช่แบบดั้งเดิมของการเป็นแพทย์และผู้ประกาศข่าวประเสริฐด้วยเช่นกัน มารีย์ คูเปอร์ในการเป็นมิชชันนารีถึง 42 ปีในโมซัมบิก เธอเดินทาง

ไปประกาศเป็นระยะทางหลายพันไมล์และครั้งหนึ่งเคยกำกับดูแลคริสตจักรถึง 90 แห่ง ลอเรน ซูทส์ เคยสอนในโรงเรียนพระคริสตธรรมที่ทาเวนและให้การศึกษากับคนรุ่นหนึ่งของผู้รับใช้ในโมซัมบิก คูเปอร์และซูทส์ เป็นตัวอย่างให้กับผู้หญิงชาวโมซัมบิกอย่างเช่น เบสซี ทีเซมเบ ซึ่งคริสตจักรกลางของเธอในเมืองมาปูโต ประเทศโมซัมบิกมีสมาชิกจำนวนมากกว่า 1,500 คนในช่วงปี 1990s⁹⁴ ในทำนองเดียวกัน ในญี่ปุ่น มีชนชั้นนารีหลายคน อย่างเช่น มินนี่ สเตเปิลและมิลเดรีด แบงส์ วินคูป ยืนหยัดอยู่เบื้องหลังทางประวัติศาสตร์ของการเลือกผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ โมโตโกะ มัทซึออดะ เป็นประธานองค์การบริหารในปี 2007 เธอเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักร Kura Church of the Nazarene ใกล้เมืองอิโรชิมา ประธานองค์การบริหารสากล นินา กันเตอร์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมสมัชชาญี่ปุ่นได้เลือก โมโตโกะ มัทซึออดะ เป็นประธานองค์การบริหาร⁹⁵

ผู้หญิงกลุ่มแรกที่บริหารวิทยาลัยนาซารีนคือผู้คนที่อยู่ในพื้นที่พันธกิจคนเหล่านี้ประกอบด้วย เจนไนน์ แวน บีก ผู้หญิงชาวดัตช์ซึ่งอพยพไปอยู่ออสเตรเลีย เธอสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพระคริสตธรรมนาซารีนในซิดนีย์ หลังจากเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรแห่งหนึ่งในเยอรมันนี แวนบีก สอนที่วิทยาลัยพระคริสตธรรมนาซารีนยุโรปในเมืองบือซิงเงิน ประเทศเยอรมันนี ในปี 1975 เธอเดินทางไปประเทศเฮติซึ่งเธอรับใช้ในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยพระคริสตธรรมนาซารีน ในปี 1990 เธอกลับไปยังวิทยาลัยพระคริสตธรรมนาซารีนยุโรปในฐานะผู้อำนวยการและรับใช้ไปจนกระทั่งปี 1998⁹⁶ ในปี 2005 คอรัลิส แม็คกี (ผู้อำนวยการหญิงอีกคนหนึ่งของวิทยาลัยพระคริสตธรรมนาซารีนยุโรป) กลายเป็นผู้อำนวยการหญิงคนแรกของวิทยาลัยนาซารีนตะวันออก ในสหรัฐอเมริกา เรามีผู้บริหารวิทยาลัยที่เป็นเพศหญิงในอีกหลายประเทศเช่นกัน ลีอาห์ มาร์รงกู ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยแอฟริกาซารีน ในเคนยาในปี 1996 วินนี่ นเลนเกทวา ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองอธิการบดีมหาวิทยาลัย ในปี 2010 และในปี 2012 เด็ยเดร บราวเออร์ ลัทซ์เป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยพระคริสตธรรมนาซารีนในเมืองแมนเชสเตอร์ ประเทศอังกฤษ

ในคริสตจักรนาซารีนผู้ชายมองว่าผู้หญิงเป็นเพื่อนร่วมงานที่มีศักดิ์ศรีและความน่านับถือเท่าเทียมกัน มาตราที่ 501 ของคู่มือคริสตจักรนาซารีน

ปี 2017-2021 กล่าวถึง “หลักศาสนศาสตร์ของสตรีในพันธกิจ” “คริสตจักรนาซารีนสนับสนุนสิทธิของสตรีที่จะใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงมอบให้ภายในคริสตจักรและยืนยันถึงสิทธิทางประวัติศาสตร์ของสตรีที่จะได้รับเลือกและได้รับการแต่งตั้งสู่ตำแหน่งผู้นำภายในคริสตจักรนาซารีนซึ่งรวมถึงตำแหน่งผู้ปกครองและมัคนายก” รากฐานทางด้านพระคัมภีร์รวมทั้งข้อสนับสนุนทางด้านศาสนศาสตร์วางอยู่เบื้องหลังแถลงการณ์นี้ พระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่มีตัวอย่างมากมายเกี่ยวกับการเป็นผู้นำของผู้หญิง พระคริสต์เสด็จมาเปลี่ยนความไม่เท่าเทียมทางสังคมระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงซึ่งเกิดขึ้นจากการล้มลงในความบาปเปาโล ยืนยันว่าในพระคริสต์ “ไม่เป็นชายหรือหญิง” (กาลาเทีย 3:28) ทุกคนยืนอยู่บนฐานที่เท่าเทียมกันต่อหน้ากางเขนของพระคริสต์ ทุกคนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน “ในพระคริสต์” เกี่ยวกับข้อความอื่นๆ ของเปาโล ที่ดูเหมือนจะจำกัดบทบาทของผู้หญิงในคริสตจักร คริสตจักรนาซารีนเข้าใจว่าข้อความเหล่านี้เชื่อมโยงกับสถานการณ์พิเศษ ในสถานที่โดยเฉพาะ ในช่วงเวลาที่เจาะจง และเข้าใจว่าถ้อยคำเหล่านั้นไม่เชื่อมโยงกับคริสตจักรในทุกที่ทุกแห่งและทุกเวลา⁹⁷

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. อะไรคือสิ่งที่คุณเห็นว่าเป็น “ด้านบวก” และ “ด้านลบ” ของความเข้าใจ ทั้งของเรโนลด์และของเบรซี ในเรื่องพันธกิจและรูปแบบการจัดองค์กรที่ ทั้งสองคนสร้างขึ้น
2. ความบริสุทธิ์ปรากฏออกมาในแนวทางเดียวกันในทุกวัฒนธรรมหรือไม่ ความบริสุทธิ์ปรากฏออกมาในลักษณะใดในบริบทของคุณ เราสามารถ “วางโครงสร้าง” เชิงองค์กรให้กับความบริสุทธิ์ได้หรือไม่
3. พันธกิจทั่วโลกของนาซารีนส่งผลกระทบต่อประเทศของคุณ องค์กรการบริหาร ของคุณ คริสตจักรท้องถิ่นของคุณ และชีวิตส่วนตัวของคุณอย่างไร อะไร คืออิทธิพลของผู้นำที่เป็นชาวพื้นเมือง
4. ความเมตตา คือจุดหมายปลายทางในตัวเองหรือเป็นช่องทางไปสู่การ ประกาศพระกิตติคุณ คริสตจักรท้องถิ่นของคุณมองพันธกิจเมตตาและการ ทำพันธกิจ/การประกาศอย่างไร เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือว่าแยกกัน
5. มีอะไรที่ทำให้คุณแปลกใจหรือไม่เกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงในคริสตจักร นาซารีน
6. จุดยืนของเราในเรื่องการมีผู้หญิงในตำแหน่งผู้นำทำให้เราแตกต่างจากคณะ อื่นอย่างไร เหตุใดสิ่งนี้จึงเป็นส่วนสำคัญของอัตลักษณ์ของเราและอัตลักษณ์ ทางด้านศาสนศาสตร์ของเรา

บทที่ 5

การศึกษาในคริสตจักรนาซาริน

ในการออกไปหาโลกที่หลงหายนั้น จุดประสงค์เบื้องต้นของสถาบันการศึกษา นาซารินของเราเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ ซึ่งได้แก่ ความรอดของคนบาป และการทรงชำระให้บริสุทธิ์ของผู้เชื่อ ช่องทางที่จะทำให้เป้าหมายนี้สำเร็จลุล่วงก็โดยการจัดตั้ง “คริสเตียนออกเป็นคริสตจักรและอบรมเขาให้สามารถที่จะก่อตั้งคริสตจักรของคนพื้นเมือง”⁹⁸ และสถาบันการศึกษาคือช่องทางเบื้องต้นของการอบรมศิษยาภิบาลเพื่อช่วยเขาให้เป็นคริสตจักรพื้นเมืองที่สามารถสนับสนุนตนเองได้อย่างแท้จริง เพื่อให้เกิดผลเช่นนั้น รากของคริสตจักรต้องหยั่งลงลึก คริสตจักรนาซารินสร้างหลักสูตรพันธกิจการศึกษาของตนบนสมมุติฐานที่ว่าศิษยาภิบาลต้องมีความรู้อย่างกว้างขวางเพื่อให้เข้าใจและสื่อสารกับบริบทของตนและกับคนในยุคปัจจุบัน ทันทิที่นาซารินเข้าไปทำงานในประเทศใหม่เขาได้ก่อตั้งโรงเรียนเพื่อให้การศึกษาทั้งกับศิษยาภิบาลและคนงานที่เป็นคริสเตียน

ยี่สิบปีที่แล้วประธานองค์การบริหารสากลได้จัดทำเอกสารอย่างชัดเจนที่ชี้ให้เห็นว่า “ค่านิยมหลัก” ของคริสตจักรในฐานะที่เป็นคริสเตียน คริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ และคริสตจักรที่เน้นทำพันธกิจ ในเอกสารระบุว่า “เราอุทิศตนให้กับคริสเตียนศึกษา... เราอุทิศตนให้กับการแสวงหาความรู้ การพัฒนาคุณลักษณะแบบคริสเตียน และการเตรียมผู้นำเพื่อทำให้การทรงเรียกของพระเจ้าในเรื่องการรับใช้ในคริสตจักรและในโลกสำเร็จลุล่วง”⁹⁹

การศึกษาเพื่อคนทั้งโลก

เริ่มต้นในปี 1899 โดยมี เอ.เอ็ม. ฮิลส์ เป็นอธิการบดีคนแรก มหาวิทยาลัยเท็กซัส โฮลิเนส (ผู้เบิกทางให้กับมหาวิทยาลัยนาซารีนภาคใต้ ในเมืองเบธานี รัฐโอคลาโฮมา) เป็นสัญลักษณ์ของการศึกษาของนาซารีนในยุคแรก ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่ผู้นำจำนวนมากเข้ารับการศึกษามาก่อน เช่น ผู้นำอย่างฮิลส์ ซึ่งมีการศึกษาดี แต่ในเวลาเดียวกันก็เป็นนักเทศน์แห่งความบริสุทธิ์ ในขณะที่หาทุนเพื่อสถาบันการศึกษาคนเหล่านั้นได้รับใช้ด้วยหัวใจของศิษยาภิบาล เมื่อสัมผัสถึงการทรงเรียกของตนอาจารย์ผู้สอนมีความภักดีต่อคริสตจักรอย่างมากจนเขาพร้อมที่จะรับเงินเดือนต่ำ งานสอนที่หนัก และทำภารกิจด้านบริหารจัดการโดยไม่รับค่าตอบแทนใดๆ เมื่อมีการตีพิมพ์ของคณาจารย์ สิ่งนั้นมักเป็นไปเพื่อคริสตจักร ไม่ใช่เพื่อสมาคมทางวิชาการ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยเท็กซัส โฮลิเนส วิทยาลัยพระคริสตธรรมแปซิฟิก ภายใต้ פיเนอัส เบริซี และสถาบันการศึกษาของนาซารีนแห่งอื่นๆ ให้การต้อนรับผู้คนที่มาจากคณะอื่นด้วย

เบริซี มุ่งหวังในการก่อตั้งวิทยาลัยพระคริสตธรรมแปซิฟิก (ซึ่งกลายเป็นวิทยาลัยแพะดีนา และภายหลังเป็นมหาวิทยาลัยพอยท์โลมานาซารีน) ว่าสถาบันแห่งนี้จะดึงดูดความสนใจนักศึกษาจากคณะอื่น มหาวิทยาลัยนี้ประกาศในปี 1902 ว่าตนเป็นสถาบันการศึกษาที่ “ไม่ฝักใฝ่คณะนิกาย แต่เป็นสถาบันคริสเตียน” และ “ไม่มุ่งเน้นแนวคิดการแบ่งแยกคณะนิกาย แต่มุ่งเน้นวัฒนธรรมของพระคัมภีร์เพื่อชายและหญิงทุกคนที่ปรารถนาจะใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบของสถาบันแห่งนี้”¹⁰⁰ นาซารีนต้องการให้การศึกษาดังกล่าวเป็นที่ดึงดูดความสนใจและมีราคาไม่แพงเพื่อคนหนุ่มสาวจากทุกธรรมเนียมและจากทุกระดับชั้นทางเศรษฐกิจเข้ามาเรียน สถาบันนาซารีนไม่ได้เรียกร้องให้ทำตามหลักข้อเชื่อของตนเช่นกันในการเข้ามาเรียนในสถาบันการศึกษาหรือเพื่อให้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันของนาซารีน แต่คาดหวังว่าคนหนุ่มสาวเหล่านั้นจะก้าวออกจากประตูสถาบันของตนไม่เพียงแต่พร้อมกับปริญญาบัตรเท่านั้น แต่ก้าวออกไปด้วยหัวใจที่มอบถวายอย่างลึกซึ้งด้วย¹⁰¹

นักศึกษาได้ยินคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์ในช่วงนมัสการและในชั้นเรียน ยกตัวอย่าง ฮิลส์ อธิบายถึงจุดยืนของคาลวินในประเด็นต่างๆ อย่างครบถ้วน แต่

นักศึกษาทุกคนรู้ว่าอะไรคือจุดยืนของอาจารย์ที่สอนเขา ในบรรดาผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเท็กซัส โฮลิเนส มีรอย ที. วิลเลียมและเจ.บี. แซปแมน ซึ่งทั้งสองคนได้รับการสอนจากฮิลล์ ทั้งสองคนกลายเป็นผู้สืบทอดต่อจากฮิลล์ ในฐานะผู้บริหารมหาวิทยาลัย และในที่สุดทั้งสองคนขึ้นเป็นประธานองค์การบริหารสากล เช่นเดียวกับในสถาบันของนาซารีนทุกแห่ง หลักสูตรของมหาวิทยาลัยเท็กซัส โฮลิเนส ครอบคลุมกว้างมาก และไม่มี ความกลัวต่อปรัชญาหรือวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสอนดนตรีคลาสสิกและวรรณกรรม และกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาเรียนภาษาละติน กรีก ภาษามวยใหม่ และคณิตศาสตร์ควบคู่ไปกับพระคัมภีร์ เหมือนกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ อีกหลายแห่งในสหรัฐอเมริกา วิทยาลัยนาซารีนตะวันออก (ENC) ในเมืองควินซี รัฐแมสซาชูเซตส์ (ซึ่งเป็นวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดอันดับสองของคริสตจักร) เปิดสอนวิชาเอกในหลายสาขาวิชา จากคณิตศาสตร์ไปจนถึงดนตรี จากฟิสิกส์ไปจนถึงปรัชญา นักศึกษาทุกคนเรียนวิชาหลักในด้านศาสนา มานุษยวิทยา สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ผ่านทางคณะกรรมการที่กำหนดหลักสูตร “ปรัชญาการศึกษา” ซึ่งรับรองโดยที่ประชุมสมัชชาสากลประจำปี 1952 เบอร์ธา มุนโร (คณะบดีฝ่ายวิชาการที่ยาวนาน) ได้นำเอาปรัชญาศิลปศาสตร์เข้ามาไว้ในคริสตจักรนาซารีน คริสตจักรคาดหวังให้สถาบันการศึกษาจัดหา “พันธกิจที่เป็นของแท้และดั้งเดิมในเรื่องความเชื่อ ถูกต้องในเรื่องประสบการณ์คริสเตียน เชื่อถือได้ในเรื่องแบบอย่าง เฉลียวฉลาดในเรื่องคำปรึกษา และมีประสิทธิภาพในเรื่องการปฏิบัติ และจัดเตรียมฆราวาสที่มีไหวพริบและมีความคิดเฉียบคม ภาศิตต่อพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของคริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ อุกฤษิตตนและกระตือรือร้น พันธกิจและฆราวาสที่ปรับตัวในหน่วยงานโดยมีนิมิตเรื่องความต้องการของโลกและความอบอุ่นแห่งความรักที่มีต่อพระคริสต์ และแผ่นดินของพระองค์” ให้กับคณะ จุดประสงค์ก็เพื่อ “การหลอมรวมกันของคุณลักษณะที่บริสุทธิ์และการศึกษาที่ถูกต้อง”¹⁰²

พระวิญญูณทรงทำการในความคิดและจิตใจของนักศาสนศาสตร์โดยช่วยให้นักศาสนศาสตร์สามารถเสาะหาและเข้าใจความจริงด้วยช่องทางของการเปิดเผย ช่วยนักวิทยาศาสตร์ให้สามารถเสาะหาและเข้าใจความจริงด้วยช่องทางของเหตุผล หากเป็นที่ปรากฏว่าความรู้ขัดแย้งกับความเชื่อ นาซารีนสามารถแน่ใจ

ได้เลยว่าคุณจริงมีอยู่เพียงหนึ่งเดียว ถ้านักศึกษาที่มีความสงสัยในตอนท้ายของวิชาใดก็ตาม (ไม่ว่าจะเป็นพระคัมภีร์ สังคมวิทยา หรือชีววิทยา) นักศึกษาเหล่านั้นมีสิทธิ์ถามอาจารย์ผู้สอนว่าอาจารย์บูรณาการสิ่งที่ตนเพิ่งสอนเข้ากับความจริงของตนอย่างไร อาจารย์ผู้สอนกลุ่มเดียวกันเข้าร่วมกับนักศึกษาที่แทนคุณเข้าอธิษฐานหน้าธรรมาสันในระหว่างการประชุมฟื้นฟูหรือหลังจากคำเทศนาในช่วงนมัสการ¹⁰³

ผู้นำและมิชชันนารีรุ่นแรกเกือบทั้งหมดเข้าเรียนในสถาบันการศึกษา ลักษณะนี้และนำเอาความสำคัญของหลักสูตรที่ครอบคลุมแบบนี้ติดตัวเขาไปในการให้การศึกษากับผู้นำคนอื่นๆ มิชชันนารีเหล่านั้นรวมถึง ฮาร์มอน ชมเมลเซนบัค มิชชันนารีผู้บุกเบิกในประเทศสวาซีแลนด์ ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเท็กซัส โฮลิเนส และอ่านเกี่ยวกับ เดวิด ลิฟวิงสโตน (มิชชันนารีที่เดินทางไปแอฟริกา) เมื่อเรื่องราวนี้ทำให้เขาหยุดนิ่ง เขาคุกเข่าลงพร้อมกับอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระองค์ ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพระองค์ไปบอกคนเหล่านั้น... ภาระหนักที่มีต่อแอฟริกาไหลท่วมจิตใจของเขา ทำให้ดวงตาของเขาเอ่อนองไปด้วยน้ำตาแห่งความเมตตา และความคิดของเขาเริ่มคิดในแง่ของการที่จะเดินทางไปยังพื้นที่แห่งการรับใช้ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้”¹⁰⁴ ก่อนสำเร็จการศึกษาในฤดูใบไม้ผลิของปี 1907 ชมเมลเซนบัค ออกเดินทางไปยังแอฟริกา เลตัน เอส. เทรซีย์และเกอร์ทรูด เทรซีย์ เพิ่งสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเพนเทคอสเมื่อคนเหล่านั้นนั่งเรือไปยังอินเดียในปี 1904 ทั้งคากาวาในญี่ปุ่นและคริโคเรียนในปาเลสไตน์ ล้วนเป็นผู้ที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยแพสะดีนา ธาฮาบิยาห์ ในซีเรีย วิลเลียม เอเคล ในญี่ปุ่น เอเวอลีน วิทฮอฟ ในอินเดีย และมารีย์ สกอต ในจีนคือผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยโอลิเวท หลุยส์ โรบินสัน แชนแมนศึกษาที่วิทยาลัยนาซารีน ตะวันออกเฉียงเหนือ เช่นเดียวกับจอห์น พาที ซึ่งรับใช้ในประเทศจีนและประเทศฟิลิปปินส์ ในขณะที่ลาพักงานในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง พาที (ซึ่งเป็นผู้ประกาศที่มีชื่อเสียง) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากวิทยาลัยแพสะดีนา และคนอื่นๆ อีกมากมาย ผลลัพธ์ก็คือคริสตจักรทั่วโลกไม่กลัวการศึกษาหรือรู้สึกว่าการศึกษาเป็นสิ่งที่คุกคามความเชื่อ นาซารีนไม่ได้สร้างวิทยาลัยศิลปศาสตร์ในต่างประเทศเหมือนที่ทำไว้ในสหรัฐอเมริกา นาซารีนไม่ได้ก่อตั้งสถาบันฝึกอบรม

ระยะสั้นแบบเร่งรัดเช่นเดียวกัน แต่เป็นการสร้างหลักสูตรการศึกษาแบบเข้มงวด 3 ปีและ 4 ปีแทนซึ่งบ่อยครั้งอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย แม้นาซารีนต้องการผู้รับใช้ที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ แต่เขาก็คาดหวังว่าผู้รับใช้เหล่านั้นได้ศึกษาพระคำของพระเจ้า หลักสูตรของวิทยาลัยพระคริสตธรรมประกอบด้วย วรรณกรรม ปรัชญา สังคมวิทยา จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์รวมทั้งพระคัมภีร์ ประวัติศาสตร์คริสตจักร ศาสนศาสตร์ และพันธกิจการอภิบาลซึ่งมีความจำเป็นสำหรับการสถาปนาในคริสตจักรนาซารีน¹⁰⁵ ด้วยการมีมัทธิว 28:18-20 เป็น “พระมหาบัญชา” ของคริสตจักรนาซารีนรื้อร่นที่จะออกไปประกาศกับโลกให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ ทุ้งนาเหลืองอร่ามแล้วและเวลาก็มีน้อย หลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง ความตึงเครียดช่วงสงครามเย็นทำให้เกิดความคาดหวังเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาในไม่ช้าของพระคริสต์ ถึงกระนั้นการยึดครองประเทศจีน คิวบา และโมซัมบิก ของคอมมิวนิสต์ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเตรียมผู้นำท้องถิ่นเช่นกัน เอสเซลสไตน์ เน้นว่าในแอฟริกา ถ้าเงินและความพยายามทั้งหมดของคริสตจักรถูกนำไปทุ่มเทให้กับการประกาศสิ่งนั้นจะทำให้เกิดความเชื่อและการถวายตัวอย่างตื่นขึ้น¹⁰⁶ เช่นเดียวกัน วิลเลียมสัน เตือนว่า “ผู้คนที่ทุ่มเทให้กับการประกาศและละเลยการจัดทำหลักสูตรการศึกษาค้นพบว่าการบรรลุผลที่ถาวรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้”¹⁰⁷ ในญี่ปุ่น วินคูป เชื่อว่าด้วยการศึกษาเท่านั้นที่จะทำให้คนญี่ปุ่นสามารถพูดถึงประเด็นที่ซับซ้อนของวัฒนธรรมของเขา เธอตั้งข้อสังเกตไว้ในปี 1963 ว่าเพื่อให้เอาชนะลัทธิชินโต “กล่อมเนื้อและกระดูกด้านการศึกษา” ต้องการสนับสนุน “การเป็นแขนขาของการประกาศ” ของคริสตจักร¹⁰⁸

สถาบันการศึกษานาซารีนเตรียมทั้งศิษยาภิบาลและฆราวาส เพื่อประกาศกับผู้คนระดับสูงสุดของสังคมด้วยความมั่นใจ วิทยาลัยพระคริสตธรรมของเราสองสามแห่งพยายามจัดหาปริญญาตรีบัณฑิตด้านศาสนศาสตร์แขนงต่าง ๆ เพื่อให้เป็นแนวทางของการอบรมนักการศึกษาด้านศาสนศาสตร์รุ่นต่อไป วิทยาลัยพระคริสตธรรมนาซารีนในเมืองแมนเชสเตอร์ประเทศอังกฤษ ประสบความสำเร็จในการเชื่อมต่อกับมหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์และวิทยาลัยพระคริสตธรรมนาซารีนในเมืองบรีสเบนประเทศออสเตรเลีย โดยผ่านความสัมพันธ์ของวิทยาลัยกับสมาคมคริสตจักรทั่วไปแห่งวิทยาลัยพระคริสตธรรมซิดนีย์

แต่พันธกิจที่แท้จริงของคริสตจักรไม่ใช่กับคนชั้นสูงสุดในสังคม แต่ยังคงอยู่ในกลุ่มคนที่ต่ำต้อยที่สุดของสังคม ไม่ว่านักวิชาการของคริสตจักรจะมีความสามารถมากเพียงใดก็ตาม แต่คำสอนแห่งความบริสุทธิ์คือสิ่งที่กระตุ้นให้ชาวยิวออกไปหากลุ่มคนที่ถูกมองข้ามของโลก ผู้คนที่ขัดสนที่สุดในหมู่คนยากจนที่พระเยซูคริสต์ถึงซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ดูเหมือนไร้ความสำคัญ “จงระวังให้ดี อย่าดูหมิ่นผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่ง” (มัทธิว 18) มรดกของเวสเลียน ให้สัตยาตญาณของการกลับไปสู่จุดเริ่มต้นแก่นาชาเรียนที่มีต่อผู้คนโดยโอกาสในสังคม สิ่งนี้สื่อถึงลักษณะพื้นฐานของการรับใช้ตามแบบพระคริสต์และความรักที่สมบูรณ์ ความรู้เรื่องความเชื่อและหลักคำสอนของคริสเตียนผสมเข้ากับจิตใจที่ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ก่อให้เกิดความบริสุทธิ์ของความรักที่กระตุ้นให้แสดงออกในหมู่คนที่ขัดสนที่สุดของคนยากจน การศึกษาสอดคล้องกับพันธกิจในวงกว้างของการเทศนาความบริสุทธิ์กับคนยากจนอย่างไร ในเคนยา มหาวิทยาลัยแอฟริกานาชาเรียน เตรียมนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในด้านวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์รวมทั้งนักศึกษาระดับปริญญาโทในด้านการประยุกต์ความบริสุทธิ์ให้เข้ากับบริบทของแอฟริกา มหาวิทยาลัยแอฟริกานาชาเรียนตอนใต้ในสวาซีแลนด์เป็นผลจากการควมร่วมมือกันของโรงเรียนพยาบาลกับวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพระคริสตธรรมนาชาเรียนสร้างผลกระทบอย่างยิ่งใหญ่ต่อระบบการศึกษาและการแพทย์ของสวาซีแลนด์ มาเป็นเวลามากกว่า 100 ปี คริสตจักรมีผลกระทบที่เทียบเคียงกันได้บนพื้นที่ราบสูงของปาวัวนิวกินี ผ่านวิทยาลัยพยาบาลและโครงการดูแลสุขภาพของคริสตจักร ในเกาหลี มหาวิทยาลัยนาชาเรียนพัฒนาขึ้นมาจากวิทยาลัยพระคริสตธรรมและภายใต้อธิการบดีวิลเลียม แพทซ์ และซุง-อัน อิม มีการเน้นหนักทางการศึกษาด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับผู้พิการ ซึ่งเป็นด้านที่สอดคล้องกับความสนใจของนาชาเรียนที่มีต่อผู้คนที่ถูกละเลยและหลบเลี่ยงในสังคม วิทยาลัยพระคริสตธรรมในทรินิแดด เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทด้านงานสังคมสงเคราะห์และการให้คำปรึกษารวมทั้งศาสนศาสตร์ วิทยาลัยนาชาเรียนสองแห่งในฟิลิปปินส์เปิดสอนระดับปริญญาในด้านการศึกษาซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษาสอนในโรงเรียนรัฐบาล ในประเทศเดียวกันนี้สถาบันศาสนศาสตร์เอเชียแปซิฟิกนาชาเรียนเริ่มกลายเป็นที่รู้จักดีสำหรับหลักสูตรพัฒนาการเด็กแบบองค์รวมของสถาบัน มหาวิทยาลัยเทรเวคานาชาเรียน ในเมืองแนชวิลล์ รัฐเทนเนสซี

(ครั้งหนึ่งเคยเป็นสถาบันการศึกษาที่แบ่งแยกสีผิว) แต่บัดนี้มีศูนย์กลางสำหรับความยุติธรรมทางสังคม บ่อยครั้งผู้คนที่อยู่นอกคริสตจักรนาซารีนจะรู้จักคณะผ่านทางสถาบันการศึกษาของคณะและหลักสูตรต่างๆ ของสถาบันเท่านั้น ไม่ใช่ผ่านทางคำสอนหรือหลักคำสอนของคริสตจักร

บทสรุป

ในโรม 10:2 อัครทูตเปาโลวิพากษ์วิจารณ์ชาวยิวจากการที่เขามีความร้อนรนแต่ปราศจากความรู้ ครั้งหนึ่งตัวเปาโลเองก็เป็นคนยิวแบบนั้น เปาโลกำลังคิดถึงสุภาษิต 19:2 ที่ว่า “คนที่ไม่มีความรู้ก็ไม่ดี และบุคคลที่เร่งทำหน้าที่มักพลาดผิด” นาซารีนยอมรับความรู้สึกเหล่านี้และรอบคอบ (แทนที่จะรีบเร่ง) ในเรื่องการศึกษาของผู้รับใช้ แม่นาซารีนต้องการผู้รับใช้ที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ แต่เขาก็คาดหวังว่าผู้รับใช้เหล่านั้นได้ศึกษาพระคำของพระเจ้าและคาดว่าเขาเข้าใจหลักศาสนศาสตร์ ประวัติศาสตร์คริสตจักร คริสเตียนศึกษา และศิลปศาสตร์ประยุกต์ของพันธกิจ เมื่อมองกลับไปทีละเล็กละน้อย เราเห็นว่าไม่มีความขัดแย้งกันระหว่างความศรัทธาอย่างลึกซึ้งของคริสเตียนกับความสำเร็จทางวิชาการขั้นสูงสุด แม้สำเร็จการศึกษาจากอ็อกซฟอร์ด แต่ท่านไม่เคยเรียกร้องปริญญาจากนักเทศน์ของท่าน แต่ท่านต้องการให้คนเหล่านั้นอ่านเรื่องความเชื่อคริสตชนอย่างลึกซึ้งและเรียนภาษาฮีบรูและภาษากรีก และภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง ในปี 1748 เมื่อจอห์น เวสเลย์ เริ่มต้นโรงเรียนคิงส์วูดสำหรับลูกๆ ของนักเทศน์ของท่านซึ่งเดินทางไปตามที่ต่างๆ ชาลส์ เวสเลย์ (น้องชายของท่าน) เขียนบทเพลงข้อนี้:

ความผิดพลาดและความโง่เขลาหมดไป รวมทั้งความมืดบอดแห่งจิตใจและความคิดของเขา โปรดประทานสติปัญญาจากเบื้องบนแก่เขาซึ่งไร้มลทิน สงบสุข และดีงาม ในความรู้ความคิดของเขาถูกสร้างใหม่บริสุทธิ์ และสะสมความคิดที่แท้จริงของพระเจ้า... ขอผูกพันสิ่งคู่กันที่มักถูกทำให้แตกแยก ซึ่งได้แก่ความรู้และความศรัทธา การเรียนรู้และความบริสุทธิ์ ผสมกันและความจริงและความรัก ขอให้ทุกคนเห็นในสิ่งเหล่านี้ว่าเรตายและมีชีวิตอยู่ก็ขึ้นอยู่กับพระองค์ กับพระองค์แต่ผู้เดียว

การผูกพัน “สิ่งคู่กันที่มักถูกทำให้แตกแยก ซึ่งได้แก่ความรู้และความศรัทธา” เป็นเป้าหมายอย่างต่อเนื่องของการศึกษาในธรรมเนียมนาซารีน

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. การศึกษามีบทบาทที่เป็นประโยชน์ต่อค่านิยมหลักของการเป็นคริสเตียน กลุ่มความบริสุทธิ์ และการทำพันธกิจของเราอย่างไร
1. อะไรคือจุดประสงค์ของสถาบันการศึกษานาซารีน สถาบันการศึกษานาซารีนมีอิทธิพลต่อคุณและ/หรือคริสตจักรท้องถิ่นของคุณอย่างไร
1. เหตุใดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะมีผู้ใช้ที่มีการศึกษาดีซึ่งอุทิศตนให้กับการเป็นนักเรียนตลอดชีวิต
1. เหตุใดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะมีฆราวาสที่มีการศึกษาดีซึ่งมีโลกทัศน์ของคริสเตียนและมีพันธกรรมของนาซารีน

บทที่ 6

ความสัมพันธ์สนิทกับพระคริสต์

ในที่ประชุมสมัชชาสากลปี 1960 ประธานองค์การบริหารสากล ฮิวซ์ ซี. เบนเนอร์ กล่าวคำเทศนาในหัวข้อ “แบบแผนของความอยู่รอด” จากวิวรณ์ 3:14-22 เบนเนอร์ เตือนผู้คนที่เป็นนาซารีนซึ่งประชุมร่วมกันในคืนเดือนมิถุนายนที่ร้อนอบอ้าวนั้นว่าเขาต้องไม่เป็นเหมือนคริสตจักรเมืองเลาตีเซีย คริสตจักรนาซารีนฉลองครบรอบ 50 ปีของคริสตจักรเมื่อสองปีที่แล้ว โลกตกอยู่ในช่วงสงครามเย็นระหว่างสหภาพโซเวียตกับสหรัฐอเมริกา เบนเนอร์เรียกร้องให้คริสตจักรนาซารีนพิจารณาว่าเขาควรทำสิ่งใดเพื่อให้อยู่รอดในฐานะคริสตจักรที่มีลักษณะเฉพาะที่พระเจ้าทรงเรียกให้เป็น สิ่งนี้ไม่ได้เป็นเพียงข้อพิพาทของยอห์นกับคริสตจักรเมืองเลาตีเซีย แต่เป็นข้อพิพาทของพระเจ้ากับคริสตจักรนาซารีนที่กระตุ้นให้เบนเนอร์เทศนาในเรื่องนี้¹⁰⁹

ข้อพิพาทของพระเจ้า

เบนเนอร์อธิบายข้อพิพาทของพระเจ้า ซึ่งเป็นข้อพิพาทระหว่างพระเจ้ากับคริสตจักรของพระองค์ เลาตีเซียเป็นเมืองที่ร่ำรวยที่สุดในบรรดาเมืองทั้งเจ็ดที่ยอห์นกล่าวถึง เลาตีเซีย เป็นศูนย์กลางการค้าและการธนาคารและประกอบด้วยชาวยิวที่เป็นคริสเตียนจำนวนมาก แต่กระนั้นคริสตจักรเมืองเลาตีเซียก็ขาดการอุทิศตนอย่างเต็มที่ให้กับพระเจ้าและงานของพระองค์ แต่แนวคิดรูปแบบนิยมได้

เข้ามาอยู่ในคริสตจักรแทน (ซึ่งไม่ต่างกับแนวคิดรูปแบบนิยมที่เข้ามาในคริสตจักรอังกฤษในช่วงเวลาของเวสเลย์ และเข้ามาในคริสตจักรเมธอดิสต์ในอเมริกาในยุคของเบรซี) คริสตจักรมีหน้าที่ประจำโดยปราศจากชีวิต คริสตจักรไม่ร้อนหรือเย็น คริสตจักรขาดความใส่ใจโดยถูกครอบงำด้วยศาสนาที่ปราศจากอารมณ์โดยไม่มีหัวใจและไม่มีความรู้สึก ครั้งหนึ่งสมาชิกของคริสตจักรเคยเต็มด้วยความร้อนรน ครั้งหนึ่งคริสตจักรเคยมีชีวิตในคำพยานของเขา ครั้งหนึ่งคริสตจักรเคยมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ตอนนี้อย่างที่เหล่านั้นหมดไปแล้ว แต่เหตุใดเบนเนอร์จึงเทศนาเรื่องนี้กับฝูงชนนาซารีนที่สัตย์ซื่อซึ่งรวมตัวกันในปี 1960 บรรดาผู้ก่อตั้งคริสตจักรได้จากไปแล้ว ความร้อนรนของคนเหล่านั้นจากไปด้วยหรือเปล่า คริสตจักรนาซารีนเป็นแต่อ่อนๆ หรือเปล่า คริสตจักรนาซารีนมีแค่หน้าที่ประจำซึ่งปราศจากชีวิตหรือเปล่า คริสตจักรนาซารีนสูญเสียความปรารถนาอันแรงกล้าของตนไปหรือเปล่า ผู้คนที่เข้าร่วมการประชุม บรรดาศิษยาภิบาลของคริสตจักรใหญ่และเล็ก ประธานองค์กรบริการ ผู้อำนวยการและครูวัย ผู้นำสมาคมคนหนุ่มสาว ประธานสมาคมมิชชันนารี คณะกรรมการคริสตจักรท้องถิ่น สามารถจดจำความขัดสนของคริสตจักรในช่วงทศวรรษที่ 1930s และความมืดมนในต้นทศวรรษที่ 1940s ในช่วงเวลาเหล่านั้นนาซารีนดำเนินชีวิตอยู่อย่างขาดแคลน คนเหล่านั้นเสียสละอย่างมากด้วยการอธิษฐาน และการอดอาหารและการถวายเป็นเงินความสามารถเพื่อให้สถาบันการศึกษาต่างๆ เปิดทำการได้ พวกผู้หญิงวางเครื่องเพชรพลอยของตนบนแท่นคุกเข่าหน้าธรรมาสน์เพื่อนำไปขายเอาเงินมาถวายให้กับมิชชันนารีที่ทำงานอยู่ในพื้นที่พันธกิจ จากนั้นนับจากปลายทศวรรษที่ 1940s ความมั่งคั่งเข้ามา สถาบันการศึกษาต่างๆ (ที่เขาต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้สามารถเปิดทำการ) ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาซึ่งกลายเป็นฆราวาสที่ถวายสิบลดอย่างสัตย์ซื่อ คนเหล่านั้นไม่จำเป็นต้องเสียสละมากเหมือนแต่ก่อนเพื่อทำให้สถาบันการศึกษาเปิดทำการและเพื่อขยายพันธกิจออกไป ในเวลาเดียวกันนาซารีนเข้าร่วมกับกระแสหลักของวัฒนธรรมเขาไม่ใช่คริสตจักรที่มีลักษณะเฉพาะเหมือนแต่ก่อน เขากลายเป็นที่เคารพนับถือ แต่ในแง่วิญญาณจิต เบนเนอร์ ถามว่าคริสตจักรยัง “ตาบอด ขัดสน และเปลือยกาย” อยู่มิใช่หรือ คริสตจักรในเมืองเลาดีเซีย สูญเสียความเป็นจริงฝ่ายวิญญาณของตนไป และกลายเป็นศาสนาที่ไม่มีการสัมผัสของพระเจ้าโดยทำ

ทุกอย่างตามหน้าที่แบบเสียมิได้ คริสตจักรได้สูญเสียความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้าไป ใช่ คริสตจักรถูกต้องในแง่หลักคำสอนและมีการจัดระบบเป็นอย่างดี ใช่ กลไกของคริสตจักรหมุนตัวไป แต่มีความรักความชื่นชมยินดีฝ่ายวิญญาณความร่าเริงแจ่มใสอยู่หรือเปล่า คริสตจักรมีการประชุมนมัสการ มีชั้นเรียนรวีฯ มีการประชุมของสมาคมคนหนุ่มสาว มีการประชุมของมิชชันนารี และมีการประชุมของคณะกรรมการ เขามีการสวดคึกฉรรม อธิษฐาน ร้องเพลง สรรเสริญ และนมัสการ คริสตจักรทำหน้าที่ต่อไปแม้จะมีหรือไม่มีพระวิญญาณของพระเจ้า เบนเนอร์ เป็นห่วงสุขภาพของคริสตจักรนาซารีนในปี 1960 พระคริสต์อยู่ท่ามกลางคริสตจักรหรือเปล่า ถ้าไม่อยู่มีใครสังเกตเห็นหรือไม่ อะไรคือคำตอบของการเป็นแต่อย่างนี้ ความหวังเดียวคือการอุทิศตนครั้งใหม่ให้กับพระเยซูคริสต์และเป็น “ทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์” เหมือนดังที่ยอห์นกล่าวไว้ คริสตจักรพร้อมที่จะรับการหล่อหลอมด้วยไฟเพื่อให้บริสุทธิ์หรือไม่

ความสัมพันธ์สนิทของพระเจ้า

เบนเนอร์ ต้องการความสัมพันธ์สนิทของพระเจ้าสำหรับคริสตจักร ท่านกล่าวว่าพระคริสต์กำลังเคาะอยู่ที่ประตูของคริสตจักร ผู้คนที่เป็นนาซารีนคิดว่าข้อนี้และภาพนี้เป็นภาพของพระคริสต์กำลังเคาะอยู่ที่ประตูใจของคนที่ไม่เชื่อ แต่เบนเนอร์ กล่าวว่าจริง ๆ แล้วข้อความนี้ถูกให้กับคริสตจักร พระคริสต์จะไม่บุกเข้ามาในคริสตจักรที่ใส่กลอนประตูอยู่ด้านในพระองค์จะเข้ามาถ้าได้รับเชิญ พระคริสต์ทรงกำลังเคาะอยู่ที่ประตูของคริสตจักรนาซารีนหรือไม่ มีใครได้ยินเสียงเคาะของพระองค์หรือเปล่า เบนเนอร์ กล่าวว่าถ้าพระเยซูเข้ามาในคริสตจักรของพระองค์ พระองค์จะขจัดสิ่งกีดขวางต่างๆ เหมือนกับที่พระองค์ทรงขับไล่คนแลกเงินออกไปจากพระวิหาร ซึ่งเขาทำให้คริสตจักรกลายเป็นธุรกิจ พระเยซูสามารถขจัดสิ่งกีดขวางทุกอย่างที่จำกัดหรือบดบังพระเจ้าทิ้งไป สิ่งกีดขวางเหล่านั้นคือ “ความเพิกเฉยฝ่ายเนื้อหนัง” และ “การไม่เชื่อฟังฝ่ายเนื้อหนัง” ซึ่งกำลังดับพระวิญญาณ

การใช้คำว่า “เนื้อหนัง” กับบรรดาผู้นำคริสตจักรที่ดีซึ่งอยู่ร่วมกันในการประชุมสมัชชาสากลปี 1960 คงเป็นสิ่งที่ทำให้คนเหล่านั้นตกใจมากที่สุดที่เดียว คนเหล่านี้เป็นผู้ที่อุทิศตน หลายคนได้รับสิทธิพิเศษจากการถูกเลือกให้เข้าร่วม

ประชุมสมัชชาสากล คนเหล่านั้นทุ่มเทเวลาและความพยายามอย่างมากที่จะเข้าร่วมคนเหล่านั้นเป็นนาซารีนที่ยอดเยี่ยมในบรรดานาซารีนที่ดีที่สุด คนเหล่านั้นไม่ใช่ “คนบาป” ที่จริงเขาสามารถยืนขึ้นและเป็นพยานถึงช่วงเวลาและสถานที่ที่พระคริสต์ทรงชำระเขาให้บริสุทธิ์ กระนั้น เบนเนอร์ ก็เรียกคริสตจักรที่ท่านกำลังพูดถึงว่า “เนื้อหนัง” อยู่ฝ่ายเนื้อหนังกระนั้นหรือไม่ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์กระนั้นหรือ คนเหล่านั้นสามารถถึงการที่ท่านมีประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณในบางช่วงเวลาและในบางสถานที่ซึ่งชำระเนื้อหนังของเขาให้สะอาดหรือไม่ คำถามที่แท้จริงอยู่ที่ว่า เขาเคยอยู่ในช่วงเวลานั้นและจากนั้นดำเนินชีวิตอยู่ในการเชื่อฟัง และการสามัคคีกับพระคริสต์หรือไม่ ครั้งหนึ่งเขาเคยอ่อนไหวต่อการทรงนำของพระคริสต์ ครั้งหนึ่งเขาเคยรู้สึกไวต่อการทำให้เห็นบาปของพระวิญญาณของพระคริสต์ ครั้งหนึ่งเขาเคยอ่อนรน เขาได้ห่างเหินไปจากพระคริสต์หรือไม่ เขาจะได้รับการกระตุ้นไปสู่การกลับใจใหม่ได้ก็ต่อเมื่อเขาถ่อมใจมากพอที่จะยอมรับรู้ถึงการอยู่ฝ่ายเนื้อหนังของตนแล้วเท่านั้น ถ้าเขาคิดอยู่ตลอดเวลาว่าเขาเป็นคนบริสุทธิ์หรือรู้สึกราวกับว่าเขาต้องแสดงให้คนอื่นเห็นว่าเขาบริสุทธิ์ เขาคงไม่มีวันมาถึงการกลับใจใหม่ คำเทศนาของเบนเนอร์ สื่อถึงความหวังโยที่ว่าในการเปลี่ยนผ่านจากการเคลื่อนไหวไปสู่คริสตจักรที่มีการจัดระบบเป็นอย่างดี บางสิ่งบางอย่างอาจสูญหายไป แต่พระคริสต์ทรงยังคงเคาะอยู่ที่ประตูของคริสตจักรของพระองค์ ท่านปรารถนาที่จะแบ่งปันความสัมพันธ์สนิทของพระเจ้าของท่าน ท่านเชิญชวนเพื่อนของท่านมาร่วมแบ่งปันกับการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้าของท่าน เมื่อพระเยซูเสด็จมาพระองค์ทรงหลอมละลายสิ่งกีดขวางต่างๆ ระหว่างเรากับพระเจ้า พระองค์ทรงรักษาโรค พระองค์ทรงชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อพระเยซูเสด็จมาพระองค์ทรงเปลี่ยนความเมินเฉยฝ่ายเนื้อหนังให้เป็นความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะปรนนิบัติพระองค์ เมื่อพระเยซูเสด็จมาพระองค์ทรงนำพระสัญญาของการมีชัยชนะเหนือโลกมาให้เรา พระองค์ทรงนำพระสัญญาของการมีชัยชนะเหนือตัวเราเองมาให้เรา เมื่อพระเยซูเสด็จมาพระองค์ทรงนำเอาทรัพย์ากรของพระเจ้ามาให้เรา พระองค์ทรงนำฤทธิ์อำนาจของพระองค์เข้ามาในหมู่ประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงนำประสิทธิภาพของการประกาศมาให้เรา พระองค์ทรงนำความคิดสร้างสรรค์มาให้เรา พระองค์ทรงนำความเมตตามาให้เรา พระองค์ทรงนำพระวิญญาณของพระองค์มาให้เรา

บทสรุป

พระคริสต์องค์เดียวกันที่เคยดำเนินไปกับเคลโอปัส และเพื่อนของเขาบนเส้นทางไปเอมมาอูสในวันนั้นทรงดำเนินและตรัสกับคริสตจักรนาซารีนมาโดยตลอด พระองค์ทรงสำแดงให้เราเห็นเกี่ยวกับตัวเราเอง รวมทั้งเกี่ยวกับพระองค์ ในช่วงการปรากฏพระองค์ของพระเยซูหลังการคืนพระชนม์ พระคัมภีร์บันทึกไว้หลายครั้งว่า พระองค์ทรงรับประทานอาหารกับสาวกของพระองค์ พระองค์ทรงรับประทานอาหารกับเขาเมื่อพระองค์ทรงบอกให้เขารอคอยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงสัญญาไว้ในกรุงเยรูซาเล็ม ยิ่งกว่านั้นตลอดเวลาสามปีนับตั้งแต่พระองค์ทรงเรียกสาวกของพระองค์ พระองค์ทรงหักขนมปังกับเขาเกือบทุกวัน ดังนั้นเมื่อพระองค์ทรงหักขนมปังกับเคลโอปัสและเพื่อนของเขาบนเส้นทางไปเอมมาอูส เขาจึงจำได้ว่านั่นเป็นพระองค์ เขาเห็นรอยตะปูบนพระหัตถ์ของพระองค์เมื่อพระองค์ทรงหักขนมปัง

ในทำนองเดียวกัน พระองค์ทรงอยู่ที่นี้ ไม่เพียงแต่ทรงเดินและตรัสกับเรา และเปิดเผยการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์กับเราเท่านั้น แต่พระองค์ทรงหักขนมปังด้วยเช่นกัน เหมือนที่พระองค์ทรงทำกับสหายทั้งสองคนนั้นเราถามว่าพระคริสต์ตรัสกับเราอย่างไร ตอนนี้พระองค์ตรัสกับเราอย่างไร คริสตจักรนาซารีนกำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ในเครือข่ายทั่วโลกของพลังทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เรายังคงอยู่ในขั้นตอนของการเป็นผู้คนที่พระเจ้าทรงตั้งพระทัยให้เราเป็น เรายังไปไม่ถึงเราเป็นผู้คนที่ยังคงเดินอยู่กับพระคริสต์เหมือนที่พระองค์ทรงกระทำเมื่อพระองค์ตรัสกับสาวกสองคนบนเส้นทางไปเอมมาอูส พระเยซูทรงกำลังดำเนินและตรัสกับคริสตจักรนาซารีนอยู่ พระองค์ทรงเปิดพระคัมภีร์ที่พูดเกี่ยวกับแผ่นดินของพระองค์ให้เราเห็นและทรงชี้หน้าเราไปสู่พระองค์ ขอให้เราพร้อมฟังพระสุระเสียงของพระองค์เพื่อเปิดประตูใจของเราและอัญเชิญพระองค์เข้าไปและเข้าสู่ความสัมพันธ์สนิทของพระเจ้ากับพระองค์ทุกวันร่วมกัน ในฐานะคริสตจักรของพระองค์

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. คุณอยู่ในขั้นตอนของการค้นพบในทางใดบ้าง คริสตจักรท้องถิ่นของคุณอยู่ในขั้นตอนของการค้นพบในทางใดบ้าง
2. การรู้จักประวัติศาสตร์ของคริสตจักรนาซารีนในวงกว้างมากขึ้นช่วยให้คุณให้ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นในอนาคตอย่างไร คุณรู้จักอะไรบางอย่างเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของคริสตจักรท้องถิ่นของคุณและในทางปฏิบัติสิ่งนี้สามารถสอนอะไรกับคุณบ้าง

ข้อเสนอแนะสำหรับการอ่านเพิ่มเติม

ผู้อ่านระดับพื้นฐาน

- Bangs, Carl. *Phineas F. Bresee: His Life in Methodism, the Holiness Movement, and the Church of the Nazarene*. Kansas City: Beacon Hill, 1995.
- Cunningham, Floyd T. *Holiness Abroad: Nazarene Missions in Asia*. Lanham, MD: Scarecrow, 2003.
- Ingersol, Stan. *Nazarene Roots: Pastors, Prophets, Revivalists & Reformers*. Kansas City: Beacon Hill, 2009.
- Laird, Rebecca. *Ordained Women in the Church of the Nazarene: The First Generation*. Kansas City: Nazarene Publishing House, 1993.
- Tracy, Wesley and Stan Ingersol. *What is a Nazarene? Understanding Our Place in the Religious Community*. Kansas City: Beacon Hill, 1998.

ผู้อ่านระดับกลางถึงระดับสูง

- Branstetter, C. J. *Purity, Power, and Pentecostal Light: The Revivalist Doctrine and Means of Aaron Merritt Hills*. Eugene, OR: Pickwick, 2012.
- Cunningham, Floyd T., et al. *Our Watchword and Song: The Centennial History of the Church of the Nazarene*. Kansas City: Beacon Hill, 2009.
- Dieter, Melvin. *The Holiness Revival of the Nineteenth Century*. Second ed. Lanham, MD: Scarecrow, 1996.
- Ellis, Dirk R. *Holy Fire Fell: A History of Worship, Revivals, and Feasts in the Church of the Nazarene*. Eugene, OR: Wipf & Stock, 2016.
- Reed, Rodney. *Holy with Integrity: The Unity of Personal and Social Ethics in the Holiness Movement, 1880-1910*. Salem, OH: Schmul, 2003.
- Shea, Mary Lou. *In Need of Your Prayers and Patience: The Life and Ministry of Hiram F. Reynolds and the Founding of the Church of the Nazarene*. Eugene, OR: Resource, 2015.
- Smith, Timothy L. *Called Unto Holiness: The Story of the Nazarenes: The Formative Years*. Kansas City: Nazarene, 1962.

แสดงออกถึงอัตลักษณ์ชาวจีน

หมายเหตุ

- 1 H. Orton Wiley, *Christian Theology*, vol. 1 (Kansas City: Nazarene, 1940), 3.
- 2 William Greathouse, "Foreword," to *Holiness Teaching – New Testament Times to Wesley*, edited by Paul M. Bassett (Kansas City: Beacon Hill, 1997), 11.
- 3 See Wade Clark Roof, *Spiritual Marketplace: Baby Boomers and the Remaking of American Religion* (Princeton: Princeton U. Press, 1999).
- 4 *Association of Pentecostal Churches of America: Minutes of the Twelfth Annual Meeting* (Providence, RI: Pentecostal Printing, 1907), 3-4, 5, 12, 15, 17.
- 5 Jack Ford, *In the Steps of John Wesley: The Church of the Nazarene in Britain* (Kansas City: Nazarene, 1968), 155; Floyd T. Cunningham, *Holiness Abroad: Nazarene Missions in Asia* (Lanham, MD: Scarecrow, 2003), 72-74.
- 6 For the Free Methodist Church in Texas see C. B. Jernigan, *Pioneer Days*, 86-90. See also Howard Snyder, *Populist Saints: B. T. and Ellen Roberts and the First Free Methodists* (Grand Rapids: Eerdmans, 2006), 520-523, and throughout.
- 7 D. S. Warner and H. M. Riggle, *The Cleansing of the Sanctuary or, The Church of God in Type and Antitype, and in Prophecy and Revelation* (1903; reprint, Guthrie, OK: Faith Publishing House, 1967), 262, 268. See John W. V. Smith, *The Quest for Holiness and Unity: A Centennial History of the Church of God* (Anderson, Indiana) (Anderson, IN: Warner Press, 1980), xiii-xiv, 54-57, 75-76.
- 8 A. B. Simpson, *The Four-Fold Gospel* (Harrisburg, PA: Christian Publications, 1925); Lettie B. Cowman, Charles E. Cowman, *Missionary: Warrior* (Los Angeles: Oriental Missionary Society, [1928]), 231-247; Dieter, *The Holiness Revival*, 207-230; Donald Dayton, *Theological Roots of Pentecostalism* (Grand Rapids: Zondervan, 1987), 106-108, 175-176; Meesaeng Lee Choi, *The Rise of the Korean Holiness Church in Relation to the American Holiness Movement: Wesley's "Scriptural Holiness" and the "Fourfold Gospel"* (Lanham, MD: Scarecrow, 2008).
- 9 *Echoes of the General Holiness Assembly*, Held in Chicago, May 3-13, 1901, ed. S. B. Shaw (Chicago: S. B. Shaw, [1901]), 274-275.
- 10 John Wesley, "Minutes of Several Conversations between the Rev. Mr. Wesley and Others," *The Works of John Wesley*, Jackson edition (Reprint, Kansas City: Beacon Hill, 1979), 8: 299.
- 11 Robert Lee Harris, *Why We Left the M.E. Church, South* (N.p., [1894]), 15.
- 12 Phineas Bresee, *Sermons from Matthew's Gospel* (Kansas City: Nazarene, n.d.), 96.
- 13 *The Certainties of Faith: Ten Sermons by the Founder of the Church of the Nazarene*, ed. Timothy L. Smith (Kansas City: Nazarene, 1958), 27. See Dirk R. Ellis, *Holy Fire Fall: A History of Worship, Revivals, and Feasts in the Church of the Nazarene* (Eugene: Wipf & Stock, 2016).
- 14 John N. Short, sermon to the 1906 Assembly of the Church of the Nazarene in Los Angeles, as recorded by Hulda Grebe, "Minutes of the Assembly, October 3, 1906," *Merging Religious Bodies* microfilm Reel 2.

- 15 Phineas Bresee, "The Gift of Tongues," *Nazarene Messenger*, December 13, 1906, 6.
- 16 Smith, "Introduction," to *The Certainties of Faith*, 11.
- 17 Bresee, Sermons from Matthew's Gospel, 131. See E. A. Girvin, Phineas Bresee: A Prince in Israel: A Biography (Kansas City: Nazarene, 1916), 108, 133-142.
- 18 Phineas Bresee, "History of the Church of the Nazarene," *Nazarene Messenger* (July 4, 1907).
- 19 Bresee, *Sermons from Matthew*, 60.
- 20 Bresee, *Sermons on Isaiah*, 118. See Donald P. Brickley, *Man of the Morning: The Life and Work of Phineas F. Bresee* (Kansas City: Nazarene, 1960), 153-161.
- 21 *Association of Pentecostal Churches of America Minutes of the Tenth Annual Meeting* (Providence, RI: Pentecostal Printing Company, 1905), 49. See *Proceedings of the First General Assembly of the Pentecostal Church of the Nazarene* (Los Angeles: [Pentecostal Church of the Nazarene], 1907), 23-24, 47. See also Cunningham, *Holiness Abroad*, 11-14, 57-63.
- 22 *Minutes of the Missionary Committee of the Association of Pentecostal Churches of America*, June 27, 1906. See Hiram F. Reynolds, "The Missionary Work," May 23, 1907. See Carl Bangs, *Phineas F. Bresee: His Life in Methodism, the Holiness Movement, and the Church of the Nazarene* (Kansas City: Beacon Hill, 1995), 187-188, 200, 218, 227.
- 23 *Association of Pentecostal Churches of America Minutes of the Tenth Annual Meeting*, 14.
- 24 Phineas Bresee, "Our Church Polity," *Herald of Holiness*, June 5, 1912.
- 25 In 1989, the church constituted the order of "deacon" – open to women and now, also, to men. Deacons were full-time ordained ministers who also had completed a pre-determined Course of Study.
- 26 Smith, *Called Unto Holiness*, 216, 220. See Bangs, Bresee, 187, 188, and 200, for the middle-class orientation of Bresee's congregation in Los Angeles.
- 27 C. B. Jernigan, *Pioneer Days of the Holiness Movement in the Southwest* (Kansas City: Nazarene, 1919), 150-157; Melvin E. Dieter, *The Holiness Revival of the Nineteenth Century*, second edition (Lanham, MD: Scarecrow, 1996), 199-246.
- 28 Phineas Bresee, "History of the Church of the Nazarene," *Nazarene Messenger* (July 4, 1907). See Stan Ingersol, "Christian Baptism and the Early Nazarenes: The Sources that Shaped a Pluralistic Baptismal Tradition," *Wesleyan Theological Journal* 27 (Spring-Fall 1992), 161-180.
- 29 See various articles in the April 17, 1912, April 24, 1912, and May 1, 1912 issues of the *Herald of Holiness*. See Randall J. Stephens, *The Fire Spreads: Holiness and Pentecostalism in the American South* (Cambridge, MA: Harvard U. Press, 2008), 173-185. On the organisation of holiness denominations as part of the search for order see Dieter, *The Holiness Revival*, 255-265.
- 30 E.g., *Proceedings of the First General Assembly*, 57-58; *Proceedings of the Second General Assembly of the Pentecostal Church of the Nazarene* (Los Angeles: Nazarene, 1908), 46-47. See Bresee's sermons "Righteousness in Politics," and "Holiness and Civic Righteousness," in *Sermons on Isaiah* (Kansas City: Nazarene, 1926), 61-69, 79-87. Smith, *Called unto Holiness*, 36-37, 161-162, 203-204, and 266-271, emphasises the churchly character. On the Church of the Nazarene as a "believer's church" see Stan Ingersol, *Past and Prospect: The Promise of Nazarene History* (San Diego: Point Loma Press, 2014), 19-20.

- 31 *Manual of the Pentecostal Church of the Nazarene Published by Authority of the General Assembly Held at Pilot Point, Texas 1908* (Los Angeles: Nazarene, 1908), 26, 32, 35-38, 70-74; Smith, *Called unto Holiness*, 115, 216, 220. For tobacco use among Methodists in the late nineteenth century in the South see Ted Ownby, *Subduing Satan: Religion, Recreation, and Manhood in the Rural South, 1865-1920* (Chapel Hill: U. of North Carolina Press, 1990), 132-134, and Briane K. Turley, *A Wheel within a Wheel: Southern Methodism and the Georgia Holiness Association* (Macon, GA: Mercer U. Press, 1999), 164-165.
- 32 *Holiness Association Year Book 1906-1907* (N.p., [1907]), 67-69. Also see M. Brandon Winstead, *There All Along: Black Participation in the Church of the Nazarene 1914-1969* (Lexington, KY: Emeth, 2012).
- 33 *Manual of the People's Evangelical Church of Providence*, R.I. (Providence: Beulah Christian, 1895), 6; *Constitution of the Association of Pentecostal Churches of America* (Providence: Beulah Christian, 1897), 10.
- 34 Cunningham et al, *Our Watchword and Song: The Centennial History of the Church of the Nazarene* (Kansas City: Beacon Hill, 2009), 234-41.
- 35 Smith, *Called Unto Holiness*, 296.
- 36 "Quadrennial Address," *Journal of the Tenth General Assembly of the Church of the Nazarene*, eds. C. Warren Jones and Mendall Taylor (N.p., [1940]), 205, 207, 216-217, 220.
- 37 *Quadrennial Reports to the Eleventh General Assembly of the Church of the Nazarene* (N. p., [1944]), 75, 102; Jones, "A Plain Statement of Facts," *Other Sheep* (March 1947), 1. See "The Woman's Foreign Missionary Society of the Church of the Nazarene," 12 [1948] (Nazarene Archives, file 423-7); *Herald of Holiness* (February 11, 1959), 3-4.
- 38 Mendell Taylor, *Exploring Evangelism* (Kansas City: Beacon Hill, 1964), 7. See also Howard A. Snyder, *The Problem of Wineskins: Church Structure in a Technological Age* (Downer's Grove, IL: Inter-Varsity Press, 1975).
- 39 Bresee, *Sermons on Isaiah*, 46.
- 40 See, for instance, Wynkoop, *John Wesley: Christian Revolutionary* (Kansas City: Beacon Hill, 1970); Raymond Hurn, *Mission Possible: A Study of th Mission of the Church of the Nazarene* (Kansas City: Nazarene, 1973); R. Franklin Cook and Stephen Weber, *The Greening: The Story of Nazarene Compassionate Ministries* (Kansas City: Nazarene, 1986); Howard Culbertson, *The Kingdom Strikes Back: Signs of the Messiah at Work in Haiti* (Kansas City: Nazarene, 1990).
- 41 Quoted in W. E. Sangster, *The Path to Perfection: An Examination and Restatement of John Wesley's Doctrine of Christian Perfection* (New York: Abingdon-Cokesbury, 1943), 59. See Franz Hildebrandt and Oliver A. Beckerlegge, eds., *The Works of John Wesley, vol. 7: A Collection of Hymns for the Use of the People Called Methodists* (Nashville: Abingdon, 1983), 322-333.
- 42 Editorial, *Herald of Holiness* (December 18, 1912), 3.
- 43 Bresee, "History of the Church of the Nazarene," *Nazarene Messenger* (July 4, 1907).
- 44 The Church of the Nazarene reprinted Palmer's *The Way of Holiness and other writings*.
- 45 Charles G. Finney, *The Promise of the Spirit*, compiled and edited by Timothy L. Smith (Minneapolis: Bethany, 1980).

- 46 See Warren, *O for a Thousand Tongues*, 98-113.
- 47 Basil Miller, Bud Robinson: *Miracle of Grace* (Kansas City: Beacon Hill, 1947), 76. See Robinson, *Sunshine and Smiles: Life Story, Flash Lights, Sayings and Sermons* (Chicago: Christian Witness, 1903), 38-70.
- 48 D. Shelby Corlett, *Spirit-Filled: The Life of the Rev. James Blaine Chapman* (Kansas City: Beacon Hill, n.d.), 34.
- 49 Hills, "Foreword" to *Fundamental Christian Theology: A Systematic Theology*, vol. 1 (Pasadena: C. J. Kinne, 1931), 5.
- 50 *Manual of the Pentecostal Church of the Nazarene* (Los Angeles: Nazarene, [1908]), 27.
- 51 Hills, *Fundamental Christian Theology*, vol. 1: 370; vol. 2: 325-330, 339-360.
- 52 Article IV, *Nazarene Manual*; Wiley, *Christian Theology*, vol. 1 (Kansas City: Beacon Hill, 1943), 454-456.
- 53 Louis A. Reed, "The Counselor's Corner," *Preacher's Magazine*, May-June 1950, 5-6.
- 54 Lewis T. Corlett, *Holiness, the Harmonizing Experience* (Kansas City: Beacon Hill, 1952), 68. See Corlett, "Holiness and Nervous Reactions," in *Further Insights into Holiness: Nineteen Leading Wesleyan Scholars Present Various Phases of Holiness Thinking*, comp. Kenneth Geiger (Kansas City: Beacon Hill, 1963), 333-349, and Corlett, *Thank God and Take Courage: How the Holy Spirit Worked in My Life*, ed. Frank Carver (San Diego: Point Loma Press, 1992), 34-37.
- 55 Grider, *Entire Sanctification: The Distinctive Doctrine of Wesleyanism* (Kansas City: Beacon Hill, 1980), 105-113, 125-130.
- 56 See William Greathouse, *From the Apostles to Wesley* (Kansas City: Nazarene, 1979); Paul Bassett and William Greathouse, *Exploring Christian Holiness*, volume two, *The Historical Development* (Kansas City: Nazarene, 1985); and *Great Holiness Classics*, vol. 1: *Holiness Teaching: New Testament Times to Wesley* (Kansas City: Nazarene, 1997), edited (and for the most part translated from original texts) by Paul Bassett.
- 57 Mildred Bangs Wynkoop, *A Theology of Love: The Dynamic of Wesleyanism* (Kansas City: Beacon Hill, 1972), 47-52.
- 58 "Upon Our Lord's Sermon on the Mount: Tenth Discourse," *The Works of John Wesley*, vol. 1: Sermons, 662; "A Plain Account of Christian Perfection," Works, 3rd ed., 11: 367-368, 441.
- 59 "Salvation by Faith," *The Works of John Wesley*, vol. 1: Sermons, ed. Outler, 125.
- 60 Smith, *Revivalism and Social Reform: American Protestantism on the Eve of the Civil War* (Reprint, New York: Harper and Row, 1965), 175-176.
- 61 Smith, "Introduction," to Finney, *The Promise of the Spirit*, 13.
- 62 David O. Moberg, *The Great Reversal: Evangelism and Social Concern* (Philadelphia: J. B. Lippincott, 1972); Jean Miller Schmidt, "Reexamining the Public/Private Split: Reforming the Continent and Spreading Scriptural Holiness," in *Rethinking Methodist History: A Bicentennial Historical Consultation*, eds. Russell E. Richey and Kenneth Rowe (Nashville: Kingswood, 1985), 75-80.
- 63 Hurn, *Mission Possible: A Study of the Mission of the Church of the Nazarene* (Kansas City: Nazarene, 1973), 82.

- 64 Mildred Bangs Wynkoop, *John Wesley: Christian Revolutionary* (Kansas City: Beacon Hill, 1970), 14-15.
- 65 Cunningham, et al, *Our Watchword and Song*, 583-584.
- 66 See R. Franklin Cook and Stephen Weber, *The Greening: The Story of Nazarene Compassionate Ministries* (Kansas City: Nazarene, 1986).
- 67 *Herald of Holiness*, July 1, 1984, 4, 20; Al Truesdale and Steve Weber, eds., *Evangelism and Social Redemption: Addresses from a Conference on Compassionate Ministry*, November 1985 (Kansas City: Beacon Hill, 1987).
- 68 Neville Bartle, "Culture and the Beauty of Holiness: Reflections from the South Pacific," in *The Challenge of Culture: Articulating and Proclaiming the Wesleyan-Holiness Message in the Asia Pacific Region: Papers Presented at the Asia-Pacific Region 2001 Theology Conference*, ed. David Ackerman (Taytay, Rizal, Philippines: Asia-Pacific Nazarene Theological Seminary, 2002), 106.
- 69 Bresee, "The Glory of a Transcendent Purpose," 1903, in *Sayings of the Founder*, comp. Ward B. Chandler (Houston: Chandler and Roach, [1951]), 51.
- 70 Reynolds, *World-Wide Missions* (Kansas City: Nazarene, 1915).
- 71 A. J. Smith, *Jesus Lifting Chinese: Marvelous Spiritual Awakenings in China* (Cincinnati: God's Bible School and Revivalist, n.d.), 26.
- 72 Smith, *Jesus Lifting*, 36.
- 73 See Cunningham, *Holiness Abroad*, 159.
- 74 For example, see Reynolds, "Around the World Trip," to the General Missionary Board of the Pentecostal Church of the Nazarene [1914], Nazarene Archives.
- 75 J. Glenn Gould, *Missionary Pioneers and Our Debt to Them* (Kansas City: Nazarene, [1935]), 39.
- 76 Jones, "Our Foreign Policy," *Other Sheep*, January 1955, 3.
- 77 Bronell Greer, "Nazarene Troika," mimeographed [1969], Part Three, "Evangelism and the Evangelist," 31-32.
- 78 C. J. Kinne, *The Modern Samaritan: A Presentation of the Claims of Medical Missions* (Kansas City: Nazarene, n.d.), 10, 28, 85.
- 79 Williamson, "Will Democracy Live?" sermon (file 1234-1, Nazarene Archives).
- 80 Williamson, *Preaching Scriptural Holiness* (Kansas City: Beacon Hill, 1953), 49.
- 81 Hynd, "The Healing Urge of the Church," in *For the Healing of the Nations*, 72-73.
- 82 Betty Howard, *Why This Road: The Carolyn Myatt Story* (Kansas City: Nazarene, 2009). See Carol J. Bett, "The Influence of Social Capital on Community-Based Health Care Programs in Rural Papua New Guinea: An Ethnographic Study," PhD dissertation, U. of New Mexico, 2015.
- 83 "Missionary Questionnaire," file 679-17, Nazarene Archives.
- 84 "The Start of Our Work in Brava," *Folios for History of the Foreign Missionary Work of the Church of the Nazarene*, [1921], 262-56, Nazarene Archives.

- 85 Rebecca Krikorian, *Jerusalem: The Life Sketch of Miss Rebecca Krikorian and Her Nephew Rev. Samuel Krikorian Together with Their Divine Call to Open a Field of Work in Jerusalem* (Kansas City: General Foreign Missionary Board, 1919). See Amy N. Hinshaw, *Messengers of the Cross in Palestine, Japan, and Other Islands* (Kansas City: Woman's Foreign Missionary Society, n.d.), 7-16, 21-23, 85-90.
- 86 Santin to Missionary Board, August 15, 1918, file 390-19.
- 87 H. T. Reza, *Washed by the Blood: Stories of Native Workers Connected with the Ministry of the Church of the Nazarene in the Mexican Field* (Kansas City: Beacon Hill, 1953), 17. See various correspondence of V. G. Santin, Nazarene Archives.
- 88 "Policy of the General Board to Govern Its Work in Foreign Fields," *Proceedings of the Church of the Nazarene: First to Eighth Sessions, October 1 to 4, 1923; Ninth to Thirty-third Sessions, December 4 to 14, 1923*, 63-64; also see file 305-15, Nazarene Archives.
- 89 Louise Robinson Chapman, *Footprints in Africa* (Kansas City: Nazarene, 1959), 39.
- 90 Amy N. Hinshaw, *Native Torch Bearers* (Kansas City: Nazarene, 1934), 152-170.
- 91 Cunningham, *Holiness Abroad*, 160-172.
- 92 *Proceedings of the Second General Assembly of the Pentecostal Church of the Nazarene*, ed. Robert Pierce (Los Angeles: Nazarene Publishing Company, [1908]). Mary Lee Cagle, *Life and Work of Mary Lee Cagle* (Kansas City: Nazarene, [1928]), includes a sermon on "Woman's Right to Preach," 160-176.
- 93 For the work of Elizondo and Garcia see Amy Hinshaw, *Native Torch Bearers* (Kansas City: Nazarene, 1934), 181-184, and 189-195; Stan Ingersol, "The Ties that Bind, Part 2," *Herald of Holiness* (November 15, 1988), 11; Ingersol, "Knowledge and Vital Piety: Lucia de Costa's Enduring Witness," *Herald of Holiness* (April 1996), 13; and Mae McReynolds Profile file, Nazarene Archives.
- 94 Betty Emslie, *With Both Hands: The Story of Mary Cooper of Gazaland* (Kansas City: Nazarene, 1970), Lorraine Schultz, *Only One Life: The Autobiography of Lorraine Schultz* (Kansas City: Nazarene, 1997); Marilyn Willis, "The People's Church," *World Mission* (November 1998), 3-4. Tshambe's son, Filimao Chambo, became a General Superintendent of the Church of the Nazarene in 2017.
- 95 *Nazarene Communication News* (March 17, 2007).
- 96 Helen Temple, *Adventure with God: The Jeanine van Beek Story* (Kansas City:
- 97 See C. S. Cowles, *A Woman's Place? Leadership in the Church* (Kansas City: Beacon Hill, 1993).
- 98 C. Warren Jones, *Look on the Fields* (Kansas City: Nazarene, 1950), 91. See *Missionary Policy: Department of Foreign Missions, General Board, Church of the Nazarene* (Kansas City: n.p., 1951), 5-6, 46-48; See also Hardy C. Powers, "The Church at Home and Abroad," *Herald of Holiness*, March 12, 1952, 3; Benner, "The 'Go' in the Gospel," in *For the Healing of the Nations: Ten Missionary Sermons*, comp. C. Warren Jones (Kansas City: Beacon Hill, 1954), 50.
- 99 *Manual/Church of the Nazarene 1997-2001*, 252.
- 100 In Stan Ingersol, "The Inherent Tension in Nazarene Education," *Herald of Holiness*, April 15, 1989, 9.

- 101 Ronald Kirkemo, *For Zion's Sake: A History of Pasadena/Point Loma College* (San Diego: Point Loma Press, 1992), 8.
- 102 The Commission on Education presented a report adopted by the General Board in June 1952.
- 103 *Philosophy of Education* (1952).
- 104 DeLong and Taylor, *Fifty Years of Nazarene Missions*, vol. 2: *History of the Fields* (Kansas City: Beacon Hill, 1955), 183.
- 105 See, e.g., Hilario Pena, "Spanish Bible and Missionary Training Institute," *Other Sheep*, August 1947, 5.
- 106 Esselstyn, *Nazarene Missions in South Africa* (Kansas City: Nazarene, 1952), 78-90.
- 107 G. B. and Audrey Williamson, *Yesu Masiki Jay: A First Hand Survey of Nazarene Missionary Progress in India* (Kansas City: Beacon Hill, 1952), 65-66.
- 108 Mildred Bangs Wynkoop, "Educational Problems in Japan," April 1963, 22
- 109 Heard at http://ia600501.us.archive.org/8/items/SERMONINDEX_SID23702/SID23702.mp3. The following comments are loosely, not strictly, based on Benner's sermon.

แสดงออกถึงอัตลักษณ์ชาวจีน

อธิบายศัพท์เพิ่มเติม

ก

การชะลอตัวทางเศรษฐกิจทั่วโลกครั้งรุนแรงในช่วงทศวรรษที่ 1930s (Great Depression)

การทำให้บางสิ่งบางอย่างเหมาะสมกับวัฒนธรรมท้องถิ่น (Indigenization/indigenous) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้บุคคลจากภายในวัฒนธรรมในการบริหารจัดการและการจ้างงาน

การปกครองและระเบียบกฎหมาย (Polity) ที่มีอิทธิพลต่ออัตลักษณ์และวิถีปฏิบัติขององค์กรหนึ่งใดโดยเฉพาะ

การฟื้นฟูแห่งความบริสุทธิ์ (Revivalism/Holiness revivalism) เริ่มต้นขึ้นในหมู่โปรเตสแตนต์ในอเมริกาในช่วงย่างเข้าสู่ศตวรรษที่ 19 และแพร่กระจายออกไปทั่วโลก นักเทศน์ฟื้นฟู (นักประกาศ) หนุนใจและเรียกร้องให้ผู้คนยอมรับความบาปของตน ใช้ประโยชน์จากพระคุณ เชื่อในพระคริสต์ด้วยตัวตนทั้งหมดของเขากลับใจ ถวายตัวให้กับพระคริสต์อย่างแท้จริง และจากนั้นเขาจะได้รับความรอดตรงกันข้ามกับลัทธิคาวิน ที่เน้นว่าผู้ถูกเลือกสรรเท่านั้นจะรอด แนวคิดการฟื้นฟู (Revivalism) นำเสนอความรอดให้กับทุกคน สำหรับทุกคนที่ได้ยินถึงพระกิตติคุณ

พระเจ้าทรงประทานพระคุณมากพอที่จะได้รับความรอด แต่บุคคลต้องตอบสนองเพื่อยอมรับเอาพระคุณนั้น ในแนวความคิดการฟื้นฟูแห่งความบริสุทธิ์ (Holiness Revivalism) ผู้ประกาศจะเรียกร้องให้ผู้เชื่อมุ่งไปสู่ความบริสุทธิ์ของจิตใจหรือการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ในทั้งสองกรณี แนวคิดการฟื้นฟูมีความสัมพันธ์กับการประชุมเข้าค่าย การจัดประกาศ และการนมัสการพิเศษในคริสตจักรท้องถิ่น ในทางประวัติศาสตร์ แนวคิดการฟื้นฟูเรียกร้องให้บุคคลถวายตัวกับพระคริสต์ด้วยการเดินออกมาข้างหน้าในตอนจบคำเทศนา โดยทั่วไปในระหว่างการร้องเพลง เพื่อคุกเขาลงและอธิษฐานที่แท่นคุกเข่าซึ่งมีชื่อเรียกว่า “แท่นอธิษฐาน” ซึ่งอยู่หน้าห้องนมัสการ นักฟื้นฟูเชื่อว่าเมื่อคริสเตียนถูกสร้างด้วยวิธีนั้น เขาสามารถเปลี่ยนแปลงสังคมได้

การมุ่งให้ความสำคัญกับคุณค่าของแต่ละบุคคล (Individualism) โดยเฉพาะแทนที่จะเป็นคุณค่าของชุมชนหรือส่วนรวม

การยึดถือแนวทางของการจัดการนมัสการที่ระบุไว้อย่างเข้มงวด (Formalism)

การแยกตัวกันครั้งสำคัญในกลุ่มโปรเตสแตนต์ในสหรัฐอเมริกา (Fundamentalist-Modernist controversy) ในระหว่างทศวรรษที่ 1920s และ 1930s บนพื้นฐานของทัศนะที่เจาะจงในเรื่องสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์กลุ่มที่นิยมแนวคิดแบบดั้งเดิม (Fundamentalists) ตอบโต้กับทิศทางต่างๆ ในวงการโปรเตสแตนต์ที่เน้นหนักว่าเหตุผลสูงส่งกว่าพระคัมภีร์ ในขณะที่ผู้นิยมแนวคิดสมัยใหม่ (Modernists) เน้นหนักการเป็นผู้เขียนพระคัมภีร์ของมนุษย์ ผู้นิยมแนวคิดแบบดั้งเดิมเชื่อว่าพระเจ้าเองทรงเป็นผู้บอกให้เขียนพระคัมภีร์และยืนยันว่าทุกถ้อยคำของงานเขียนดั้งเดิมเขียนขึ้นโดยพระเจ้า ผลลัพธ์ก็คือพระคัมภีร์ไม่มีข้อผิดพลาดใดเลย ด้วยการตีความเรื่องราวแห่งการทรงสร้างของหนังสือปฐมกาลแบบตามตัวอักษร ผู้นิยมแนวคิดแบบดั้งเดิมปฏิเสธการวิวัฒนาการ ผู้นิยมแนวคิดดั้งเดิมเป็นผู้ที่ยึดถือทัศนะก่อนยุคพันปี คนเหล่านี้มองโลกในแง่ร้าย โดยเห็นว่าโลกกำลังแยลงอย่างต่อเนื่อง พระคริสต์จะเสด็จมาอีกเมื่อคำพยากรณ์ต่างๆ ของพระคัมภีร์สำเร็จสมบูรณ์ ผู้นิยมแนวคิดสมัยใหม่แบบสายกลาง (ที่เน้นประสบการณ์ทางศาสนารวมทั้งเหตุผล) มีชัยชนะหรือรักษาการควบคุมในกลุ่มความเชื่อทางศาสนาหลักๆ และสถาบันการศึกษาทางด้านศาสนศาสตร์ที่สำคัญเอาไว้ สิ่งนี้นำไปสู่การแตกแยกโดยเฉพาะ

อย่างยิ่งในคณะเพรสไบทีเรียนและคณะแบปติส

การส่งเสริมความเป็นเอกภาพในท่ามกลางคริสเตียนกลุ่มต่างๆ (Ecumenism/ecumenical)

ข

ขบวนการความบริสุทธิ์ (Holiness Movement) ปรากฏออกมาจากลัทธิเมธอดิสต์แห่งศตวรรษที่ 19 วลีนี้อธิบายถึงกลุ่มคน คริสตจักร โรงเรียน และองค์กรที่รวมตัวกันอย่างหลวมๆ ซึ่งเน้นหนักประสบการณ์ส่วนตัวเรื่องการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ซึ่งบ่อยครั้งมักถูกเรียกว่า “การทำงานครั้งที่สองของพระคุณ” ขบวนการความบริสุทธิ์ตามแนว เวสเลย์ (The Wesleyan-Holiness movement) คือสาขาที่แยกตนเองออกมาจากรูปแบบของขบวนการความบริสุทธิ์ที่มีความเป็นเพนเทคอสตมากขึ้น

ขั้นตอนของการตีความของการศึกษาพระคัมภีร์และหลักศาสนศาสตร์ให้เข้าบริบทเพื่อว่าสิ่งเหล่านั้นจะมีความหมายในวัฒนธรรมอย่างเจาะจง (Contextualization)

ค

ความเชื่อที่เป็นรากฐานให้กับกลุ่มความเชื่อทางศาสนาที่เจาะจง (Cardinal doctrine)

คำสอนเกี่ยวกับอนาคตของมนุษย์ใน ส่วนที่เชื่อมโยงกับการครอบครองหนึ่ง พันปีของพระคริสต์ (Millennialist/mil-lennialism) ที่กล่าวไว้ในวิวรณ์บทที่ 20 และมีความเป็นจริงของสันติภาพและความ ยุติธรรมปรากฏอยู่ทั่วโลกเป็นเครื่องหมาย ทัศนะก่อนยุคพันปี (Premillennialism) สอนว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลก ก่อน 1 พันปี ทัศนะหลังยุคพันปี (Postmil-lennialism) สอนว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับ มาหลังจากที่คริสตจักรได้ประกาศอย่าง เกิดผลทั่วโลก ทัศนะไม่มียุคพันปี (Amille-nialism) สอนว่ายุคพันปีเป็นสัญลักษณ์และ สอนเราให้อาศัยอยู่ในการครอบครองของ พระเจ้าแล้ว ทัศนะเวลานิยมหรือทฤษฎี การแบ่งยุคสมัย (Dispensationalism) คือ ทัศนะก่อนยุคพันปีรูปแบบหนึ่งที่สอนว่า พระคริสต์จะเสด็จมาในสองระยะ นั่นคือ ใน การถูกรับขึ้นไป [rapture] (ที่ผู้เชื่อที่ตายไป แล้วและมีชีวิตอยู่จะถูกรับขึ้นไปสู่สวรรค์) ตามมาด้วยการสำแดงต่อสาธารณชนเป็น เวลาหลายปีต่อมาซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของ ยุคพันปี

ช

เชื่อมโยงกับตัณหาและความใคร่ของ ร่างกายที่แสดงออกในทางที่ไม่บริสุทธิ์ (Carnality/carnal) คำนี้ถูกใช้เพื่อแสดง ถึงบางสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับศาสนา ไม่อยู่ฝ่าย วิญญาณ หรือสิ่งที่อยู่ฝ่ายโลก

พ

พระคุณล่วงหน้า (Preventing grace) วลีที่เวสเลย์ ใช้เพื่อพูดถึงการทำงานของ พระเจ้าที่จุดประกายความหวังในจิตใจ ของมนุษย์เพื่อการปลดปล่อยจากความ บาปและกลับมาหาพระเจ้า (ดู Prevenient grace)

ม

เมธอดิซึม (Methodism) ศัพท์ทั่วไป ที่ใช้เพื่ออธิบายถึงกลุ่มกิจกรรม กลุ่มคริ สตจักร และกลุ่มองค์กรที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับ แรงบันดาลใจของตนจากชีวิตและคำสอน ของ จอห์น เวสเลย์ จอร์จ วิทฟิลด์ และ ชาลส์ เวสเลย์

ล

ล้มหายไปจากความเชื่อ (Backslidden) เมื่อคริสเตียนตกลงไปสู่สถานะก่อนที่เขา เป็นคริสเตียน การหันไปจากพระเจ้า และ “ล้มหาย” ไปจากความเชื่อ

ส

สมาชิกของกลุ่มนักบวชนิกาย โรมันคาทอลิกที่อาศัยอยู่ในวัดหรือสำนัก แม่ชี (คอนแวนต์) (Contemplative monk) ซึ่งปิดตัวเองจากโลกเพื่ออุทิศตนอย่างสิ้นเชิงให้การอธิษฐาน ทั้งการอธิษฐานกับ คนอื่นและการอธิษฐานส่วนตัว นอกเหนือ จากการอธิษฐานแล้วชีวิตของบาทหลวง หรือแม่ชีคนเหล่านี้ ยังรวมถึงการทำงาน ด้วยมือ การอยู่ในความเงียบหลายชั่วโมง

และการศึกษา

ท

หลักข้อเชื่อไนซีน (Nicene Creed) เขียนขึ้นในปี ค.ศ. 325 นี้เป็นแถลงการณ์แห่งความเชื่อที่ได้รับการยอมรับจากคริสตจักรทั่วโลกอย่างกว้างขวางที่สุด

อ

ออร์ทอดอกซ์ (Orthodox, Orthodoxy, Orthodox theology) หลักคำสอน หลักทฤษฎี และวิธีปฏิบัติต่างๆ ซึ่งได้รับการยอมรับโดยทั่วไปจากคริสเตียนอย่าสับสนคำศัพท์เหล่านี้กับคำว่า Orthodox Church ซึ่งเป็นคริสตชนคณะหนึ่งเฉพาะ

อัสสมาจารย์นิยม — วิธีคิดเชิงวิพากษ์ (Scholasticism) การเน้นหนักภายในกลุ่มความเชื่อทางศาสนากลุ่มต่างๆ (ทั้งในนิกายโรมันคาทอลิกและนิกายโปรเตสแตนต์) เกี่ยวกับการประกาศถึงความเชื่ออย่างถูกต้องและด้านที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลหรือสติปัญญาของความเชื่อ การมีหลักคำสอนที่ถูกต้องซึ่งสร้างขึ้นด้วยเหตุผลบนพื้นฐานของพระคัมภีร์ และคำสั่งสอนของคริสตจักรคือความหวังใญ่สูงสุดในอัสสมาจารย์นิยม — วิธีคิดเชิงวิพากษ์ ความเชื่อคือการยอมรับหรือการเห็นพ้องของบุคคลต่อหลักคำสอนของคริสตจักร Scholasticism โนม์เอียงไปสู่การยึดติดในหลักศาสนศาสตร์

อีปิสโคปัล (Episcopacy) องค์กรหนึ่งที่ปกครองโดยบิชอป

Amillennialism/amillennialist — ดู millennialism

Fundamentalist camp — ดู Fundamentalist-Modernist controversy

Modernist camp — ดู Fundamentalist-Modernist controversy

Post-millennialist/pre-millennial — ดู millennialism

Wesleyan-holiness movement ดู Holiness Movement

กรอบความคิดสำหรับผู้นำฆราวาส

เกี่ยวกับผู้เรียบเรียง

Rob A. Fringer (Ph.D) อาจารย์และวิทยากรหลักในสาขาวิชา Biblical Studies และ Biblical Language แห่งวิทยาลัยพระคริสตธรรมนาซารีน (NTC) ในเมืองบริสเบน ประเทศออสเตรเลีย ท่านเป็นผู้รับใช้สถาปนาในคริสตจักรนาซารีนและมีประสบการณ์ในงานอภิบาลด้านการสร้างสาวกกับเยาวชนและผู้ใหญ่และการประกาศกับชุมชนเป็นเวลา 15 ปี ท่านเป็นผู้ร่วมเขียนหนังสือเรื่อง Theology of Luck: Fate, Chaos, and Faith และ The Samaritan Project ซึ่งจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Beacon Hill Press แห่งเมืองแคนซัสซิตี ท่านสมรสกับคุณเวเนซา พร้อมกับบุตรสาวหนึ่งคน (เชียร์รา) และบุตรชายหนึ่งคน (เบรนเดน)

หนังสือเล่มต่าง ๆ

ที่รวมอยู่ในชุดกรอบความคิดสำหรับผู้นำฆราวาส

มีส่วนในเรื่องราวของพระเจ้า

Rob A. Fringer

เจาะลึกศาสนศาสตร์สายเวสเลียน

David B. McEwan

อธิบายหลักศาสนศาสตร์แห่งพันธกิจและการเป็นผู้นำ

Bruce G. Allder

เข้าสู่พันธกิจของพระเจ้า

Richard Giesken

แสดงออกถึงอัตลักษณ์นาซารีน

Floyd Cunningham

เปิดรับหลักคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์

David B. McEwan and Rob A. Fringer

